

KINGDOMALITY

BÍ MẬT TRỊ VỊ VƯƠNG QUỐC ĐẾN QUẢN LÝ CÔNG TY

Khám phá tính cách để thành công

Seldon Bowles
Richard Silvano & Susan Silvano

Tiến sĩ KEN BLANCHARD viết lời giới thiệu

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

BÍ MẬT
TRỊ VÌ VƯƠNG QUỐC
ĐẾN QUẢN LÝ
CÔNG TY

Khám phá tính cách để thành công

KINGDOMALITY

BÍ MẬT
TRỊ VỊ
VƯƠNG QUỐC
ĐẾN
QUẢN LÝ
CÔNG TY

Biên dịch:

Đình Quý - Sóng Biển
Thảo Hiền - Hạnh Nguyên

First News

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

LỜI TỰA

TÙ BÍ MẬT TRỊ VÌ VƯƠNG QUỐC ĐẾN QUẢN LÝ CÔNG TY

Hơn 13 triệu người trên khắp thế giới đã khám phá từ cuốn sách *Kingdomality - Bí Mật Trị Vì Vương Quốc đến Quản Lý Công Ty* một phương pháp mới mẻ và cực kỳ ưu việt để đạt được thành công trong mọi mặt cuộc sống, từ quản lý con người đến điều khiển một tổ chức, công ty. Cuốn sách đã đưa ra những ý tưởng độc đáo và thiết thực dựa trên các nghiên cứu khoa học về tính cách, tâm lý con người cũng như những kinh nghiệm quý giá trong thực tế quản lý các công ty, tổ chức ngày nay.

Kingdomality - Bí Mật Trị Vì Vương Quốc đến Quản Lý Công Ty là câu chuyện rất thú vị về một vị vua gần như hoàn toàn bất lực trong việc trị vì vương quốc lộn xộn của mình khi dựa vào những ý tưởng cục bộ của các quan đại thần và cố vấn triều đình mà không tự mình tư duy, nhìn mọi vấn đề một cách khoa học và tổng thể. Mọi chuyện bắt đầu thay đổi một cách nhiệm màu kể từ khi nhà vua gặp được một vị phù thủy thông thái. Nhà vua đã từng bước học

hỏi, khám phá tâm lý con người để hiểu tính cách và ước muốn của mọi thần dân trong vương quốc mình, từ đó có một cái nhìn mới, biết cách giao trọng trách đúng người đúng việc, để vương quốc phát triển thịnh vượng và ổn định. Câu chuyện và các vấn đề của nhà vua ở vương quốc nọ hoàn toàn có thể áp dụng vào thực tế trong việc quản lý, điều hành và sử dụng con người ở bất kỳ một tổ chức, công ty nào để đạt được hiệu quả và thành công cao nhất.

Một năm sau lần xuất bản đầu tiên tại Mỹ, *Kingdomality* đã trở thành một hiện tượng - không chỉ đối với bạn đọc là những nhà lãnh đạo, quản lý mà còn thu hút hàng chục triệu độc giả khắp nơi trên toàn thế giới - liên tục được xếp hạng trong danh mục những cuốn sách bán chạy nhất hiện nay.

First News trân trọng giới thiệu với bạn đọc Việt Nam ấn bản tiếng Việt của tác phẩm độc đáo này. Mong rằng cuốn sách sẽ giúp ích một cách hữu hiệu nhất cho những người làm công tác lãnh đạo, quản lý cũng như cho tất cả bạn đọc trên con đường chinh phục những thành công cao hơn trong công việc và cuộc sống.

- First News

LỜI GIỚI THIỆU

CỦA TIẾN SĨ KEN BLANCHARD

Sự thành công trong quản lý không thể tách rời với việc nắm vững những đặc điểm và tính cách con người, đó là một điều chắc chắn. Nhưng làm thế nào để hiểu và khám phá được tính cách của người khác cũng như của chính mình? Làm thế nào để biết kết hợp và phát huy những tính cách đó nhằm đạt được hiệu quả cao nhất trong công việc?

Để tìm câu trả lời cho vấn đề này, từ trước đến nay, nhiều phương pháp khác nhau theo quan điểm của các nhà tâm lý học đã ra đời. Nhưng có lẽ phương pháp hay nhất chính là bí quyết trong cuốn sách *Kingdomality* của các tác giả Sheldon Bowles, Richard Silvano và Susan Silvano mà các bạn đang cầm trên tay.

Thông qua câu chuyện thần thoại thú vị về cuộc hành trình của nhà vua trong việc tìm cách quản lý và phát triển vương quốc của mình với các thần dân có tính cách khác nhau, tác giả đã có những liên hệ hợp lý nhằm giúp bạn khám phá ra tính cách của bản thân mình và những người xung quanh trong công ty hay tổ chức hiện nay. Khi biết được các tính cách

và đặc điểm của từng nhóm tính cách, bạn sẽ hiểu được tại sao mỗi người chúng ta lại có các phản ứng khác nhau khi đứng trước những điểm mạnh, điểm yếu của bản thân và của người khác.

Qua *Kingdomality*, bạn sẽ nhận ra ba bài học quan trọng. Thứ nhất, một công ty hay một tổ chức không thể hoạt động và phát triển hiệu quả nếu thiếu sự góp sức của bất kỳ một nhóm tính cách nào. Thứ hai, có thể một vấn đề khó khăn ở một thời điểm cụ thể sẽ được một nhóm tính cách giải quyết hiệu quả, nhưng xét trong cả quá trình thì mỗi nhóm đều quan trọng và có giá trị ngang nhau. Thứ ba, không một tính cách nào có thể được coi là chuẩn mực để trở thành nhà lãnh đạo. Bất kỳ ai, nếu hiểu được điểm mạnh của mình và phát huy được sức mạnh của những người khác, cũng đều có thể trở thành một nhà lãnh đạo tài năng.

Khám phá ra tính cách thực sự của bản thân và của người khác là một hiểu biết mang đến cho bạn sức mạnh và sự nhạy bén để thành công trong cuộc sống. Biết đồng nghiệp của bạn là người như thế nào, hiểu được điều họ đang nghĩ và tại sao họ lại suy nghĩ theo hướng như vậy sẽ tạo cho bạn những mối quan hệ đồng nghiệp tốt, phát huy được sự tác động qua lại và tương trợ lẫn nhau trong công việc. Bạn sẽ nhận được những bài học quý giá từ sự sáng tạo trong cách

hoạt động theo nhóm, biết cách trao quyền, phân việc phù hợp với năng lực, sở trường của từng người cũng như định hướng được việc tuyển dụng và khen thưởng nhân viên. Bạn cũng sẽ biết cách khơi dậy và tạo nên một môi trường làm việc hiệu quả, vui vẻ và thuận lợi. Bằng cách tiếp cận phương pháp làm việc mới mẻ và thú vị này, bạn đã gia nhập vào đội ngũ của hàng triệu người thành công trên thế giới trong việc cải thiện hiệu quả môi trường làm việc cũng như biết cách quản lý, điều hành nhân sự trong công ty, tổ chức của mình một cách tối ưu nhất.

Kingdomality là một quyển sách rất thú vị, lôi cuốn. Câu chuyện thu hút người đọc vì nó đi sâu vào cốt lõi của vấn đề và tìm ra những cách thức giúp bạn nhận thấy vai trò quan trọng của mình không chỉ trong tầm nhìn, sự hiểu biết về công việc quản lý mà còn cả trong những mối quan hệ xã hội.

- Ken Blanchard

Chương 1

GẶP GỠ ĐỨC VUA HAROLD

Ngày xưa ngày xưa, ở một vùng đất xa xôi nọ có một nhà vua thông thái tên là Harold. Ngài trị vì một vương quốc tuy rộng lớn nhưng lại đang trong tình trạng bất ổn. Sở dĩ, nói đức vua Harold là một người thông thái bởi mọi người thường nghĩ rằng tất cả các vị vua trên thế gian này đều là những người thông thái, dấu rằng họ không thật sự thông minh. Thế nhưng từ ngàn xưa, từ khi bắt đầu có những câu chuyện cổ tích, thì mọi người đã quen nghĩ như thế.

Đức vua Harold của chúng ta là một người khá dễ thương và không đến nỗi quá ngốc nghếch. Tuy nhiên, nếu Ngài thật sự là một đức

vua thông thái thì lẽ ra Ngài đã suy xét cẩn thận hơn về những lời giới thiệu đăng trên các mẫu quảng cáo ở mục “Những đất nước trật tự, thái bình đang cần người cai trị” của tờ “The Royal Review”, một trong những nhật báo uy tín hàng đầu dành cho các nhân vật chớp bu của hoàng gia. Vì nếu thế, Ngài đã có thể lựa chọn cho mình một vương quốc kỷ cương và dễ cai trị hơn.

Thật không may cho đức vua Harold bởi vương quốc mà Ngài chọn để trị vì lại không giống những gì mà tờ báo đã quảng cáo. Hầu hết các dự án đã triển khai nhưng đều chưa hoàn thành. Vô số cuộc họp được triệu tập với mục đích “tìm giải pháp cho các dự án” nhưng bằng cách nào đó lại bị biến thành những cuộc họp đi tìm lý do “tại sao các dự án không thể hoàn thành”. Trong những cuộc họp như vậy, các quan cận thần chẳng ai chịu nhận trách nhiệm về mình, họ chỉ biết đổ lỗi cho nhau mà thôi. Lần nọ, một anh hè đã bị bắt giam suốt hai tuần liền vì tội dám treo những tấm áp phích có nội dung như sau lên ngay cửa chính của cung điện:

Tiến trình năm bước của một dự án:

1. *Khởi đầu hăng hái*
2. *Phát sinh trở ngại*

3. *Truy tìm nguyên nhân*
4. *Trừng phạt người vô tội*
5. *Tuyên dương và khen thưởng những kẻ ngoài cuộc.*

Vương quốc của đức vua Harold không thể phát triển thịnh vượng vì chẳng ai hoàn thành nhiệm vụ của mình. Họ là những người nóng nảy, cộc cằn, thường xuyên gắt gỏng và luôn đối diện với khó khăn, thử thách bằng một thái độ tiêu cực. Không những vậy, họ còn phân chia bè phái để chỉ trích lẫn nhau và đổ lỗi cho người khác.

Bạn thấy đấy, đây chỉ là một vương quốc của những con người yếu kém về năng lực, luôn đối xử với nhau bằng thái độ nghi kỵ, hiềm khích. Mỗi khi có dịp tụ họp lại là họ luôn tìm cách chống đối nhau thay vì cởi mở và hợp tác với nhau. Đây cũng chính là một thực trạng phổ biến trong các công ty, tổ chức ngày nay.

Đức vua biết rằng vương quốc mình đang trị vì vẫn chưa ổn định, thậm chí là còn rất hỗn độn. Ngài cũng hiểu rõ nguyên nhân không phải là do thiếu anh tài, thiếu sự ủng hộ từ phía Hoàng gia cho những sáng kiến mới, thiếu chính sách bồi dưỡng tài năng hay do ngân khố triều đình còn hạn hẹp, dù rằng dân chúng hay viện điêu này để biện minh cho tình trạng tụt hậu, nghèo nàn của vương quốc mình.

Đức vua Harold biết rõ nguyên nhân chính là ở con người, vì vậy mà Ngài luôn đưa ra những kế hoạch khả thi, quy định trách nhiệm rõ ràng và yêu cầu mọi người thực hiện với hiệu quả tốt nhất. Tiếc thay, cái mà mọi người nghĩ là hiệu quả tốt nhất thường lại chẳng đâu vào đâu. Kết quả công việc thì không thấy mà chỉ thấy toàn những vụ cãi vã và nói xấu sau lưng người khác. Khi bị chỉ trích là không làm tốt nhiệm vụ được giao, họ lập tức tiến hành quy trình P-N-X gồm ba bước: Phàn Nàn, Nói Dối và Xuyên TẠC.

Đức vua đã áp dụng những biện pháp trùng trị nghiêm khắc như tra tấn, tống giam, trục xuất khỏi vương quốc hay thậm chí là xử trảm nhưng tình hình vẫn không biến chuyển. Bấy giờ, có một vị đại thần cố vấn vốn từng đi nhiều nơi, am hiểu nhiều điều đã mạnh dạn chỉ ra cho nhà vua

thấy sai lầm của Ngài là ở chỗ Ngài chỉ biết trùng phạt mà không hề biết ban thưởng. Ngay lập tức, nhà vua liền mở ngân khố triều đình để ban thưởng cho thần dân khắp mọi miền vương quốc, bất kể già trẻ, gái trai, một cách vô cùng hào phóng. Thế nhưng, chính hành động đó lại khiến cho dân chúng càng thêm náo loạn, ngay cả những người được ban thưởng cũng tham gia vào những vụ náo loạn đó.

Vị đại thần đã đưa ra một lời khuyên đúng đắn về mặt lý thuyết, nhưng trên thực tế nó lại hóa thành sai lầm. Nguyên nhân là do nhà vua ban thưởng cho cả những kẻ làm sai, điều đó khiến họ không thể nhận ra sai lầm của mình và càng tiếp tục làm sai nhiều hơn nữa! Bên cạnh đó, những vấn đề cốt lõi vẫn chưa được Ngài giải quyết, thế là dân chúng vẫn cảm thấy không hài lòng, họ lại càng thêm cay cú và bức bối. Mỗi lần có ai đó được ban thưởng, hàng trăm người khác lại rơi vào tình trạng buồn bã, bất mãn và bắt đầu lớn tiếng kiện cáo về những sắc lệnh khen thưởng không công bằng đó. Thế là lời khuyên của vị cố vấn trở thành đại họa.

Nhận thấy những lời khuyên của mình đã làm cho tình trạng của vương quốc ngày một bi đát hơn, viên đại thần hoảng sợ và quyết định bỏ

trốn khỏi kinh thành. Màn đêm mù mịt đã giúp ông ta trốn thoát sự trừng phạt của đức vua.

Một lần nữa, bạn thấy đấy, với những người không làm tốt nhiệm vụ được giao, dù có tăng mức độ trừng phạt cũng sẽ chẳng cải thiện được gì. Nhưng việc khen thưởng không hợp lý cũng sẽ làm nảy sinh thêm nhiều mâu thuẫn và càng làm cho vấn đề trở nên phức tạp. Cố vấn quản lý không phải là người trực tiếp đương đầu với những thử thách. Nói tóm lại, các khó khăn của đức vua Harold cũng giống như những gì mà những người quản lý ngày nay đang gặp phải.

Một ngày nọ, không bao lâu sau khi anh hè được thả ra và viên cố vấn đã cao chạy xa bay, có một vị phù thủy đầy quyền năng xuất hiện trước cung điện xin được yết kiến nhà vua.

- Ta đến đây để ban cho Ngài một điều ước. Phù Thủy Tối Cao ra lệnh cho ta đi khắp nơi để ban cho mỗi vương quốc một điều ước nhân dịp kỷ niệm 750 năm ngày cưới của Người.

Đức vua Harold nhìn vị phù thủy với ánh mắt nghi ngờ. Tấm áo choàng màu xanh lục và chiếc mũ phù thủy có vàng đeo đội ngay ngắn trên đầu ông ta chứng tỏ đây có thể là một phù thủy tài ba. Thời bấy giờ, ai ai cũng biết rằng những vị phù thủy chu du từ vương quốc này sang vương quốc khác thường giữ lại hai điều ước cho riêng mình, thay vì phải ban tặng cho người khác đủ ba điều ước đúng như trong các truyện cổ tích vẫn thường kể. Và như chúng ta đã biết, đức vua Harold của chúng ta không phải là một người quá thông minh, nhưng cũng không đến nỗi quá ngốc ngếch, thế nên Ngài hỏi lại:

- Theo ta biết thì các phù thủy thường ban tặng đến ba điều ước kia mà!

Lão phù thủy ma mãnh bèn giải thích ngay:

- Có lẽ Ngài nên thử một lần gặp vợ của Phù Thủy Tối Cao mà hỏi xem, Người luôn luôn chỉ ban một điều ước mà thôi! Và Phù Thủy Tối Cao cũng không phải là một người hào phóng cho lắm. Người là một phù thủy kiên định với quy tắc chỉ ban tặng một điều ước. Thè có con thằn lằn say rượu, ta không thể ban cho Ngài ba điều ước được!

Ai cũng biết rằng đối với các phù thủy, không có lời thề nào thiêng liêng như lời thề với con thần lắn say rượu. Trước vẻ mặt hết sức thật thà của lão phù thủy cùng với lời thề linh thiêng vừa rồi, đức vua Harold quyết định nhận một điều ước đó. Thé là tên phù thủy đã giữ lại được hai điều ước cho riêng mình. Nhà vua của chúng ta không hề hay biết rằng ngài đang thỏa thuận với một tên phù thủy vô cùng xảo quyệt, một kẻ đã từng du hành qua 18 vương quốc và khi 12 trong số 18 vị vua này đê cập đến điều ước thứ hai thì lão ta đều giả vờ như không hề biết.

Thật ra đức vua Harold cũng chỉ cần một điều ước mà thôi và Ngài đã sử dụng nó một cách hiệu quả. Nhiều năm sau đó, khi trả lời phỏng vấn Tạp chí Con Vịt, Ngài đã miễn cưỡng thú nhận rằng nếu không vì bị ám ảnh bởi nội dung trong tấm áp phích của tên hè và sự thất bại của viên đại thần cố vấn ngày trước thì Ngài có thể đã ước ngay một cung điện nguy nga lộng lẫy hơn. Thậm chí, Ngài còn muốn được trở thành người chiến thắng trong cuộc đua ngựa tại lễ hội của Hoàng gia. Tuy nhiên, ngay lúc này đây, tâm trí Ngài chỉ nghĩ đến việc làm thế nào để tổ chức cai trị đất nước cho tốt mà thôi.

- Được rồi, Phù Thủy! – Đức vua nói. - Vương quốc của ta đang rối ren. Mọi việc không được trôi chảy, dân chúng không được hạnh phúc. Ta muốn người cải thiện điều đó.

Nghe đến đây, lão phù thủy bỗng thay đổi sắc mặt. Vẻ trầm tư, lo lắng hiện rõ trên nét mặt vì lão biết rõ việc chỉnh đốn một vương quốc không phải là chuyện đơn giản.

- Ta có những món trang sức lộng lẫy và cây đàn hạc diệu kỳ có thể phát ra giai điệu tuyệt vời bất cứ lúc nào Ngài muốn. Hơn nữa ta còn có những công nương vô cùng xinh đẹp. - Lão phù thủy nói với một cái nhìn đầy ẩn ý, bởi lão biết rằng nhà vua cũng đang rất sốt ruột vì hoàng tử đã 20 tuổi mà vẫn còn độc thân.

Nhưng điều đó chẳng thể tác động đến quyết tâm của nhà vua:

- Hãy chỉnh đốn vương quốc của ta. Chỉ có vậy thôi. Hay là người không đủ khả năng?

Lão phù thủy cau mày như thế phật ý:

- Không đủ khả năng ấy à? Một phù thủy đầy quyền năng như ta chỉ cần búng tay là đã có thể biến đổi cả một vương quốc. Ta chỉ e rằng năm

sau Ngài lại đến tìm ta và tiếc nuối than vãn rằng sao ngày trước mình đã không chọn những món trang sức quý giá hay một cô dâu xinh đẹp cho hoàng tử!

- Ta hứa sẽ không bao giờ phàn nàn như thế!
- Nhà vua quả quyết.

Lão phù thủy đành nhún vai chấp nhận, ra vẻ dù sao đó cũng không phải là việc của lão.

- Nhà ngươi không đọc thần chú hay làm bất cứ điều gì sao?

- Nếu Ngài muốn thì ta cũng có thể làm điều đó. Chỉ cần ta vung chiếc đũa thần lên, một làn khói huyền ảo sẽ hiện ra và những giai điệu êm ái sẽ vang lên. Ta còn có cả một cái vạc để pha chế thần dược ở nhà nữa. Nhưng đối với một phù thủy bậc năm như ta thì tất cả những điều đó là không cần thiết.

- Vậy ngươi sẽ làm gì?

- Ta sẽ cho mời quý bà Elizabeth. Bà ta là một người rất kỳ lạ, thích tự do và có tính khí đặc biệt lạnh lùng. Bà ấy sẽ có mặt ở đây trong vài phút nữa.

- Thế à? - Nhà vua kéo dài giọng chế giễu.

- Đó là người cố vấn cai trị vương quốc tốt nhất hiện nay. Quý bà Elizabeth là một bậc thầy về tâm lý con người, rất thích hợp để giúp ngài xử lý các rắc rối đang gặp.

Khi nghe đến cụm từ “cố vấn cai trị vương quốc”, nhà vua lại nhớ đến số vàng trích từ ngân khố hoàng gia đã gây nên sự nổi loạn của dân chúng, liền nhồm dậy phản đối.

Nhưng tiếng lùa bàu của đức vua đã bị cắt ngang bởi sự xuất hiện bất ngờ của một người phụ nữ.

- Ô kìa, quý bà Elizabeth! Đức vua Harold đây mới vừa phàn nàn với tôi về người cố vấn trước đây của Ngài đấy!

Thuộc dòng dõi cao quý đích thực và luôn biết cách cư xử lịch thiệp với phụ nữ, nhà vua đã phớt lờ lời bình phẩm của lão phù thủy. Ngài nhã nhặn nói:

- Rất hân hạnh được gặp bà, quý bà Elizabeth!

- Tôi cũng vậy, thưa bệ hạ! Xin lỗi Ngài vì tôi đã đến muộn. Tôi vừa dạo một vòng quanh vương quốc trước khi đến gặp Ngài.

- Một vòng quanh vương quốc à? Chúng tôi vừa mới cho gọi bà đây thôi mà!

- Tôi cũng biết một chút ít phép thuật đấy! – Quý bà Elizabeth mỉm cười. – Tôi lướt qua mọi nơi chỉ chưa đầy mười lăm giây.

- Thực tế chẳng phải như thế đâu, tôi chắc đấy! - Lão phù thủy liếc sang nhà vua bằng một cái nhìn đầy ngụ ý.

Quý bà Elizabeth cúi xuống nhìn lão phù thủy bởi bà cao gần một mét chín trong khi cũng giống như các phù thủy thời đó, lão chỉ cao khoảng một mét hai mà thôi.

- Đừng để ý những gì ông ta nói. – Bà ta nói với đức vua. – Ông ta đang ganh ty với tôi đấy! Dù đã cố gắng lấy giấy chứng nhận cố vấn phù thủy đến ba lần nhưng lần nào ông ta cũng trượt.

Nếu cái nhìn có thể giết người, thì quý bà Elizabeth chắc đã không thè sống sót với ánh mắt của lão phù thủy lúc này. Tuy nhiên, bà ta không hề bận tâm đến lão phù thủy đang cát tiết, mặc kệ ông ta có quyền năng thực sự hay không. Vả lại, chính bản thân quý bà Elizabeth cũng đang cảm thấy bức bối. Bà chỉ có ba ngày cho việc điều tra vương quốc và giờ đây, sau khi đi một vòng quanh vương quốc, bà biết công việc của mình không đơn giản chút nào.

Sự khó chịu của quý bà Elizabeth cũng không thể sánh được với cơn giận của lão phù thủy càng lúc càng dâng cao. Lão tức tối, giậm chân và biến mất trong làn khói mà không một lời từ biệt. Nhưng chẳng ai thèm để ý tới lão ta cả!

- Như tôi đã nói, – quý bà Elizabeth nhã nhặn tiếp tục câu chuyện. – Tôi đã kiểm tra vương quốc, tài liệu cai trị đất nước của Ngài ghi rõ dân chúng đang mắc phải vấn đề “nồi tròn úp vung méo”.

- Nghĩa là gì?

- Nói nôm na là, tất cả mọi người đều không thực sự hiểu rõ về bản thân mình và Ngài lại đang cố ép họ hành động theo một khuôn khổ không phù hợp với lối sống, tính cách vốn có của họ. Điều đó cũng giống như bắt một nhạc sĩ phải diễn trò tung hứng.

Đức vua đã từng nghe những lời này từ viên cố vấn trước kia nên Ngài ngầm cảnh giác với quý bà Elizabeth. Tuy vậy, đức vua cũng cảm thấy tò mò nên Ngài mỉm cười khích lệ quý bà Elizabeth nói tiếp.

- Trước tiên chúng ta sẽ tìm hiểu vấn đề “nồi tròn úp vung méo” đó. Nếu Ngài không hiểu rõ

thần dân của mình, Ngài không thể mong đất nước của ngài ổn định và phát triển. Đặc biệt là khi giữa họ không hề có tinh thần đoàn kết trong mọi việc.

Người quản lý không thể liên kết các nhân viên của mình lại với nhau? Nếu cảm thấy điều đó đang là vấn đề của bạn thì hãy đọc tiếp quyển sách này. Còn nếu không, bạn nên tìm đọc một quyển sách khác. Tất cả tùy vào sự lựa chọn của bạn!

Chương 2

KHÁM PHÁ BỐN MIỀN ĐẤT CỦA VƯƠNG QUỐC

Đức vua biết rõ thần dân của mình không muốn nhúng tay vào bất kỳ công việc gì mà người khác làm. Nhưng nếu làm việc riêng lẻ như thế, họ sẽ không thể hỗ trợ lẫn nhau những khi cần thiết. Trong khi nhà vua lại mong muốn công việc phải đạt được hiệu quả tốt nhất. Vì vậy Ngài đã đem việc này hỏi ý kiến quý bà Elizabeth:

- Vậy thần dân của ta là những người như thế nào?

- Họ thuộc bốn nhóm người chính. Tất cả mọi thần dân của bất kỳ vương quốc nào cũng đều

thuộc bốn nhóm người này. Mỗi nhóm cư trú ở những vùng khác nhau trong vương quốc nhưng họ vẫn thường giao du với nhau.

Giờ Ngài thử tìm hiểu những người dân sống ở miền Nam mà xem. Đó là những con người tốt bụng và rất thân thiện với mọi người. Nhưng vì khá nóng tính nên họ rất dễ cáu giận khi gặp bất kỳ rắc rối nào. Những người này luôn muốn tìm hiểu rõ nguyên nhân của sự việc. Họ cũng không phải là kiểu người thực dụng. Họ thích giúp đỡ mọi người và thích được mọi người nhìn nhận nỗ lực của mình. Đặc biệt, những người này thường xử lý mọi việc dựa theo cảm tính. Đó là lý do tại sao chúng ta gọi họ là nhóm *Người Tốt Bụng*.

Còn ở phía Bắc vương quốc là nơi cư trú của những thần dân có cá tính lạnh lùng hơn. Họ hành động theo lý trí nhiều hơn, hiệu quả và hợp lý hơn. Đối với họ, hiệu quả công việc là trên hết và họ luôn nỗ lực hết mình. Có thể Ngài sẽ rất ấn tượng trước cá tính săn sàng vượt qua bất kỳ trở ngại để đến với thành công bởi vì đối với họ, thách thức là một điều hết sức hiển nhiên. Họ ít khi nhận thức được rằng những câu chất vấn của mình là khiếm nhã nên họ thường làm người khác khó chịu. Là những bậc thầy về

chiến lược, họ có khuynh hướng nhìn đời qua một lăng kính duy nhất: những nguyên tắc đầy lô-gic. Họ được gọi là nhóm *Người Tham Vọng*.

Do thần dân của Ngài sinh sống ở các miền khác nhau của vương quốc nên thế giới quan của họ cũng rất khác nhau. Và chính điều đó quyết định sự khác nhau khi họ hành xử trong cuộc sống.

- Đúng lắm! – Đức vua nói. – Các thần dân của ta ở miền Nam thích nghỉ ngơi hơn làm việc, trừ khi họ bị buộc phải làm. Trong khi những công việc mà họ làm được chỉ là tạo ra những nguyên tắc vô thưởng vô phạt hay sửa chữa một vài sai lầm... và tất cả những điều đó chẳng thể nào làm giàu thêm cho ngân khố Hoàng gia! Quả thật, cái tên Người Tốt Bụng rất hợp với tính cách của họ.

Còn nhóm người định cư ở phía Bắc lại trái ngược hoàn toàn. Nếu họ không hưởng được chút lợi ích nào hay không có được những gì mong muốn thì họ sẽ không để tâm đến bất kỳ chuyện gì cả. Khi ta ra tuyên cáo về một cuộc vận động mới, nếu không có thưởng phạt cho họ rõ ràng, họ nhất định sẽ phản đối. Họ chỉ chấp thuận tuân theo nếu biết rằng cuộc vận động đó có lợi cho họ. Họ không

phải là những kẻ nỗi loạn nhưng bản tính của họ vốn là những người thích tranh luận và rất khó tính. Bà nói đúng đấy, họ là Người Tham Vọng. Họ luôn luôn đặt ra những kế hoạch, phấn đấu để đạt được thành công và luôn đòi hỏi người khác phải cùng tham gia những kế hoạch đó.

- Còn nhóm người tiếp theo thế nào nhỉ? - Quý bà Elizabeth nói tiếp. – Nhóm người miền Tây ấy, họ thích khám phá, tìm hiểu những điều mới mẻ và luôn thúc đẩy mọi việc tiến triển tốt đẹp. Họ thích những kiểu kiến trúc độc đáo và những buổi tiệc ngoài trời. Với họ, thức ăn có dính đỏi chút bụi bẩn lại có vẻ hấp dẫn hơn. Và không có gì thú vị cho bằng việc được thưởng thức những món ăn mới lạ, những chuyến chu du đến một địa danh chưa từng biết đến, những kiểu thời trang mới nhất. Chiếc ba lô cho những cuộc hành trình dài ngày và các thú vui nhất thời luôn là mối quan tâm lớn nhất của họ. Sự bấp bênh và những xáo trộn của cuộc sống không hề làm họ e ngại. Đối với họ không có khái niệm tương lai, quá khứ hay hiện tại riêng biệt, tất cả là một, là tận hưởng cuộc sống. Họ là những người có ý tưởng phong phú và đầy mơ mộng. Và họ nhìn qua lăng kính duy nhất của sự sáng tạo. Do đó, họ được gọi là *Người Sáng Tạo*.

Người miền Đông thì trái ngược cả về địa lý lẫn tính cách. Có thể nói đó là những con người luôn tỏ ra trầm lặng. Trang phục mà họ chọn vào những ngày cuối tuần thường là màu trắng, thay vì những màu sắc sặc sỡ khác. Trong khi các nhóm người khác sống trong vương quốc thích giúp đỡ, thử thách và khám phá thì nhóm người này lại thích cuộc sống ôn hòa, ấm áp trong ngôi nhà tiện nghi của mình. Họ còn là những người đáng tin cậy. Họ luôn muốn mọi việc đều ổn thỏa. Đối với họ, “thay đổi” là một từ không nên đề cập đến nhiều và họ cũng không bao giờ muốn thay đổi quan niệm ấy. Họ cho là sự đổi mới thường gây ra tình trạng xáo trộn và mất cân bằng, bởi vậy họ luôn tránh những gì chưa được dùng thử hoặc kiểm nghiệm trước.

Họ luôn bằng lòng với những cái có sẵn có bởi trong suy nghĩ, họ luôn cho rằng: “Nếu như ông bà tôi nói điều đó tốt thì đến bây giờ tôi vẫn thấy nó tốt”. Cuộc sống vốn dĩ rất phước tạp. Trong khi những người sống ở miền đất phía Đông cho rằng thần dân ở các vùng đất khác chỉ biết vui chơi và hưởng thụ thì những người ở các vùng khác lại thấy người miền Đông luôn nghiêm trọng hóa vấn đề và rất bảo thủ. Tuy

vậy, chính người miền Đông lại là những người làm cho vương quốc được ổn định. Họ cho rằng cuộc sống cũng giống như một đoàn tàu đang lăn bánh trên đường ray và cần phải có ai đó cầm lái. Những người miền Đông chủ trương sự no ấm, phồn vinh của vương quốc là trên hết. Đó là công việc của họ. Họ là những người theo chủ nghĩa hiện thực và luôn nhìn đời qua lăng kính của thực tế. Những thần dân này nên xếp vào nhóm *Người Ổn Định*.

- Thật đúng thế! – Đức vua nói. – Dân chúng ở miền Tây có rất nhiều ý tưởng sáng tạo đến nỗi thoát trong có vẻ bất thường. Cứ mỗi lần ta đến viếng thăm thì tất cả mọi người ở đó đều vui mừng đón chào ta bằng những bài hát dân ca và các buổi lễ hội ngoài trời. Còn khi đến vùng đất miền Đông, ta lại được tiếp đón bằng những bữa ăn sang trọng tổ chức trong các tòa nhà nguy nga tráng lệ và các bài phát biểu dài hàng giờ.

Nhận xét của bà về những người miền Đông là rất chính xác. Khi gia nhập quân đội, bất kỳ một người miền Đông nào cũng sẽ chọn tham gia bộ phận tiếp tế. Và họ chỉ có thể hy sinh khi đoàn tàu tiếp tế đó bị lật mà thôi. Còn nếu không, họ lúc nào cũng bận rộn với công việc điều tra dân

số hoặc viết những tờ chiếu thư của Hoàng gia để truyền đi khắp nơi. Thật ra, ta nghĩ những công việc đó chẳng qua là do họ không thể thoái thác được mà thôi, chứ sự thật, người miền Đông không thích đi đây đi đó chút nào cả.

Ngừng một lát, không thấy quý bà Elizabeth có ý kiến gì, nhà vua nói tiếp:

- Nhưng khi nhìn lại thì ta thấy rằng mọi thứ cũng có vẻ khá cân đối đấy chứ. Tính cách của những người miền Đông bù trừ với người miền Tây; Bắc với Nam cũng vậy. Tất cả họ đều có những mặt tích cực. Thế thì rắc rối nằm ở đâu nhỉ?

- Rắc rối nằm ở ba điểm chính sau đây. – Bà Elizabeth trầm ngâm đáp. - Thứ nhất, phần lớn tất cả Người Tốt Bụng, Người Tham Vọng, Người Sáng Tạo và Người Ôn Định đều sống tách biệt với nhau. Và thường thì “ngưu tầm ngưu, mã tầm mã”. Vương quốc của Ngài có nguồn lực về con người rất tốt, nhưng lại chưa thực sự ổn định. Nếu Ngài muốn vương quốc của mình giàu mạnh hơn nữa thì phải ổn định mọi thứ trước đã. Không có người nào quan trọng hơn người nào. Tất cả mọi người đều quan trọng như nhau, mỗi người làm một việc, nhưng

vẫn phải có sự chia sẻ với nhau. Điều đó hoàn toàn khác với kiểu làm việc của những nhóm người chỉ biết suy nghĩ và hành động rập khuôn như nhau.

Tình trạng của các tổ chức, công ty ngày nay cũng tương tự như những gì đang xảy ra tại vương quốc của đức vua Harold. Họ được trang bị rất tốt cả về khả năng kinh doanh và trình độ kỹ thuật nhưng lại thiếu cái nhìn tổng thể và phương pháp tiếp cận. Họ cũng giống như những bánh xe rỉ sét đang cần được bôi trơn. Chúng ta thường cho rằng những ý kiến giống nhau sẽ tạo ra lối suy nghĩ hòa hợp và đúng đắn. Tuy nhiên trên thực tế, chính những cách nhìn nhận một chiều, rập khuôn đó lại thường dễ tạo ra lối mòn trong suy nghĩ và chưa chắc đã chính xác.

- Vấn đề thứ hai là, - quý bà Elizabeth nói tiếp, - các thần dân của Ngài thường xuyên chống đối lẫn nhau. Họ không nhận thức được rằng mỗi người có một suy nghĩ khác nhau và cách tiếp cận vấn đề của từng người cũng khác nhau. Thay vì nhìn nhận đó như là một giải pháp, họ chỉ biết phủ định ý kiến của nhau mà thôi.

Vấn đề thứ ba chính là một số thần dân của Ngài vẫn còn khá lúng túng. Họ không những không hiểu nhau mà họ còn chưa hiểu được chính bản thân họ. Những Người Tốt Bụng cho rằng họ thuộc nhóm những Người Sáng Tạo, những Người Tham Vọng thì mong muốn trở thành Người Ổn Định, còn những Người Ổn Định thì lại đòi hỏi bản thân phải là Người Tốt Bụng. Và cứ thế, tình hình lại càng rối tung cả lên.

- Nhưng tại sao họ lại muốn như vậy? – Đức vua hỏi với một vẻ khá bối rối - Chẳng lẽ họ muốn trở thành một người khác hay sao?

- Ngài nói đúng lăm! Ý nghĩ đó đã có sẵn trong đầu họ, hoặc đã bị bố mẹ hay thầy cô giáo nhồi nhét vào đầu ngay từ lúc còn bé hay chính họ bị ảnh hưởng bởi người khác nhiều đến mức họ tự cảm thấy mình phải trở thành một mẫu người nào đó. Điều này giống như khi được nghe kể một câu

chuyện, họ yêu thích một nhân vật nào đó trong truyện và chỉ muốn mình giống với nhân vật đó thôi. – Dừng một lúc, quý bà Elizabeth nói tiếp. - Và cả Ngài nữa, kính thưa Bệ hạ! Ngài cũng là một nguyên nhân gây ra mọi sự rắc rối đó.

- Bà bảo sao? Ta ư? Làm gì có chuyện như thế được! – Nhà vua khẳng định mạnh mẽ.

- Nhưng sự thực thì đúng là như vậy đấy. Bản thân Ngài cũng chưa hiểu rõ về họ, nhưng lại yêu cầu họ làm điều này điều kia trong khi họ hoàn toàn không thích hợp với công việc đó. Do những nhận định không đúng về sự công bằng hay vì sự chủ quan áp đặt của mình, nên khi giao nhiệm vụ cho các thần dân, Ngài đã không chú ý đến tính cách của từng nhóm người. Và thế là mọi người không thích làm theo ý Ngài mong muốn. Hay ít nhất là họ không thể đạt được kết quả tối ưu mà Ngài đòi hỏi.

Một lần nữa chúng ta nhận thấy vấn đề mà chúng ta và vua Harold đang phải đối đầu không khác nhau là mấy. Chúng ta sẽ chẳng thể nào thành công được nếu cứ điều hành con người dựa trên những kiểu suy nghĩ nhất thời, nhỏ nhặt, không đúng người đúng việc.

Nếu không phải đang là lúc đầu sôi lửa bόng, khi mà đέc vua chỉ nôn nóng muốn biết quý bà Elizabeth sẽ tiết lộ cho Ngài biết giải pháp để cai trị đất nước, thì có lẽ bà ta đã bị tống giam vào ngục ít nhất hai tuần vì đã dám khinh suất nhận xét đέc vua là “chủ quan áp đặt”, cho dù bà có là một cố vấn phù thủy đi chǎng nữa. Nhưng nhà vua dường như không để ý gì đến điều đó, sốt sắng hỏi ngay:

- Như vậy ta sẽ phải làm gì? Làm thế nào để giải quyết khó khăn đó?

- Giải pháp sẽ là hình thức Kingdomality – quý bà Elizabeth đáp. – Nó sẽ kết nối được mọi nhu cầu của vương quốc với tính cách của từng thần dân. Để hiểu được cá tính thực sự của một người, Ngài cần tìm hiểu các phản ứng theo bản năng của họ trước từng tình huống, và tính cách cơ bản vốn có của con người họ. Từ đó Ngài sẽ biết được cách hành xử của họ đối với mọi người và cuộc sống chung quanh.

Đέc vua trầm ngâm suy nghĩ, rồi lộ vẻ thích thú và cuối cùng nở một nụ cười rạng rỡ:

- Thật tuyệt vời! Ta đã hiểu vấn đề “Nồi tròn úp vung méo”! Những điều quý bà nói cho thấy rằng ta đã giao nhiệm vụ không thích hợp cho

mọi người, không phải bởi nhiệm vụ đó khó khăn mà bởi người được giao việc không phù hợp với nó. Họ có những kỹ năng tốt, nhưng nếu công việc không phù hợp, họ sẽ không đạt được hết năng suất.

- Chính xác là vậy! Ngài sẽ không thể tuyển một người giữ ngân khố Hoàng gia không biết tính toán. Còn nếu tất cả những gì Ngài cần là kỹ năng tính toán nhanh nhẹn, Ngài có thể tuyển cho vị trí đó một Người Sáng Tạo, nhiều người trong số họ có khả năng làm việc này rất tốt. Nhưng nếu Ngài mong muốn công việc đó được hoàn thành một cách đảm bảo thì Ngài nên chọn Người Ôn Định. Bí quyết của thành công là hòa hợp được các kỹ năng, nguồn nhân lực, cộng với những chính sách khen thưởng cho những việc cần làm. Nhưng tất cả những điều đó phải được thiết kế sao cho phù hợp với tính cách của từng cá nhân. Bất kỳ ai cũng có thể làm được và làm tốt công việc, tùy thuộc vào mức độ hoàn hảo mà Ngài mong muốn ở từng thời điểm.

- Ở từng thời điểm nghĩa là sao? – Nhà vua ngạc nhiên hỏi.

- Tất nhiên là phải tùy vào từng thời điểm khác nhau. - Quý bà Elizabeth đáp. – Chúng ta

thử lấy một ví dụ xoay quanh vấn đề ngân khố của Hoàng gia. Khi vương quốc đang thái bình, Ngài cần người thủ quỹ cần kiệm và cẩn trọng. Nhưng nếu chiến tranh xảy ra, Ngài sẽ cần những người có khả năng nghĩ ra những nguồn thu thuế mới để thu. Có nhiều người chỉ vui vẻ khi được ngồi tại chỗ miệt mài với những con số và sổ sách của việc thuế má, nhưng cũng có những người thích đi ra ngoài và thu thuế. Do đó Ngài nên tìm Người Ổn Định để lo việc sổ sách và Người Tham Vọng cho công việc thu thuế. Còn nếu Ngài muốn tìm kiếm những nguồn thuế mới, Ngài nên chọn Người Sáng Tạo để giao công việc đó.

- Ta đã không làm như vậy. – Nhà vua bối rối thú nhận.

- Đúng thế. Và đây cũng chính là một vấn đề của Ngài. Có phải khi Ngài cần triển khai một dự án hay một kế hoạch nào đó, Ngài thường chọn một người đứng đầu và để cho người đó toàn quyền lựa chọn người thực hiện?

- Chính xác, ta đã giao phó công việc theo cách đó. – Nhà vua trả lời.

- Nếu thế thì hành động của Ngài hơi giống với

sự thoái vị! - Quý bà Elizabeth nhận xét. - Những người điều hành của Ngài thường không hiểu rõ sự cần thiết phải xây dựng một tập thể gồm những thành viên có năng lực làm việc lẩn tinh cách riêng bỗ trợ cho nhau. Kết quả là người quản lý thuộc nhóm Sáng Tạo chỉ thuê các nhân viên thuộc nhóm Sáng Tạo, người quản lý thuộc nhóm Ôn Định chỉ thuê các nhân viên thuộc nhóm Ôn Định trong quá trình tuyển lựa. Hãy thử nhìn vào hệ thống trường học mà Ngài đang có. Phần lớn ban giám hiệu và các thầy cô giáo thuộc nhóm Ôn Định và vì thế, Ngài luôn tự hỏi vì sao các trường học lại hết sức buồn tẻ. Thầy cô giáo thì bị ràng buộc bởi các thành tích, chỉ tiêu. Học sinh, sinh viên thì bị quy định thời gian để làm bài tập, thời gian dành cho nghiên cứu và cả thời gian để sáng tạo. Thủ tướng tượng xem, sự sáng tạo cũng bị giới hạn thời gian! Thậm chí, các sinh viên Trường sáng tác nghệ thuật và âm nhạc cũng phải tuân thủ theo những quy định kỳ quặc ấy. Điều đáng ngạc nhiên là ban giám hiệu và các thầy cô giáo không hề thấy được những điều bất hợp lý đó. Đối với Người Sáng Tạo thì việc mình bị buộc làm theo đúng giờ giấc hay việc con mình bị bắt phải xếp hàng trước cửa trường là một việc lố bịch.

- Bà có thấy điều đó là lố bịch không? - Đức vua trầm ngâm hỏi.

- Vâng, nhưng nếu Ngài là Người Ôn Định, Ngài sẽ không thấy vậy. Với Người Ôn Định thì đó là điều đúng mực và hợp lý nhất trên đời. Họ cho rằng cần phải giữ cho những đứa trẻ hiếu động thôi chạy nhảy, nghịch phá để đúng vào hàng thật trật tự và ngay ngắn. Làm ngược lại điều đó mới thật là điên rồ. Và họ thường không hứng thú mấy để trả lời câu hỏi của Người Sáng Tạo: “Tại sao lại buộc trẻ em phải luôn giữ trật tự và nghiêm túc?”.

- Vậy ta sẽ chuyển việc quản lý ngành giáo dục cho nhóm Người Sáng Tạo! – Đức vua thốt lên.

- Đây cũng là một ý kiến cần xem xét, – quý bà Elizabeth nói. – Họ sẽ để cho học sinh mở mang tri thức bằng cách dành phân nửa thời gian đi dạo trên các cánh đồng và nửa thời gian còn lại để nhảy múa với những người bạn tinh nghịch nhưng cũng rất mơ mộng của chúng. Không phải làm toán nhiều, không phải đọc nhiều để dành thời gian cho việc thu nhặt kinh nghiệm. Và nếu bọn trẻ không đến lớp thì các thầy cô giáo cũng sẽ chẳng lo lắng gì. Họ sẽ tôn trọng sự lựa chọn của chúng thay vì khuyên giải chúng phân bổ thời gian hợp lý giữa việc học hỏi tri thức ở nhà trường và sự trải nghiệm trong

thực tế. Thế là dần dà, dân chúng chẳng còn tha thiết với việc học nữa.

- Vâng, ta hiểu rồi. Thật đáng trách nếu ta thay đổi hệ thống giáo dục theo cách như vậy, nhưng cũng thật đáng trách nếu ta không thay đổi gì cả. – Nhà vua buồn bã nói. – Elizabeth thân mến, bà sẽ nói cho ta nghe một giải pháp trung hòa chứ?

- Được rồi, thưa bệ hạ. Ngài còn nhớ khi bổ nhiệm ông Lockletter nắm giữ quân đội cùng các hiệp sĩ hành quân trong cuộc Thánh chiến chứ?

Đức vua cau mày:

- Được nửa chừng thì thiếu tiếp tế!

- Nếu có những người thuộc nhóm Ôn Định trong đội quân tiếp tế thì có thể mọi thứ đã khác.

– Quý bà Elizabeth nói. – Ông Lockletter là người xứng đáng được chọn để giao nhiệm vụ đó. Ông ấy cống hiến hết mình vì chính nghĩa. Ông ta thuộc nhóm Người Tốt Bụng và vai trò của ông ta là Hiệp Sĩ Áo Trắng. Nhưng vấn đề của Lockletter là ông ấy đã tập hợp xung quanh mình một phái đoàn Hiệp Sĩ Áo Trắng, những chiến binh vĩ đại vì sự nghiệp chính nghĩa nhưng không phải tất cả họ đều là người thực tế.

- Bà nhắc lại điều đó để làm gì? – Đức vua lắc đầu khi nhớ tới đoàn quân thất trận của mình. – Bị đánh bại ngay cả trước khi khởi chiến đã khiến ta một phen bẽ mặt cay đắng. Trong khi ba năm về trước, ta luôn ngẩng cao đầu ở Hội nghị thường niên dành cho các vị Vua và Nữ hoàng.

Một lần nữa, chúng ta lại thấy những điều này cũng đang xảy ra trong các công ty, tổ chức ngày nay. Hầu hết các tổ chức kinh doanh và tổ chức phi lợi nhuận đang rất cần những nhà lãnh đạo có khả năng khai nguồn động lực làm việc cho nhân viên với một tầm nhìn bao quát. Tuy nhiên, mọi chuyện sẽ không dẫn đến kết quả tốt đẹp nếu các nhà lãnh đạo thì luôn tìm ra mục tiêu còn các nhà quản lý thì lúng túng không biết làm thế nào để đạt được các mục tiêu đó. Điều tồi tệ nhất là khi họ nghĩ mình đã có tất cả những điều cơ bản cần thiết của nhà quản lý, nhưng bởi tầm nhìn hạn chế, họ đã không thấy được những điều quan trọng khác nên đã bỏ qua chúng.

Chương 3

MƯỜI HAI VAI TRÒ CỦA KINGDOMALITY

Thất bại của ông Lockletter đã chỉ cho đức vua Harold thấy tuy vương quốc của Ngài là nơi trú ngụ của Người Tham Vọng, Người Ổn Định, Người Sáng Tạo và Người Tốt Bụng nhưng giữa họ không có sự hợp tác và hòa thuận. Ngài cần phải hiểu các thần dân của mình hơn nữa, nhưng Ngài thật sự lo lắng vì không biết mình phải thực hiện điều đó như thế nào.

- Ta có thể thấy là thần dân của ta chủ yếu chia làm bốn nhóm, gồm Người Sáng Tạo, Người Ổn Định, Người Tham Vọng và Người Tốt Bụng. Nhưng rõ ràng đó chỉ là những hiểu biết căn bản.

Làm thế nào để ta hiểu được tính cách của từng cá nhân, bởi ta có tới 387.418 thần dân. Để hiểu hết họ thì có lẽ ta phải mất cả đời, nếu không muốn nói đó là điều bất khả thi! – Đức vua nói với vẻ hời bối rối.

- Ngài sẽ hài lòng khi biết rằng để bắt đầu, Ngài chỉ cần hiểu các thần dân và cả bản thân Ngài thuộc nhóm nào trong bốn nhóm trên. - Quý bà Elizabeth mỉm cười duyên dáng. - Làm được điều đó, nghĩa là bệ hạ đã đi đúng hướng để có thể giải quyết các khó khăn. Và dù bệ hạ chỉ làm được điều ấy thôi, thì Ngài cũng đã thành công. Tuy nhiên, nếu Ngài muốn tiến xa hơn, thì mọi chuyện cũng không hề khó. Để liệt kê hết các tính cách khác nhau của những thần dân trong vương quốc của Ngài là điều không dễ dàng, nhưng chúng ta có thể phân loại họ thành 12 dạng tính cách cơ bản. Và những tính cách đó tương ứng với 12 vai trò trong vương quốc. Hiệp Sĩ Áo Trắng mà tôi vừa nói chính là một trong số 12 vai trò đó.

Nhưng bây giờ, Ngài đừng quá chú ý đến 12 vai trò đó. Chúng ta nên tập trung vào bốn nhóm chính. Chỉ cần hiểu được các nhóm đó, Ngài sẽ biết làm thế nào để trị vì dân chúng. Nhưng căn

cứ theo điều ước của Ngài, Ngài có quyền được hiểu cả 12 vai trò ấy. Cho nên tôi cũng sẽ cung cấp cho Ngài một đoạn giới thiệu ngắn để Ngài được rõ. Phần lớn mọi người, khi đã hiểu rõ về bốn nhóm cơ bản và tìm ra nhóm thích hợp với mình nhất, sẽ bị lôi cuốn vì nhận ra sự hữu ích của nó và mong muốn tiếp tục bước tiếp theo.

- Để hiểu quả hơn, ta sẽ bắt đầu tìm hiểu về bốn nhóm chính trước. Ta cũng không đòi phải biết ngay về 12 vai trò ấy đâu. – Đức vua Harold nói.

- Chúng ta sẽ được biết ngay thôi! – Quý bà Elizabeth mỉm cười như khẳng định rằng, với quyền năng siêu việt của mình, bà có thể thấy trước được mọi chuyện. – Trong trường hợp này, tôi sẽ cung cấp cho Ngài một cái nhìn tổng thể cơ bản. Để chỉnh đốn một vương quốc, Ngài nhất thiết phải tìm hiểu sơ lược về 12 vai trò này.

- Nếu thế thì ta mong sẽ nhận được những gì xứng đáng nhất. - Đức vua nói.

Giống như hết thảy các vị đứng đầu những vương quốc khác, nhà vua Harold luôn muốn nhận được điều xứng đáng nhất. Và cũng giống như tất cả các vị vua khác, Ngài tiếp tục văn hỏi:

- Chỉ một cái nhìn tổng thể thôi sao?

- Chính xác là thế. – Quý bà Elizabeth nhấn mạnh. – Một phù thủy cố vấn như tôi đây sẽ không kể tất cả mọi thứ cho Ngài trong lần viếng thăm đầu tiên. Và sau đó, Ngài cũng không cần chờ tôi quay lại để chỉ dẫn Ngài nữa đâu, chỉ cần mua quyển sách thứ hai, thế là đủ.

- Quyển sách thứ hai ư? – Nhà vua ngạc nhiên hỏi.

- Chỉ là tập hợp những bài viết về kinh nghiệm của tôi mà thôi. – Bà ta đáp. - Một điều đáng mừng cho Ngài là 12 vai trò đó có tên rất dễ nhớ. Những vai trò rất khớp với nhau, giống như các múi giờ trên đồng hồ Mặt Trời vậy. Ngài hãy nhớ lấy, Người Ổn Định tập trung ở múi giờ số 3, Người Sáng Tạo ở múi giờ số 9, Người Tham Vọng ở múi giờ số 12 còn Người Tốt Bụng ở múi giờ số 6. Có ba vai trò trong mỗi nhóm, do đó, mỗi vai trò tương ứng với một con số giờ trên đồng hồ Mặt Trời. Vì chi tất cả là (bà ta lẩm nhẩm theo các ngón tay của mình) 12 giờ trên đồng hồ Mặt Trời.

- Thêm nữa, - bà tiếp tục, - Ngài đã biết bốn nhóm rồi, giờ Ngài chỉ cần học thêm tên gọi của các vai trò mà thôi. Vai trò cơ bản của

nhóm Người Tốt Bụng là Hiệp Sĩ Áo Trắng. Họ có nhiệm vụ chỉnh đốn các sai trái, cứu giúp kẻ yếu đuối và làm những việc chính nghĩa. Người Tham Vọng được đại diện bởi Hiệp Sĩ Áo Đen. Đó là những người chú trọng đến sự thành công. Họ thường tiến hành các bước sau: đặt mục tiêu rõ ràng, nỗ lực rèn luyện và tiến hành đạt đến mục tiêu. Trong khi đó, Giám Mục^(*) tiêu biểu cho nhóm Người Sáng Tạo. Họ thích ứng rất nhanh với sự thay đổi, luôn xem xét các mặt của vấn đề một cách sáng tạo. Khả năng tưởng tượng về những thế giới khác, những thời đại sống khác nhau cùng những kinh nghiệm mới là đặc điểm rõ nét của Người Sáng Tạo. Còn Người Ôn Định chủ yếu được biết đến qua hình ảnh các Nhà Khoa Học. Ngài chỉ tìm thấy họ trong các phòng thí nghiệm, nằm sâu bên trong những tòa lâu đài. Đó là một chốn tuyệt vời để thực hiện các dự án nghiên cứu khoa học, dù đông hay hè, nắng hay mưa, ngày hay đêm.

(*)Chú thích của các tác giả: *Thưa quý độc giả, ở đây chúng ta đang bàn luận về các vai trò trong một vương quốc tưởng tượng thuộc thời Trung cổ xa xưa. Vai trò Giám Mục được đề cập trong sách này hoàn toàn không có liên quan gì đến những người nắm giữ chức danh này trong bất kỳ tôn giáo nào trong thời đại chúng ta.*

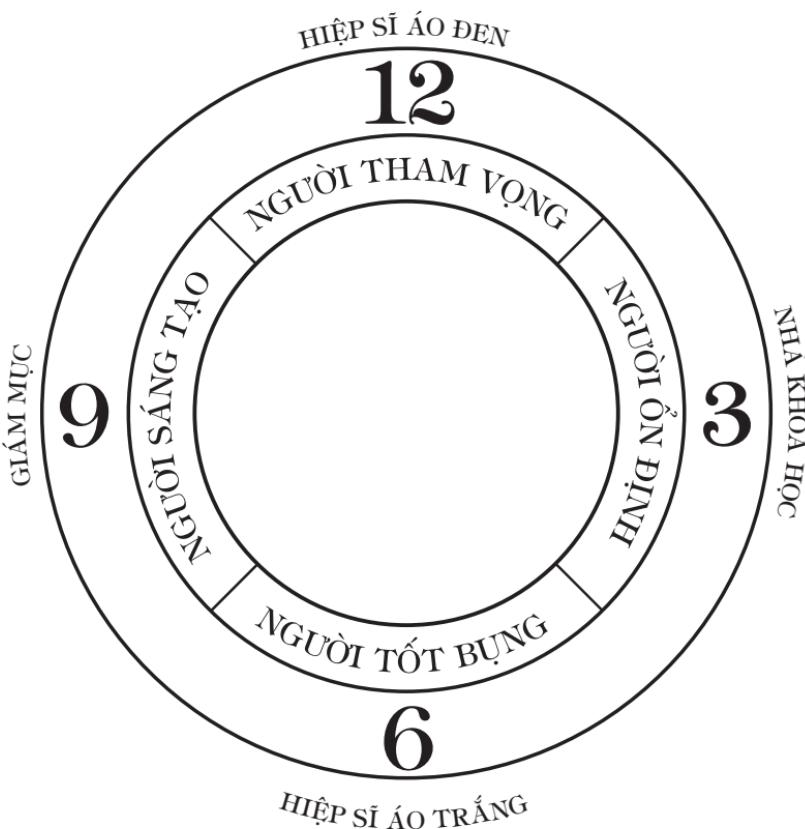
Các phương pháp khoa học luôn là vấn đề quan tâm của Người Ông Định. Họ thích điều chỉnh các luật lệ, chính sách, quy trình, và luôn cố gắng đạt đến sự chính xác. Họ lưu tâm đến tính đúng sai của một vấn đề và cuối cùng họ thích mọi việc được sắp xếp trong trật tự. Họ đúng là những nhà khoa học chân chính.

Hãy ghi nhớ kỹ bốn vai trò chính này của bốn nhóm, Ngài sẽ dễ dàng tìm ra cách cai quản Kingdomality thật hiệu quả.

Đức vua nhận xét:

- Hiệp Sĩ Áo Trắng, Hiệp Sĩ Áo Đen, Giám Mục và Nhà Khoa Học! Đúng là rất dễ nhớ!

- 12 vai trò cũng rất dễ nhớ, thưa bệ hạ. Đặc biệt, nếu Ngài đặt chúng vào vị trí của các con số trên bề mặt của đồng hồ Mặt Trời. Hãy thử xem. – Quý bà Elizabeth lấy một chiếc bút lông ngỗng và tờ giấy da rồi vẽ.

- Kingdomality quả thật là một lý thuyết vĩ đại. Nhưng làm sao ta có thể áp dụng được nó?

- Nó không quá vĩ đại nhưng vô cùng hữu ích cả về mặt lý thuyết và ứng dụng thực tế. – Quý bà Elizabeth trả lời. – Tuy nhiên, chúng ta khoan với áp dụng hình thức Kingdomality. Đầu tiên,

Ngài cần gặp một người. Tôi đã từng cộng tác với đức vua Peter khoảng 10 năm về trước. Có lẽ Ngài đã nghe tên tuổi ông ta?

Vua Harold nhìn Elizabeth với vẻ vị nể hơn hẳn:

- Chính bà đã làm thay đổi vương quốc đó sao? Dĩ nhiên là ta đã được nghe về hắn. Trước đây mọi người vẫn thường gọi hắn là Peter - Kẻ Ngớ Ngẩn. Bây giờ đất nước của hắn đã phát triển một cách thần kỳ và hắn chẳng chịu tiết lộ cho bất kỳ ai về những gì hắn đã làm.

- Áp dụng hình thức Kingdomality, đó là tất cả những gì tôi đã cố vấn cho ông ta. – Quý bà Elizabeth tự hào trả lời. – Tôi sẽ sắp xếp cho Ngài gặp một trong những thần dân của ông ta. Đây là một cách tốt để tìm hiểu về những vai trò trong Kingdomality. Các vai trò trong vương quốc của Ngài cũng không khác gì trong vương quốc của vua Peter. Sự khác nhau hiện nay chỉ ở chỗ thần dân của vua Peter giờ đây đã hiểu rõ được vai trò của họ.

- Bằng cách nào ta có thể gặp được những người đó? - Đức vua Harold hỏi.

- Chúng ta sẽ nhờ đến sự giúp đỡ của ông

bạn phù thủy của chúng ta. - Quý bà Elizabeth nhìn quanh rồi lẩm bẩm - Chẳng biết ông ta có ở quanh đây không nữa?

- Tôi đây! – Lão phù thủy với tấm áo choàng màu xanh lục xuất hiện, cũng đột ngột như khi lão biến mất giữa một đám khói huyền ảo. Nghe qua cái gần giọng của lão cũng đủ biết lão hãy còn bực mình vì chuyện ban nãy, mặc dù cả nhà vua lẫn quý bà Elizabeth đều không mảy may chú ý đến điều đó.

Chương 4

GẶP GỠ ALFRED

Chuyến du hành bằng con đường phù thủy khiến đức vua Harold hơi lo lắng, Ngài đã định nói điều đó khi cảm thấy đường như mình bị bao phủ bởi một đám mây huyền ảo. Nhưng, chưa kịp phản ứng gì, Ngài đã chợt nhận ra mình đang ngồi trên một tảng đá giữa một vùng quê héo lánh. Chỉ một phút trước kia thôi, Ngài hãy còn đang ngồi trên ngai vàng của mình, thế mà bỗng chốc, nó đã biến thành một tảng đá. Hiển nhiên, không một vị vua nào muốn mất đi chiếc ngai vàng của mình và đức vua Harold của chúng ta cũng không là ngoại lệ. Ngài đưa mắt nhìn ra xung quanh. Ở đây, bốn bề núi non trùng điệp, khác hẳn với những vùng đồng bằng xanh tươi, bát ngát ở xứ sở của Ngài. Lòng đầy lo lắng,

đức vua Harold bật dậy, định chạy đi tìm hai người bạn đồng hành của mình.

Bỗng Ngài thấy từ xa, lão phù thủy và quý bà Elizabeth đang tiến đến. Bà Elizabeth đang cắn nhăn lão phù thủy một cách khó chịu.

- Tôi đã nói với ông bao nhiêu lần rồi, chúng ta chỉ đi khi nào tôi bảo, không sớm hay muộn hơn một giây kia mà!

- Bà chẳng hiểu gì cả, chúng ta phải tranh thủ thời tiết đẹp chứ! Dòng đối lưu của gió sẽ giúp cho hành trình được thuận lợi hơn. – Lão phù thủy nói. - Bà đừng có đổ lỗi cho tôi!

- Có chuyện gì thế? – Đức vua Harold hỏi.

- Chúng ta đã đến vùng ngoại ô thuộc vương quốc của vua Peter. – Quý bà Elizabeth đáp. – Tôi đưa Ngài đến đây để gặp Alfred. Ông ta là người chỉ huy đoàn nghệ thuật danh tiếng của vua Peter gồm các diễn viên, nhạc sĩ, nghệ sĩ xiếc và những nhà ảo thuật. Đoàn này được gọi là “Các tướng công và quý phu nhân”. Họ sẽ đến đây trong chốc lát nữa thôi.

Đúng lúc đó, tiếng nhạc rộn rã vọng đến tai vua Harold. Trong nháy mắt, các nhạc công đã xuất hiện ở khúc quanh của con đường. Một

người đàn ông cao lớn khoác trên người bộ trang phục màu vàng nhạt đang dẫn đầu đoàn diễu hành, tay cầm một chiếc gậy dài màu đen đung đưa nhịp nhàng theo điệu nhạc.

- Người Chăn Cừu đã đến! – Quý bà Elizabeth hướng nhìn về phía người dẫn đầu với chiếc áo choàng màu vàng đang dừng lại trước mặt họ. Bằng một động tác múa gậy uyển chuyển, ông ta ra hiệu ngừng nhạc.

- Người Chăn Cừu nào? – Vua Harold ngạc nhiên hỏi.

- Đó là Người Chăn Cừu của chúng tôi, người dẫn đầu tất cả. Kính thưa bệ hạ, xin được giới thiệu với Ngài, đây là Alfred, trưởng đoàn “Các tướng công và quý phu nhân”!

- Rất hân hạnh được gặp Ngài. – Alfred cúi đầu thi lễ.

- Ô, Alfred, miễn lẽ. Nhà ngươi quả là Người Chăn Cừu kỳ lạ nhất mà ta từng gặp, chẳng có con cừu nào cả. Ở vương quốc của ta, mọi người không gọi như thế! – Vua Harold bật cười.

Quý bà Elizabeth giải thích:

- Khác với những người chăn cừu bình thường,

Người Chăn Cừu của vua Peter là một trong 12 vai trò của Kingdomality. Đó cũng là một trong ba vai trò điển hình của Người Tốt Bụng.

Dùng một chút như để vua Harold hiểu rõ vấn đề, quý bà Elizabeth nói tiếp:

- Tôi đưa Ngài đến đây vì ba lý do. Thứ nhất, vương quốc của vua Peter đã thành công nhờ hình thức Kingdomality và vương quốc của Ngài cũng có thể như vậy. Điều Ngài cần làm là phải hiểu rõ phẩm chất và năng lực của từng thần dân trong vương quốc và hành động dựa trên những cơ sở đó. Thứ hai, Alfred là một Người Chăn Cừu, và khi hiểu rõ những Người Chăn Cừu thì Ngài sẽ hiểu rõ về Kingdomality. Lý do cuối cùng, trưởng đoàn Alfred là một điển hình để Ngài có thể hiểu vì sao vai trò ấy lại mang tên gọi như vậy. Nghề nghiệp của họ trong cuộc sống thực ra không liên quan gì đến tên gọi của các vai trò cả.

- Vậy Người Chăn Cừu của Kingdomality không có lấy một con cừu nào ư? – Đức vua vừa hỏi vừa nhìn Alfred từ đầu đến chân.

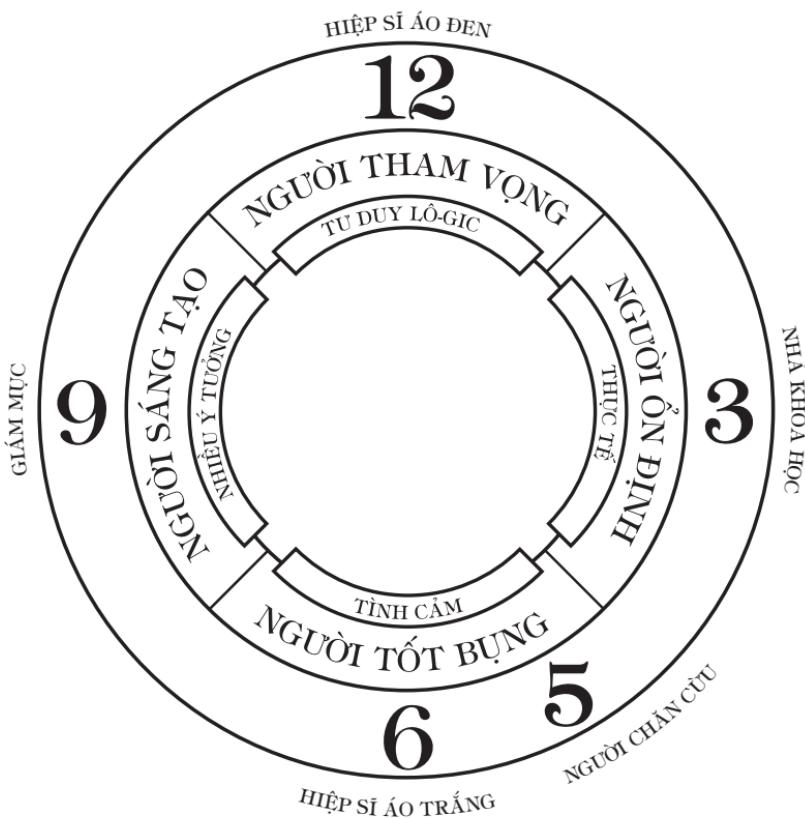
- Dĩ nhiên là chúng tôi có chứ! – Alfred trả lời.
- Những Người Chăn Cừu vẫn luôn thích đám

đông, bất kể đó là người hay cừu. – Ông ta nói thêm và vẫy tay với đoàn “Các tướng công và quý phu nhân”.

- Những Người Chăn Cừu chúng tôi thích chăm sóc những người khác, hoặc trong nom bầy đàn. Đặc tính cơ bản của chúng tôi là hay giúp đỡ. Chúng tôi dễ bị chi phối bởi cảm xúc, nhưng trong chúng tôi vẫn phảng phát đôi nét tính cách của Người Ôn Định. Đặc điểm thứ hai của chúng tôi là khả năng tư duy thực tế. Những Người Chăn Cừu cho rằng tính thực tế nhưng đầy cảm xúc gần như là sự hoàn hảo nhất mà Ngài có thể đạt đến. Tuy vậy, Kingdomality cũng dạy chúng tôi phải biết tôn trọng những cách suy nghĩ khác nhau của mọi người.

- Trên mặt đồng hồ Mặt Trời, Người Chăn Cừu ở múi giờ số 5. – Quý bà Elizabeth vừa nói vừa trải cuộn giấy da ra. Đoạn bà đánh dấu ở vị trí số 5 là “Người Chăn Cừu” – Tôi cũng sẽ đánh dấu những đặc điểm tính cách chính của từng nhóm. *Tình cảm* là của nhóm Người Tốt Bụng, *tư duy lô-gic* là của Người Tham Vọng, *tính thực tế* là của Người Ôn Định và *khả năng nhiều ý tưởng* là của Người Sáng Tạo.

- Nghe có vẻ hay đấy! – Đức vua nói. – Nhưng tính cách là gì? Ta muốn chắc rằng ta có thể hiểu toàn bộ những gì bà đang nói.

- Câu hỏi hay lắm! Tôi đã đề cập đến tính cách khi chúng ta mới gặp nhau, nhưng tôi

không ngạc nhiên nếu Ngài đã quên nó. Các phù thủy và nhà cổ vấn cũng hay quên như thế. Để tôi giải thích lại lần nữa cho Ngài rõ. Tính cách là bản chất thực sự của một con người. Nó chính là những phản ứng theo bản năng của một người, thể hiện đặc tính tự nhiên cơ bản nhất của người đó. Tính cách được thể hiện rõ nét trong những tình huống căng thẳng, áp lực. Vì sự căng thẳng quá độ sẽ phá vỡ mọi sự kiềm chế và vẻ ngoài lịch thiệp trong hoạt động giao tiếp. Khi đó, bản chất thực sự, hay nói khác đi là tính cách con người, được thể hiện rõ qua thái độ và cách ứng xử. Chúng ta có thể cố gắng che giấu hoặc giả vờ sống khác đi với bản chất thực sự của mình, nhưng tính cách nằm ngay trong chúng ta và nó điều khiển những việc chúng ta làm.

Ông Alfred tiếp lời:

- Đó là sự khác biệt giữa bốn nhóm tính cách chính trong Kingdomality. Trong cơn khủng hoảng, Người Tốt Bụng sẽ trở nên nhạy cảm và nhanh chóng tìm ra những giải pháp để làm yên lòng mình. Giải pháp có thể không hữu hiệu nhưng sẽ khiến bản thân họ cảm thấy dễ chịu.

Còn nhóm Người Tham Vọng thường tìm kiếm giải pháp mang tính hợp lý, những giải

pháp nhằm thỏa mãn lý trí. Có thể nó sẽ làm người khác không hài lòng, nhưng giải pháp đó buộc phải đúng đắn và hợp lý cũng như có khả năng mang lại hiệu quả tốt. Do đặc điểm tính cách này mà Người Tham Vọng thường là những nhà chiến lược rất xuất sắc.

Người Sáng Tạo tìm kiếm giải pháp sáng tạo làm hài lòng bản thân họ. Không phải lúc nào họ cũng có những giải pháp thành công nhưng họ luôn có những ý tưởng tuyệt vời!

Người Ôn Định tập trung vào các giải pháp thực tế và hạn chế rủi ro ở mức thấp nhất. Không chỉ đơn thuần là một giải pháp, nó còn giúp cho mọi việc ở trong tầm kiểm soát của họ.

Vâng, thưa bệ hạ, một khi Ngài đã hiểu rõ về hình thức Kingdomality thì Ngài hoàn toàn có thể sắp xếp lại vương quốc của Ngài để đạt được kết quả mà Ngài mong muốn.

- Giờ thì ta đã hiểu vì sao Peter lại thành công.
– Đức vua Harold nói. – Hiểu được suy nghĩ của người khác sẽ mang lại một nguồn sức mạnh rất lớn lao. Peter thậm chí có thể dự đoán được phản ứng của dân chúng đối với những chính sách của mình. Ông ta biết điều gì có thể chi phối họ.

- Hơn nữa, vua Peter còn có khả năng tổ chức một tập thể hài hòa và hiệu quả, mọi người cùng chung sống hòa bình trong tinh thần tôn trọng nhau, không gây hấn và biết quên đi lợi ích cá nhân. – Quý bà Elizabeth thêm vào.

- Chúng tôi hiểu rõ chúng tôi là ai, – Alfred nói. - Điều đó hạn chế sự lộn xộn vì tranh chấp và giúp chúng tôi trở thành những công dân hữu ích hơn. Chúng tôi biết điểm mạnh và điểm yếu của mình, cũng như hiểu được rằng điểm yếu của chúng tôi là mặt mạnh của người khác.

Đức vua ngồi xuống một tảng đá gần đó:

- Có lẽ ta đã bị thuyết phục. Hãy cho ta biết thêm về những điều khác nữa?

- Rất sẵn lòng, thưa bệ hạ! - Quý bà Elizabeth nói. – Tôi chuẩn bị đưa Ngài đến đất nước của Kingdomality ngay đây!

- Đất nước của Kingdomality là gì?- Đức vua Harold ngạc nhiên hỏi.

- Đó là một nơi đặc biệt kỳ diệu! – Quý bà Elizabeth trả lời. – Nơi đây, tại vương quốc của vua Peter, mọi người đều hiểu rõ vai trò của mình, bất kể vai trò đó là gì. Tên gọi của vai trò ấy

sẽ nói cho Ngài biết về tính cách chứ không phải công việc của họ. Còn ở đất nước Kingdomality, dân chúng sinh sống đúng với vai trò của họ. Vì vậy tên gọi của vai trò sẽ không chỉ xác định tính cách của họ mà còn thể hiện tính chất công việc mà họ thực sự đang làm. Đó là một noi lý tưởng để tìm hiểu và nhận biết Kingdomality thực sự là gì và nó hoạt động ra sao.

Chương 5

ĐẾN THĂM TRƯỞNG NGƯỜI TỐT BỤNG

Một lần nữa, đức vua Harold của chúng ta lại phải đi bằng con đường phù thủy, tuy nhiên, lần này có lẽ Ngài đã săn sàng hơn.

- Chúng ta sắp nhờ đến dòng đối lưu phép thuật phải không? – Nhà vua hỏi.

- Đúng, đó là con đường tốt nhất để đi, thưa Ngài. – Quý bà Elizabeth đồng tình. – Bệ hạ không cần mang theo hoàng bào đâu, tôi sẽ cho Ngài bộ quần áo khác dễ chịu hơn.

- Hay đấy! – Đức vua vui vẻ nói. – Thú phục trang này quả là quá nặng đối với ta!

Đoạn, nhà vua cởi bỏ hoàng bào và thay vì

chọn áo bằng nhung, Ngài đón lấy cái áo choàng thô từ tay quý bà Elizabeth.

Thế rồi, trong nháy mắt, khi còn chưa kịp cài hết các nút áo, vua Harold đã thấy cảnh vật trước mắt mình nhòa đi vì một màn khói dày đặc. Ngài biết đã đến giờ khởi hành, và theo quán tính, Ngài nhắm mắt lại.

Vừa mở mắt ra, nhà vua nhận thấy họ đang đứng giữa một quảng trường nhộn nhịp tại trung tâm thành phố. Hôm nay là ngày chợ phiên. Trên đường phố, những cửa hàng bách hóa sặc sỡ với các tấm biển quảng cáo bắt mắt. Những gian hàng thực phẩm đã chiếm dựng lên ở khu đất trống cạnh quảng trường cũng được trang hoàng bởi những tràng hoa nguyệt quế, ô liu rực rỡ. Người mua kẻ bán tấp nập. Xa xa là bức tường thành khổng lồ của một tòa lâu đài rộng lớn.

- Chào mừng Ngài đến với đất nước Kingdomality! – Quý bà Elizabeth lên tiếng. – Như tôi đã nói với Ngài, đây là một nơi đầy lôi cuốn, và Ngài có thể mang những gì mắt thấy tai nghe về vương quốc của mình và tạo ra điều kỳ diệu ở đó. Ngài đã có những thần dân tuyệt vời, họ chỉ cần thêm một chút phép màu của Kingdomality nữa thôi.

- Nghe thật tuyệt. – Đức vua nói – Nhưng bây giờ chúng ta cần làm gì?

- Chúng ta sẽ gõ cửa các trụ sở và bắt đầu với trụ sở đằng kia.

Họ băng qua quảng trường thành phố đến một tòa nhà lớn bằng đá. Quý bà Elizabeth kéo mạnh sợi dây bằng vải lụa trắng trước cổng. Bên cạnh cổng ra vào là tấm bảng lớn bằng đồng có đề chữ:

TRỤ SỞ NHỮNG NGƯỜI TỐT BỤNG

Người Hát Rong Mơ Mộng,

Hiệp Sĩ Áo Trắng và Người Chăn Cừu

Sinh ra để giúp đỡ, ủng hộ, chăm sóc

và liên kết mọi người

(Hành xử theo tình cảm)

Người Tốt Bụng là những người yêu thích sự hòa thuận và luôn mong muốn mọi người đều được hạnh phúc. Người Tốt Bụng đóng vai trò hoạt náo viên trong một tập thể và thường tạo cho mọi người cảm giác thân ái và đoàn kết trong cộng đồng.

Người Tốt Bụng luôn đưa ra quan điểm dựa trên cảm xúc của mình. Những cảm xúc, của họ cũng như của người khác, là những gì đáng quan tâm nhất đối với họ. Đôi khi, việc hành xử theo cảm xúc có thể dẫn Người Tốt Bụng đến những lựa chọn chưa hẳn là tốt nhất, mặc dù sự lựa chọn đó cũng có thể đúng tại thời điểm ấy. Mục đích sống của họ là tận tụy vì chính nghĩa và liên kết mọi người. Người Tốt Bụng có thể rất nhiệt tình trong việc sửa chữa những gì họ cho là sai trái, mặc dù với người khác, việc này có thể rất mất thời gian và tốn kém.

Người Tốt Bụng sẽ sẵn sàng lắng nghe khi Người Tham Vọng cần nhẫn về những hạn chế của Người Ổn Định. Họ động viên Người Sáng Tạo khi những người này cảm thấy nán lòng vì phải làm những công việc nhảm chán hàng ngày. Họ thông cảm với Người Ổn Định, những người luôn muốn tạo ra nhiều hơn nữa sự nề nếp, quy củ cho tập thể.

- Mời vào, mời vào, rất vui được gặp lại bà, quý bà Elizabeth! - Người đàn ông ra mở cửa tưới cừu. Ông ta mặc một chiếc áo choàng dài, tay cầm cây gậy chăn cừu. Dưới chân ông ta là một con chó chăn cừu to lớn, bên phải là ba con cừu lông trắng mịn tuyệt đẹp mà có lẽ đức vua Harold chưa bao giờ thấy.

- Tôi chắc chắn ông là một Người Chăn Cừu – Nhà vua nói.

- Vâng, thưa ông. Và đây là con Woof trung thành và ba con cừu quý của tôi. Đàn còn lại ở trong sân, Ngài có muốn vào xem không?

- Ô, không phải lúc này, – quý bà Elizabeth nhanh chóng ngắt lời, – có Hiệp Sĩ Áo Trắng và Người Hát Rong Mơ Mộng ở nhà không? Tôi dẫn một người bạn đến thăm để giới thiệu về vương quốc của các ông. Nhờ các ông giúp đỡ!

“Bạn? Một người bạn à?”, nhà vua khẽ nhíu mày.

- Các bạn quả thật may mắn đấy! - Người Chăn Cừu nói. - Hiệp Sĩ Áo Trắng vừa trở về sau chuyến đi săn con rồng lửa rồng rã hai tháng vừa rồi.

- Thé tiền thưởng có khá không? – Quý bà Elizabeth hỏi ngay, với bà ta, cái tin “sốt dẻo” này rõ ràng không thể bỏ qua được.

- Lê ra là thế, nhưng thực tế thì hoàn toàn trái ngược. Anh ta mong đợi một mức thưởng cao và cũng đã có cuộc thương lượng về tiền thưởng, nhưng cuối cùng, tiền trả cho vụ con rồng lửa vẫn bị cắt đi. Hình như có trục trặc giấy tờ gì đó.
– Ông ta nói với vẻ buồn bã. – Tuy vậy, anh ta đã mang về nhiều câu chuyện thú vị cùng với những thương tích. Xin mời vào!

- Còn Người Hát Rong Mơ Mộng thì sao? – Quý bà Elizabeth hỏi khi họ bước qua cửa chính.

- Ai mà biết được. – Người Chăn Cừu vừa trả lời vừa lùa đàn cừu và con chó vào trong. – Ông ta thức dậy từ sớm và đã đi tổ chức các đoàn hát rong rồi. Vừa nãy tôi nghe họ thổi kèn quanh khu chợ. Người Hát Rong Mơ Mộng của chúng tôi thích kết thúc những buổi diễu hành với một bài diễn văn trên ban công của tòa lâu đài, kể cho dân chúng nghe về những điều tuyệt vời của mình. Nếu họ nồng nhiệt tán thưởng, ông ta sẽ ở đó hàng giờ liền cơ đấy! Còn nếu dân chúng chỉ ủng hộ lác đác bằng vài ba lời lịch sự, hẳn ông ta sẽ về ngay thôi.

Cánh cổng bỗng bật mở và xuất hiện một đoàn diễu hành. Đi đầu là một người đàn ông cao lớn đứng tuổi mặc một bộ quần áo điệu đàng với diềm đăng ten trắng quanh cổ và tay, tay phải cầm một chiếc gậy điệu khiển ban nhạc. Mái tóc đen tuyển ôm lấy khuôn mặt thân thiện. Ông ta toát ra vẻ gì đó rất đáng tin cậy và đầy lôi cuốn.

- Tôi đã về đây! – Người đàn ông reo to, như thể ông ta đang đúng cách cửa chính hàng chục thước.
- Đây là Người Hát Rong Mơ Mộng của chúng tôi.– Người Chăn Cừu giới thiệu, đoạn ông ta quay sang bạn mình hỏi - Cuộc diễu hành của ông ra sao rồi? Và cả bài diễn thuyết nữa?
- Cuộc diễu hành rất tuyệt nhưng bài diễn thuyết thì thật là thảm hại!
- Ô, dấu sao thì bài diễn thuyết đó cũng là thành công lớn khi ông đọc nó đến nay đã là lần thứ 10, nếu tôi không nhầm. – Người Chăn Cừu lịch sự nói. – Có lẽ anh cần thêm những tài liệu mới để “gia cố” cho nó, tôi sẽ giúp anh ngay sau bữa ăn tối của chúng ta. Còn bây giờ, tôi muốn ông gặp vài người. Ông còn nhớ quý bà Elizabeth đây chứ? Và đây là...?

- Harold. Đức vua Harold. - Quý bà Elizabeth nói nhanh.

- Rất vui khi gặp Ngài, thưa đức vua. Đặc biệt, nếu Ngài muốn trở thành một Người Hát Rong Mơ Mộng thì tôi sẵn sàng giúp đỡ. - Vừa nói, Người Hát Rong Mơ Mộng vừa bắt tay vua Harold. - Ngài luôn được chào đón tại trụ sở của Những Người Tốt Bụng.

- Hãy đưa các vị khách quý của chúng ta đến thư viện! - Người Chăn Cừu nói - Tôi sẽ đi tìm Hiệp Sĩ Áo Trắng.

Người Hát Rong Mơ Mộng dẫn hai người khách đến một căn phòng rộng chứa đầy những dãy kệ sách, gần cửa ra vào đặt một chiếc trường kỷ êm ái.

- Nào, hãy ngồi xuống đây! Tôi sẽ kể cho các bạn nghe về những Người Hát Rong Mơ Mộng. Một công việc quả là tuyệt vời nhất thế giới!

Trước khi ông ta kịp nói thêm thì cánh cửa bật mở, một người vừa giống Người Thiếc trong truyện “Phù thủy xứ Oz” vừa giống như Hiệp Sĩ Bàn Tròn của vua Arthur đang sải bước tiến vào. Bộ áo giáp sắt của anh ta phủ đầy những khẩu hiệu như “Hãy cứu lấy rừng!”, “Quyết tử vì

chính nghĩa!”. Câu “Vì một thế giới không chất nổ!” được dán ngang chiếc mũ sắt. Ấn tượng nhất là chiếc túi du lịch được dán kín bởi những dòng chữ: “Tôi đã từng đặt chân đến...”. Dưới chiếc mũ sắt là một khuôn mặt thông minh và nụ cười rạng rỡ của một đứa trẻ.

- Chào mọi người. Ô, xin chào quý bà Elizabeth! – Chàng trai trong bộ giáp sắt nói. - Và đây chắc là vua Harold. Rất hân hạnh được gặp Ngài. Tôi là Hiệp Sĩ Áo Trắng.

- Nay chàng trai, hãy kể ta nghe về những công việc hàng ngày của anh. - Đức vua Harold đề nghị.

- Thưa Ngài, chúng tôi đảm nhiệm những công việc quan trọng nhất trong vương quốc. Chúng tôi là những người anh hùng của đất nước. Ngài đưa ra những mục tiêu và chúng tôi chiến đấu vì điều đó. Chúng tôi chỉ chiến đấu vì những mục tiêu đúng đắn. Không có trận chiến vì chính nghĩa nào lại gây thất vọng cho chúng tôi cả. Như Đông Ki Sốt, chúng tôi luôn mơ đến những điều không thể và chiến đấu với những kẻ thù mạnh nhất. Ôi thưa Ngài, đó là một trong những công việc tuyệt vời nhất!

- Thế anh có gặp trở ngại nào không? – Đức vua hỏi.

- Thành thật mà nói, những Hiệp Sĩ Áo Trắng chúng tôi đôi khi cũng gặp phải một số vấn đề.
– Anh ta trả lời vẻ lơ đãng.

- Như vụ con rồng lửa vừa rồi, vì mải lo chiến đấu với nó mà họ quên ngã ngũ trước vấn đề tiền thưởng! - Người Hát Rong Mơ Mộng cười thông cảm.

- Trả tiền hay không thì cũng phải có người dập tắt ngọn lửa trước khi nó thiêu rụi cả khu rừng chứ! – Hiệp Sĩ Áo Trắng nhất mục bảo vệ quan điểm của mình.

- Nhưng nếu bỏ qua điều đó thì Hiệp Sĩ Áo Trắng các anh có vẻ hoàn hảo nhỉ? – Đức vua nhận xét.

- Ủ, thì chúng tôi vẫn thường hay vắt kiệt sức mình và hơi cường điệu hóa mọi thứ, tôi cho là như thế.

Người Hát Rong Mơ Mộng kêu lên kinh ngạc:

- Hơi cường điệu à? Khi một Hiệp Sĩ Áo Trắng thất vọng, cả vương quốc sẽ nghe được tiếng khóc thảm thiết và đau đớn cực độ của anh

ta ấy chứ. Đã ném trải niềm hân hoan chiến thắng nên khi gặp phải thất bại, đôi khi họ không thể kiềm chế được sự thất vọng trong lòng mình. Họ trở nên héo hon, mặt mày ủ rũ và buồn bã, nhưng đôi lúc, điều đó được thay thế bởi lòng thỏa mãn khi họ ngẫm nghĩ về sự anh dũng của mình.

- Tôi thừa nhận đã tạo nên một chút rắc rối cho mình vì lòng chính nghĩa. – Hiệp Sĩ Áo Trắng nói. – Tôi muốn nói là chúng tôi đã phải hy sinh quá nhiều trong việc bảo vệ vương quốc này. Ví dụ như vụ con rồng lửa chẳng hạn. Chuyện này không cường điệu chút nào đâu. Mọi người luôn cần sự giúp đỡ của Hiệp Sĩ Áo Trắng khi con rồng phun lửa thiêu rụi mọi thứ, nhưng ngay khi ngọn lửa được dập tắt, liệu có ai còn nhớ đến chúng tôi không? Đã thế, họ lại còn lờ đi món tiền công và tiền thưởng đã hứa! Trong khi đó, Hiệp Sĩ Áo Đen lại có được phần của anh ta, cả tiền thưởng nữa, cho công việc cũng giống như của chúng tôi. Khi chúng tôi thắc mắc thì cấp có thẩm quyền chỉ trả lời cùn ngắn: “Ngân khố thiếu hụt, sẽ xem xét sau!”. Thực ra, những gì bọn họ muốn “xem xét” chỉ là câu hỏi: “Khi nào thì anh có thể có mặt ở hiện trường?” mỗi khi có cơ sự gì xảy ra. Các bạn

không thấy là chúng tôi đang bị ngược đãi hay sao?! – Hiệp Sĩ Áo Trắng lớn tiếng hỏi.

Những lời chỉ trích của anh ta, hóa ra cũng chỉ mới là sự bắt đầu.

- Trong khi ai ai cũng đều yên ổn tìm nơi trú ẩn thì những Hiệp Sĩ Áo Trắng chúng tôi phải xông vào ngọn lửa, chịu bỗng đến giờn cả xương tay khi cố đưa cái bình dập lửa vào miệng con rồng. Chúng tôi đòi hỏi điều gì? Tiền công ư? Cũng đúng thôi! Nhưng một lời cảm ơn giản dị còn có ý nghĩa với tôi nhiều hơn thế nữa. - Hiệp Sĩ Áo Trắng tiếp tục với sự giận dữ và một chút cay đắng - Đây không phải là lần đầu, các bạn có hiểu không?

Anh ta còn kể ra rất nhiều những chiến công tương tự như thế nhưng cũng không nhận được một phần thưởng hay bất kỳ một lời khích lệ nào. Vừa phàn nàn, Hiệp Sĩ Áo Trắng vừa giậm chân bước ra khỏi phòng. Cánh cửa đóng sầm phía sau khi anh ta tiếp tục nguyên rủa cuộc đời khắc nghiệt mà anh ta đang sống cũng như những lời cảm ơn bùn xỉn sau tất cả những gì anh đã mang đến cho mọi người.

- Anh ta chắc là đã giúp đỡ rất nhiều kẻ vô ơn.
– Đức vua Harold nói.

- Không phải thế đâu! - Người Hát Rong Mơ Mộng đính chính. – Hiệp Sĩ Áo Trắng là người cá biệt. Lời khen ngợi có thể làm thỏa lòng Người Sáng Tạo hay Người Ổn Định và có vẻ thừa với Người Tham Vọng, nhưng với Hiệp Sĩ Áo Trắng, nếu không có nó, anh ta sẽ có cảm giác rằng mình không được đánh giá cao.

Dừng quên là các bạn gặp Hiệp sĩ Áo trắng khi anh ta đang căng thẳng và câu chuyện của anh ta cũng có chút cường điệu nữa. Nhưng phải công nhận một điều, khi thanh kiếm sắc bén của anh ta được rút ra vào đúng lúc cần thiết thì anh ta trở nên một hiệp sĩ có khả năng chiến đấu rất dũng mãnh. Hiệp Sĩ Áo Trắng đã thật sự cải thiện thế giới này ngày một tốt đẹp hơn.

Trước khi ông ta kịp nói thêm, cánh cửa bật mở. Người Chăn Cừu bước vào, không có con chó và đàn cừu theo cùng.

- Xin lỗi vì đến muộn, tôi muốn cho đàn cừu đi ngủ trước. Có phải Hiệp Sĩ Áo Trắng đang la lối ngoài kia không? Có chuyện gì vậy?

- Không có gì, không có gì cả mà! - Người Hát Rong Mơ Mộng nói nhanh. - Chúng tôi vừa có một cuộc trò chuyện rất thú vị với các quý khách đây.

Người Chăn Cừu nói:

- Đừng cố giấu tôi! Có phải anh ta lại phàn nàn về chuyện lương bổng và lời cảm ơn phải không?

- Ủthì... - Người Hát Rong Mơ Mộng ngập ngùng.

- Đừng lo lắng! Từ đây đến cuối tuần, anh ta sẽ tìm ra được mục tiêu quan tâm mới và sẽ hung phấn trở lại ngay thôi. – Người Chăn Cừu nói, đoạn, ông ta hướng về phía vua Harold và tiếp lời - Ngài cũng sẽ hiểu thêm được vài điều về những Người Hát Rong Mơ Mộng. Họ là những người có mối quan hệ xã giao mật thiết với các thần dân trong vương quốc. Và họ rất lạc quan. Khi Hiệp Sĩ Áo Trắng của chúng tôi cảm thấy tuyệt vọng thì Người Hát Rong Mơ Mộng lại luôn tìm ra được khía cạnh tích cực của vấn đề. Vì vậy mà anh ấy đã nói với tôi rằng các bạn vừa có “một cuộc trò chuyện thú vị”. Người Hát Rong Mơ Mộng có thể tìm thấy những điều tốt đẹp trong bất kỳ trường hợp nào và luôn tin rằng “sau cơn mưa trời lại sáng”.

- Nhưng quả thật là nãy giờ, chúng tôi vẫn rất hào hứng với câu chuyện của Hiệp Sĩ Áo Trắng mà, ít nhất là cho đến lúc này. – Người Hát Rong Mơ Mộng phản đối.

- Chắc chắn là thế rồi! - Người Chăn Cừu đáp.
- Anh đã trở thành người lạc quan nhất vương quốc rồi đấy, anh bạn ạ, và anh luôn có cái nhìn lanh man trong mọi việc. - Ông ta nói một cách trìu mến đến nỗi đức vua Harold tưởng như ông ta sẽ chồm tới và âu yếm xoa lên mái tóc của Người Hát Rong Mơ Mộng.

- Anh thật là tử tế khi nhận xét về tôi như thế!
- Người Hát Rong Mơ Mộng nói. - Còn về phần Hiệp Sĩ Áo Trắng, tôi chắc là mọi chuyện rồi sẽ kết thúc tốt đẹp thôi! Anh biết đấy, lần nào mà chẳng như vậy. Giờ thì xin phép mọi người, tôi phải đi đây. Tôi đã hứa sẽ nấu ăn nếu về nhà sớm.

Đức vua và quý bà Elizabeth tạm biệt Người Hát Rong Mơ Mộng và hứa sẽ góp ý cho bài diễn văn kế tiếp của ông ấy. Khi Người Chăn Cừu tiến ông ta ra cửa, đức vua thì thầm hỏi quý bà Elizabeth:

- Không biết có phải ta vừa nghe Người Hát Rong Mơ Mộng cảm ơn Người Chăn Cừu vì đã nhận xét ông ta có “cái nhìn lanh man trong mọi chuyện” không?

- Đúng vậy!

- Nếu là ta, ta sẽ rất phiền lòng khi nghe như thế! - Vua Harold nói.

- Vì Ngài không phải là Người Hát Rong Mơ Mộng. Với ông ấy, đó không phải là một lời châm chọc, hoặc nếu có thì cũng là một lời châm chọc đáng yêu. Đối với ông ta, “lãng mạn” chỉ là một cách nói, có nghĩa là linh hoạt bỏ qua những thứ không cần thiết để đạt được điều tốt nhất. Người Hát Rong Mơ Mộng xem đó là cách thức để giúp ông ta nhận biết điều gì là quan trọng và không quan trọng.

- Ông ấy thật tuyệt phải không? Chúng tôi rất tự hào về Người Hát Rong Mơ Mộng và cả Hiệp Sĩ Áo Trắng nữa. - Người Chăn Cừu nói với vua Harold.

Khi tất cả mọi người chào tạm biệt Người Chăn Cừu tại cổng chính của trụ sở, bất thình lình, họ nghe thấy tiếng kêu thất thanh của Hiệp Sĩ Áo Trắng ở cửa sổ tầng trên của tòa nhà.

- Anh ta không thể làm thế được! Tôi sẽ tới đó ngay! – Hiệp Sĩ Áo Trắng tiếp tục gào lên khi chạy xuống cầu thang. - Tránh ra, tránh ra nào!

- Đợi đã! – Người Chăn Cừu kêu lên rồi nhanh như cắt, ông ta nhảy ra đứng chắn ngang cổng ra vào.

- Tránh ra, không còn thời gian nữa đâu!

- Tôi sẽ để anh đi nếu biết anh định đi đâu và bao giờ trở về, chính xác bao giờ trở về! - Người Chăn Cừu nhấn mạnh.

- Tôi không bỏ đi luôn đâu! – Hiệp Sĩ Áo Trắng đáp. - Agor-Thợ Săn lại săn trộm những con kỳ lân nữa rồi. Tôi phải tới nhà hắn ta để giải quyết vụ này một lần cho xong mới được. Nếu bọn họ vẫn tiếp tục săn những con kỳ lân trái mùa, chúng sẽ sớm bị tuyệt chủng.

- Thôi được, cố về sớm cho kịp bữa khuya đấy!
– Người Chăn Cừu dặn dò và bước sang một bên nhường đường cho Hiệp Sĩ Áo Trắng lướt qua.

- Thế đấy, đúng như tôi đã dự đoán, – ông ta nói với vua Harold và quý bà Elizabeth. - Tất cả rắc rối của anh ta, chuyện không được trả công hay cảm ơn trong vụ đi săn con rồng lửa, đều đã bị quên sạch. Và mục tiêu mới tuyệt vời sao! Tuyệt chủng! Trong khi các cánh rừng thì lúc nào cũng đầy những con kỳ lân. Anh ta nói quá lên như thế chứ chẳng có vấn đề gì đâu!

- Chúng có thể tuyệt chủng đấy! – Quý bà Elizabeth nói. – Thôi, chúng tôi đi đây, tôi sẽ giữ liên lạc thường xuyên với ông!

Rời trụ sở của Những Người Tốt Bụng, đức

vua Harold rút ra ba đặc điểm chung của nhóm Người Tốt Bụng như sau:

1. *Thích giúp đỡ, hoặc ít ra là họ trông có vẻ sẵn sàng giúp đỡ. Nhưng mọi người có thể cho rằng họ hay chui mũi vào việc của người khác.*
2. *Không thích xung đột. Nếu thế giới toàn những người như họ thì sẽ luôn hòa bình. Là những người có thiên hướng chung sống hòa thuận, họ dễ dàng thể hiện sự quý mến, trân trọng với những người khác trong cộng đồng. Ngược lại, họ cũng muốn được tập thể yêu mến, trân trọng từ những gì họ đã đóng góp.*
3. *Họ không chỉ ra quyết định dựa trên cảm tính mà còn cư xử với người khác bằng cảm xúc. Họ có thể rất dễ buồn rầu, đau khổ, thất vọng hay vui vẻ, hạnh phúc tùy thuộc vào những gì người khác nói hay đối xử với họ. Người Tốt Bụng thường cá nhân hóa mọi thứ và mong đợi mọi người đối xử với họ một cách nghiêm túc và công bằng.*

Biểu tượng và số giờ tương ứng của nhóm
Người Tốt Bụng
(Ở phía dưới đồng hồ Mặt Trời)

Chương 6

ĐẾN THĂM TRỤ SỞ NGƯỜI THAM VỌNG

- Kế tiếp chúng ta sẽ đến thăm trụ sở của Những Người Tham Vọng - Quý bà Elizabeth nói - Như Ngài đã biết, Người Tham Vọng hoàn toàn khác với Người Tốt Bụng mà Ngài đã gặp.

- Có vẻ hay đấy! – Đức vua nói.

- Hãy nói cho tôi nghe, Người Tham Vọng có nghĩa là gì, Harold?

- Cái gì? – Nhà vua sững sót khi nghe quý bà Elizabeth gọi mình như thế.

- Ô xin lỗi, để tôi giải thích cho Ngài hiểu. Dân chúng thường hơi dè dặt khi nói chuyện với những người thuộc Hoàng gia. Ngài phải nhớ rằng Ngài sắp gặp những thường dân của Kingdomality nên tốt hơn hết Ngài chỉ là Harold bình thường mà thôi!

- Ta chưa bao giờ đóng vai thường dân cả. Nhưng có lẽ bà nói đúng, mọi người chắc chắn sẽ đối xử với ta khác nếu họ không biết ta là vua. Họ có thể cởi mở hơn, tự nhiên hơn chẳng hạn. Ta thừa nhận là ta thích điều đó!

- Nghe có vẻ như Ngài sẽ làm được. – Quý bà Elizabeth nói. - Thật khó để một vị vua hiểu rõ về dân chúng của mình. Nhưng ông vua thường cho là họ luôn gần gũi và có mối quan hệ tốt với dân chúng. Nhưng thực tế cho thấy thường chẳng phải như vậy.

Ngày nay những ảo tưởng tượng tự vẫn còn phổ biến ở các công ty, tổ chức. Rất nhiều nhân viên bình thường, khi được thăng chức, đã nhanh chóng cắt đứt mọi liên hệ bạn bè và tình đồng nghiệp. Và điều tệ hơn nữa là họ không hề nhận ra rằng điều đó có ảnh hưởng xấu đến môi trường làm việc cũng như hiệu quả công việc. Ngày nay, đa số các vị “sếp”, khi được hỏi, vẫn cho rằng mình đang rất gần gũi với cấp dưới mà không nhận ra khoảng cách giữa họ với nhân viên ngày càng lớn.

Trong lúc vua Harold bối rối, không rõ là mình đang được khen ngợi hay châm chọc một cách khéo léo, thì đã nghe quý bà Elizabeth tiếp tục lên tiếng:

- Đầu tiên Ngài phải hiểu rõ về bốn nhóm chính. Điều cần biết về Người Tốt Bụng đó là họ bị chi phối bởi tình cảm, tức là những gì mà họ cảm nhận. Người Tham Vọng chúng ta gặp tiếp đây thì trái ngược hoàn toàn, họ bị chi phối bởi lý trí.

- Được rồi, nhưng bây giờ, bà hãy cho ta biết có gì khác nhau giữa Hiệp Sĩ Áo Trắng, Người Chăn Cừu và Người Hát Rong Mơ Mộng? Ta thấy họ có vẻ khác nhau nhưng không rõ là ở điểm nào.

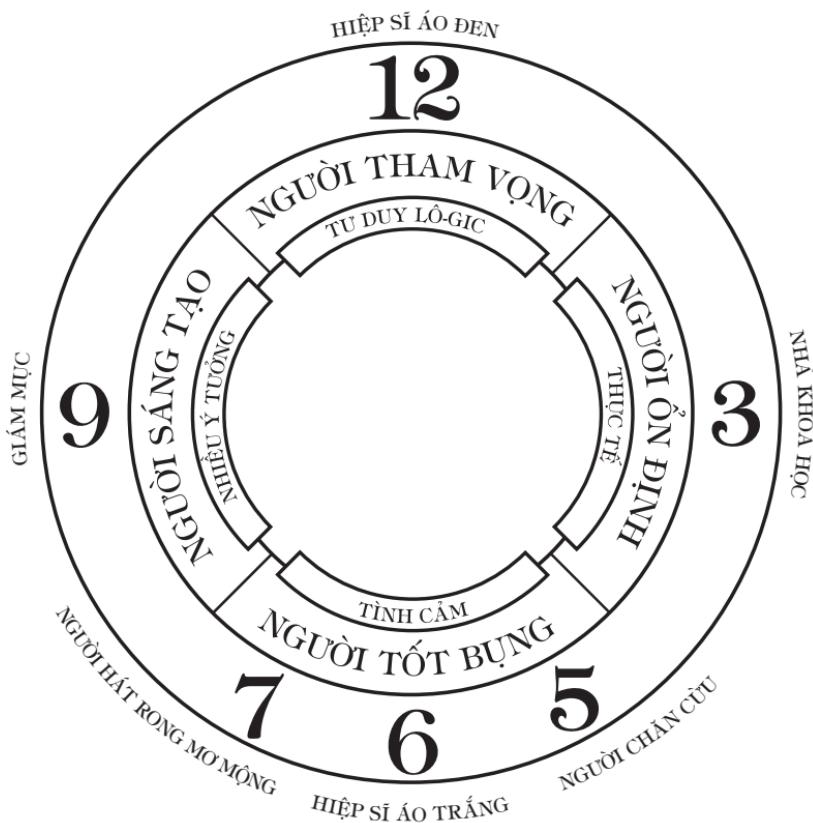
- Câu hỏi hay đấy! – Quý bà Elizabeth đáp khi họ đến gần trụ sở của Người Tham Vọng - Ngài hãy nhớ lại trên đồng hồ Mặt Trời, Hiệp Sĩ Áo Trắng nằm phía dưới, ở múi giờ số 6; Người Chăn Cừu ở bên phải, múi giờ số 5 gần với khu vực của Người Ôn Định hơn.

- Ủ, ta nhớ rồi, Người Ôn Định rất thực tế, họ nằm ở bên phải của đồng hồ Mặt Trời - Nhà vua nói.

- Tốt lắm! – Quý bà Elizabeth dùng chiếc gậy dài vẽ một vòng tròn lên cát. - Hiệp Sĩ Áo Trắng

ở múi giờ số 6, Người Chăn Cừu ở múi giờ số 5, Người Hát Rong Mơ Mộng ở múi giờ số 7 và Hiệp Sĩ Áo Đen là múi giờ số 12.

- Còn Nhà Khoa Học thì ở múi giờ số 3 và Giám Mục ở múi giờ số 9. – Đức vua Harold tiếp lời.

- Họ đại diện cho nhóm chính nào?

- Nhà Khoa Học thuộc nhóm Người Ôn Định ở bên phải, Giám Mục thuộc nhóm Người Sáng Tạo ở bên trái.

- Tốt lắm! Và đây là những hình dung tương đối về những gì chúng ta đã biết cho đến lúc này. – Quý bà Elizabeth giải thích. - Như Ngài thấy đấy, những Người Chăn Cừu thì gần với Người Ôn Định hơn trong khi Người Hát Rong Mơ Mộng gần nhóm Người Sáng Tạo hơn.

Do đó Người Chăn Cừu có một chút tính cách của Người Ôn định còn Người Hát Rong Mơ Mộng thì lại có nét giống với Người Sáng Tạo.

Đức vua nhìn vào đồng hồ Mặt Trời và ghi nhận đặc điểm khác biệt của từng nhóm:

- Vậy Người Chăn Cừu thì thực tế theo cảm tính trong khi Người Hát Rong Mơ Mộng sáng tạo theo cảm tính.

- Chính xác! – Quý bà Elizabeth đáp. – Nhưng tính thực tế chỉ là tính cách phụ của Người Chăn Cừu khi tiếp cận với các vấn đề trong cuộc sống. Còn đặc điểm phụ của Người Hát Rong Mơ Mộng là tính sáng tạo.

Còn một điều khác Ngài cần nhận thức rõ. Đó là mỗi người Hiệp Sĩ Áo Trắng không thật sự giống nhau. Nếu ta hình dung đồng hồ Mặt Trời như một vòng tròn hay một cái bánh xe, vòng tròn thì có tâm của nó, tương ứng với cái trực của bánh xe, còn vòng ngoài là vành bánh xe. Nếu vẽ một chiếc nan của bánh xe bắt đầu ở vị trí của Hiệp sĩ Áo Trắng trên vành ngoài dẫn đến trực bánh xe ở trung tâm, dọc theo đó sẽ là những Hiệp Sĩ Mũ Trắng. Những người ở vành ngoài bánh xe sẽ có tính cách mạnh mẽ hơn, dễ nhận thấy hơn so với những người gần với trực bánh xe. Ở Kingdomality, những người mà Ngài gặp đều ở vành ngoài bánh xe. Tuy nhiên, Ngài sẽ hiếm khi thấy được sự thể hiện tính cách mạnh mẽ như vậy bên ngoài vương quốc kỳ diệu này.

Đức vua hỏi:

- Nếu thần dân của ta không ở gần vành ngoài mà cũng không gần tâm thì điều đó có khó để nhận ra vai trò của họ trong Kingdomality không?

- Ô, có chứ! – Quý bà Elizabeth đáp. – Nhưng Ngài đừng quên là, dù gần với tâm hay vành ngoài thì Hiệp Sĩ Áo Trắng vẫn là Hiệp Sĩ Áo Trắng.

Họ tiếp tục trao đổi đến khi băng qua quảng trường. Trụ sở Người Tham Vọng cũng dễ nhận

ra như trụ sở Người Tốt Bụng, ở phía dưới bên phải cánh cổng cũng có một tấm bảng bằng đồng ghi rằng:

TRỤ SỞ NHỮNG NGƯỜI THAM VỌNG

Chính Trị Gia, Hiệp Sĩ Áo Đen và Thương Gia

Hướng tới chiến thắng và hiệu quả cao

(Hành xử theo lý trí)

Chỉ vào khi được phép

Người Tham Vọng là những nhà chiến lược thực thụ, người theo đuổi con đường hiệu quả và thiết thực nhất để thực hiện các kế hoạch của họ. Thể mạnh của họ là những suy nghĩ có tính lô-gic.

Người Tham Vọng luôn cạnh tranh trong cuộc sống. Họ thách thức người khác và với chính bản thân.

Người Tham Vọng có nhu cầu mạnh mẽ trong việc muốn biết rõ phần thưởng là gì, họ

hiếm khi tham gia một trò chơi chỉ để vui thú. Người Tham Vọng hướng đến việc tạo ra sự phát triển không ngừng, đó là cách mà họ xác định sự tiến bộ, kể cả trong cuộc sống lẫn công việc. “Tốt hơn, nhanh hơn, rẻ hơn” không chỉ là khẩu hiệu mà còn là tôn chỉ sống của họ.

Người Tham Vọng luôn nhăm nhe đến kết quả đạt được. Họ luôn nhẫn nại và cạnh tranh trong công việc. Điều này có thể mang đến những thành công ngay lập tức, nhưng đôi khi cái giá phải trả cho những thành công đó có thể là những mối bất hòa và đối lập lâu dài.

Người Tham Vọng không thể dễ dàng chấp nhận những mục tiêu mà người khác đặt ra cho họ. Nếu các chính sách của tổ chức cản trở công việc của Người Tham Vọng thì chúng sẽ bị phá vỡ hoặc bỏ qua. Người Tham Vọng nắm giữ nhiều thông tin giúp ích cho mục tiêu của họ.

Người Tham Vọng giúp cho Người Sáng Tạo tập trung hơn, thúc đẩy Người Ổn Định hành động và giữ cho Người Tốt Bụng đừng trở nên quá nhạy cảm khiến họ làm việc kém hiệu quả.

- “Chỉ vào khi được phép” nghĩa là sao? – Vua Harold chỉ tay lên tấm biển đồng, hỏi với vẻ phật ý.

- Đó là cách nói điển hình của Người Tham Vọng. – Quý bà Elizabeth đáp. – Người Tham Vọng luôn muốn được trả công cho bất cứ việc gì có liên quan đến họ, nghĩa là chúng ta phải trả một chi phí nhỏ để vào gặp họ. Hiệp Sĩ Áo Đen là một Người Tham Vọng, hãy nhớ là Hiệp Sĩ Áo Đen có tiền công trong vụ ché ngự con rồng lửa còn Hiệp Sĩ Áo Trắng thì không. Ngài có thấy là cách hành xử theo lý trí đã kích thích những Người Tham Vọng làm việc hăng hái hơn không?

- Ta thấy!

- Người Tham Vọng nghĩ rằng nếu như chúng ta làm tổn thời gian của họ thì chúng ta nên trả phí để được cho phép gặp họ.

- Vậy chúng ta sẽ trả tiền cho họ chứ?

- Không, dĩ nhiên là mọi người phản đối điều đó. Nhưng cuối cùng thì những nhà lãnh đạo Kingdomality đã thỏa thuận trích ra từ ngân khố một khoản chi trả hàng năm cho họ. Đã từng rất khó khăn để gặp được Người Tham Vọng vì họ

rất bận rộn, nhưng bây giờ thì dễ dàng hơn nhiều rồi. Họ rất vui lòng gặp chúng ta.

- Quý bà Elizabeth, chào mừng bà đến trụ sở Những Người Tham Vọng! – Một giọng nói vang lên từ phía trong.

Vua Harold đưa mắt về phía cổng và thấy có một người ra chào đón họ. Ông ta mặc áo khoác và đeo cặp kính màu xanh lá. Đôi tròng kính hình nửa vàng trắng nằm trên mũi đã khiến cho cái nhìn của ông ta trở nên đầy giễu cợt, gợi cho nhà vua nhớ đến ông Saffic, người phụ trách trang phục của Hoàng gia và cũng là người lo trang phục cho Ngài kể từ khi Ngài còn là một hoàng tử nhỏ.

- Xin chào Thương Gia, chúng tôi có thể vào trong chứ? – Quý bà Elizabeth hỏi.

- Giấy phép thường niên của bà hợp lệ, mời bà vào!

- Đây là Ngài Harold! – Quý bà Elizabeth giới thiệu. - Harold, còn đây là Thương Gia của Kingdomality!

- Rất hân hạnh! – Đức vua nói.

- Tôi cũng vậy! – Thương Gia đáp lời. - Chính Trị Gia thì đang ở đây nhưng Ngài đã lỡ mất

cuộc gặp với Hiệp Sĩ Áo Đen. Hình như tên Agor lại săn trộm những con kỳ lân và Hiệp Sĩ Áo Đen đã được gọi đi để giải quyết vụ đó, tôi sẽ cho người nhắn anh ta về.

- Săn trộm kỳ lân à! Tôi cá là Hiệp Sĩ Áo Đen sẽ nhận được nhiều tiền trong vụ này. - Quý bà Elizabeth thốt lên đầy chê giễu.

- Chính tôi đã giúp anh ta giành được hợp đồng này. - Thương Gia tự hào nói. - Tôi thay mặt anh ta thỏa thuận mọi điều khoản trong hợp đồng đấy!

- Anh ta thật may mắn khi có ông giúp đỡ - Nhà vua nhận xét.

- À, cũng không có gì! - Thương Gia đáp lời. - Tôi vốn yêu thích và luôn bị cuốn hút bởi những công việc mang tính thỏa thuận. Tôi đã ký nhiều hợp đồng cho Hiệp Sĩ Áo Đen bởi anh ta chỉ làm những việc anh ta thích mà thôi, còn việc theo dõi những dữ kiện và xem xét mọi khía cạnh lợi, hại giúp anh ta là công việc của tôi.

- Mọi khía cạnh à? – Quý bà Elizabeth hỏi.

- Vâng, rất nhiều. 10% các chiến lợi phẩm là những khu đất đáng giá nếu chúng ta biết cách tính toán. Trị giá hợp đồng đó đã tính hoa hồng

hay chưa? Ai sẽ sở hữu chiến lợi phẩm? Có phải chia cho các quan chức Hoàng gia hay không, hay phần này đã tính vào chiến lợi phẩm? Rồi quan trọng hơn cả là những đât đai chiếm được có giấy phép sử dụng hay không. Mỗi một yêu cầu trong hợp đồng đều phải được xem xét kỹ lưỡng. Năm ngoái, tôi đã thuyết phục Hiệp Sĩ Áo Đen từ bỏ 2% lợi nhuận ban đầu để lấy 2% chiến lợi phẩm sau đó. Và thế là anh ta đã kiếm được gấp đôi.

- Thật là một tính toán khôn ngoan! – Vua Harold nhận xét.

- Tất cả thỏa thuận đều tuyệt vời, – Thương Gia đáp, – miễn là Ngài chịu bỏ thời gian để phân tích mọi rủi ro và lên kế hoạch cho chúng. Xin phép mọi người nhé, tôi đi tìm ngài Chính Tri Gia đây, hãy cứ tự nhiên như ở nhà các vị vây!

Còn lại hai người, vua Harold nói:

- Để ta đoán xem nào! Nếu Hiệp Sĩ Áo Đen ở múi giờ số 12 trên đồng hồ Mặt Trời, vị trí của những người tư duy lô-gic thì Thương Gia sẽ hơi thiên về phía Những Người Ổn Định, đúng không? Ở múi giờ số 1?

- Đó chính là đặc điểm của Thương Gia. Thực tế và hợp lý. Còn ngài Chính Trị Gia thì luôn sáng tạo một cách hợp lý, nằm ở vị trí số 11. Tôi nghĩ Ngài sẽ thích xem những nét chạm trổ trên mặt bàn đằng kia. – Quý bà Elizabeth vừa nói vừa bước tới trước dãy đường.

Đức vua bước theo và nhìn xuống đồng hồ Mặt Trời được chạm khắc tỉ mỉ ngay trên mặt bàn.

- Những Người Tham Vọng chắc không phải ngẫu nhiên mà bỏ công ngồi chạm khắc những thứ này. - Nhà vua lầm bẩm.

- Không đâu, với chiếc bàn đặc biệt này, họ sẽ cảm thấy tập trung hơn, hứng khởi hơn khi ngồi vào làm việc và do đó, cũng đạt hiệu quả cao hơn. Thương Gia là người rất thực tế và hợp lý nên họ luôn cẩn thận. Họ không thích lãng phí bất kỳ điều gì, đặc biệt là cơ hội. Họ luôn có quan điểm mở nên trong mọi trường hợp, họ đều đồng ý trao

đổi hoặc thỏa thuận thêm. Không có khái niệm hoàn hảo thật sự đối với Thương Gia. Một khi hợp đồng vẫn còn bỏ ngỏ thì họ sẽ vẫn tiếp tục đánh giá lại sự việc, giám sát sự thay đổi của những rủi ro và lợi nhuận. Tóm lại, Thương Gia thích có thời gian suy đi nghĩ lại thật kỹ và không muốn bị thúc ép khi chưa sẵn sàng.

Đức vua nói:

- Ta bắt đầu nhận thấy mỗi một vai trò trong Kingdomality đều có mặt tích cực và tiêu cực của nó. Những điểm ưu và nhược của tính cách phụ thuộc vào vị trí của từng vai trò trên đồng hồ Mặt Trời phải không?

- Vấn đề không phải là ưu hay nhược mà là sự thiên về một mặt nào đó. – Quý bà Elizabeth đáp.
- Vị trí trên đồng hồ Mặt Trời được quyết định bởi khuynh hướng tính cách của mỗi người.

Câu chuyện của quý bà Elizabeth bị cắt ngang khi cánh cửa mở ra và Thương Gia bước vào, theo sau là một phụ nữ chỉ có thể được miêu tả là đẹp - không quyến rũ, không đáng yêu, không dịu dàng hay có điểm gì nổi bật - chỉ có thể gọi là đẹp.

Có lẽ bà ta vào khoảng 40 tuổi. Người phụ nữ có cái nhìn bình thản và vẻ trầm lặng toát lên từ cặp mắt màu xanh ấy quan sát từng người rồi lượt mắt khắp căn phòng, không bỏ sót bất kỳ thứ gì. Dĩ nhiên là bà ta đẹp, nhưng một từ khác vừa thoáng qua tâm trí đức vua, đó là sắc sảo. Bà ấy có cái nhìn của một người biết nhiều hơn những gì mình nói.

- Tôi đã “bắt cóc” quý bà Chính Trị Gia đây từ một cuộc họp kín ở dưới tầng hầm. – Thương Gia nói.

- Bà thật nhiệt tình khi đến đây, thưa Chính Trị Gia! – Quý bà Elizabeth nói. – Chúng tôi hứa sẽ không làm phiền bà lâu.

- Dĩ nhiên là không sao cả. – Chính Trị Gia đáp lời một cách từ tốn, lịch sự nhưng đã nói lên một sự thật đơn giản là bà ta sẽ không thể ở đây lâu. Đức vua Harold, người vốn không quen với cách trả lời thẳng thắn cảm thấy có chút không hài lòng. Đồng thời, ông cảm thấy có chút e ngại vì đã làm phiền đến công việc của người phụ nữ này.

- Rất vui khi gặp lại bà, thưa Chính Trị Gia! – Quý bà Elizabeth nói, quay sang vua Harold, bà tiếp lời – Chính Trị Gia là người rất thẳng thắn.

Đúng nghĩ điều gì khác ngoài những lời bà ấy nói. Các Chính Trị Gia luôn nói những gì họ nghĩ và nghĩ những gì họ nói.

- Đúng vậy, tôi không có ý cư xử thô lỗ với Ngài, nếu Ngài nghĩ vậy thì xin thứ lỗi! Chào mừng Ngài đến trụ sở Người Tham Vọng, thưa đức vua Harold! – Chính Trị Gia nói.

Vua Harold có cảm giác rằng bà ta biết rất rõ Ngài là ai. Những lời tiếp theo của bà ta càng chứng minh rằng điều đó đúng.

- Tôi đã nghe kể về chuyến viếng thăm của Ngài đến vương quốc chúng tôi. - Chính Trị Gia tỏ vẻ cởi mở hơn.

- Cảm ơn bà và xin lỗi vì đã làm phiền đến bà. Bà đang bỏ dở một cuộc họp quan trọng phải không? – Vua Harold hỏi.

- Ô, chỉ là gặp vài người quen thôi mà!

- Ủm! – Thương Gia lên tiếng. - Tôi biết là bốn trong số sáu người đó đều là những vị quan chức cấp cao của thành phố. Và họ có vẻ không hài lòng lắm đâu. Tôi e rằng bà sẽ phải sửa đổi lại Luật “Tổ chức các cuộc họp bất thường” một lần nữa đấy!

- Thương Gia này, lẽ ra ông phải thuộc nhóm Người Sáng Tạo mới đúng, trí tuệ tượng của ông đã bỏ xa ông rồi đó. – Chính Trị Gia châm biếm.

- Hãy nói điều đó với Corrit Người Tranh Cử ấy! - Thương Gia trả đũa.

- Thôi đủ rồi, – Chính Trị Gia nhấn giọng, – giờ tôi phải trở lại cuộc họp đây. Chỉ vì muốn gặp vua Harold một lát, tôi mới đến đây.

- Corrit Người Tranh Cử là ai? – Vua Harold hỏi khi Chính Trị Gia vừa đi khỏi.

- Một người bạn cũ của Chính Trị Gia – Thương gia đáp. – Tôi nói “cũ” vì Chính Trị Gia đã từng tin tưởng giao phó cho ông ta các công việc quan trọng nhưng ông ta lại không thể hoàn thành, mặc dù Chính Trị Gia đã bỏ thời gian ra để bày tỏ những mong mỏi của bà ta với Corrit. Kể từ đó, cái tên Corrit đã trở thành “quá khứ” trong vùng, thậm chí có thể là trong cả vương quốc.

- Nghe có vẻ buồn nhỉ! – Đức vua nhận xét.

- Có lẽ thế, nhưng Chính Trị Gia nhìn sự việc đó như một giải pháp đạt hiệu quả cao. Bà ấy luôn sẵn sàng cho người khác cơ hội, đôi khi những hai lần. Và Chính Trị Gia luôn nghĩ về những cách thức mới hiệu quả hơn để có được

những kết quả như dự kiến. Nhưng nếu không thành công, bà ta sẽ lập tức truất quyền và thuyên chuyển anh ta sang công việc khác. Mọi chuyện thật rõ ràng: bà ta không đủ kiên nhẫn để chịu đựng những kẻ ngu ngốc.

- Tại sao bà ấy lại tổ chức cuộc họp dưới tầng hầm? - Nhà vua thắc mắc. – Nghe có vẻ như cuộc họp đó rất quan trọng.

- Đối với Chính Trị Gia thì điều đó không có gì là lạ cả. – Quý bà Elizabeth trả lời. – Bà ta thích làm việc một cách kín đáo và luôn xắn tay vào phân tích vấn đề, điều khiển, khen thưởng, thách thức, nói chung là làm tất cả mọi thứ cần thiết để đạt đến mục tiêu. Chính Trị Gia là những người tạo nên sức mạnh của vương quốc và rất tập trung vào kết quả đạt được. Họ ít lo lắng về uy tín hơn là về chất lượng, hiệu quả của công việc.

- Bà ta hẳn đã đạt được kết quả mong muốn khi đến đây gặp chúng ta. Chào chỉ để chào, rồi vội vã bỏ đi – Vua Harold nhận xét.

Thương gia trả lời:

- Các Chính Trị Gia luôn tập trung vào việc vạch ra những kế hoạch để có những gì họ

muốn. Sự thật là bà ta hiện chẳng mong đợi gì ở chúng ta ngay lúc này, trong khi lại có nhiều việc cần làm tại cuộc họp. Vậy còn gì hợp lý hơn là chỉ tạt qua nơi đây một chút rồi đi? Đừng quên là Chính Trị Gia rất sáng tạo. Bà ta muốn làm quen với bệ hạ có thể là do bà ta nhận thấy sau này có thể sẽ cần đến Ngài vào việc gì đó. Tôi đảm bảo với Ngài là khi xuống cầu thang, bà ta sẽ ngẫm nghĩ về cuộc gặp với chúng ta và lập ra một kế hoạch nào đó sau khi kết thúc cuộc họp. Tin tôi đi, Chính Trị Gia là những nhà chiến lược tuyệt vời.

- Họ trông có vẻ thiếu sự vị tha và thích điều khiển những người khác. - Quý bà Elizabeth thêm vào. - Một số người có thể thấy điều này tiêu cực nhưng Chính Trị Gia thì không. Họ có thể tha thứ, rất kiên trì và thấu hiểu người khác nhưng chỉ trong những tình huống hợp lý. Khi họ nói đây là thời điểm hành động thì cũng có nghĩa là họ cần thấy ở bạn sự sẵn sàng. Đó là điều hợp lý cần thiết. Chính Trị Gia sẽ nói cho bạn biết rằng lặp lại những sai lầm và mong đợi những kết quả khác nhau là điều rất điên rồ. Khi sự tha thứ, lòng kiên nhẫn và thấu hiểu đều không mang lại kết quả, Chính Trị Gia sẽ không tiếp tục làm những điều đó nữa. Còn việc hay

điều khiển người khác, những Chính Trị Gia nhìn nhận điều đó như một lời khen. Với họ đó là tất cả những gì liên quan đến cuộc sống. Một dòng sông không có hai bên bờ thì chỉ là một vũng nước lớn, mà đã là vũng nước thì không đi đến bất kỳ nơi nào được cả.

Một âm thanh vang rền ngoài cửa khiến quý bà Elizabeth và Thương Gia nhất loạt quay đầu lại. Họ nhìn thấy Hiệp Sĩ Áo Đen bước vào, toàn thân che phủ bởi bộ áo giáp sắt oai vệ.

- Chỉ có những kẻ ngớ ngẩn mới chịu nỗi những kẻ ngớ ngẩn khác - Hiệp Sĩ Áo Đen vừa lùa bàu vừa cởi bỏ bộ giáp sắt giống như của Hiệp Sĩ Áo Trắng, chỉ có điều trên mũ và ngực không có dán những khẩu hiệu.

- Kết thúc vụ Agor nhanh quá nhỉ! – Thương Gia hỏi.

- Tôi thấy tên Hiệp Sĩ Áo Trắng ở đó đang cố thuyết phục Agor không được săn trộm kỳ lân nữa vì điều đó gây hại nghiêm trọng cho hệ sinh thái. Nằm mơ chắc! Agor chỉ quan tâm đến thịt kỳ lân nướng và những vại bia lạnh. Ý vậy mà tên Hiệp Sĩ Áo Trắng ngây ngô kia lại nghĩ hắn sẽ để ý tới môi trường! Tôi lao vào và nhắc nhở

Agor đây là lần cuối cùng, tôi phải phạt hắn để làm gương. Hiệp Sĩ Áo Trắng bắt đầu lải nhải với tôi rằng sở dĩ Agor hành động như vậy là do mẹ hắn ta cấm hắn trở thành thủy thủ của con tàu có tên gọi là "Kỳ Lân". Mặc cho anh ta nói, tôi rút kiếm ra, cắt đứt tai phải của Agor và bảo hắn ta là lần sau tôi sẽ chặt luôn tay của hắn.

- Tôi cá là Hiệp Sĩ Áo Trắng rất thất vọng. – Quý bà Elizabeth nói.

- Hơn cả Agor nữa áy chứ! Một tên lập dị, cái thằng Hiệp Sĩ Áo Trắng ấy, hắn cứ thao thao nói với tôi về việc tên Agor bị mẹ ngăn cản ước mơ và tuổi thơ nghèo khổ của hắn. Cho tới khi tôi bảo với hắn là mẹ tôi đã bỏ bố con tôi để trốn đi cùng một thủy thủ trên con tàu mang tên "Hiệp Sĩ Áo Trắng" và nếu hắn không câm mồm lại thì tôi sẽ đi săn những tên Hiệp Sĩ Áo Trắng đấy.

- Lại một thành công tuyệt vời nữa! – Thương Gia hài lòng. – Chúng ta đã có một nửa số tiền ứng trước. Tôi sẽ gởi hóa đơn của anh để làm bản quyết toán ngay hôm nay.

- Có chắc là không chiếm được vùng đất ấy cũng vẫn giữ được thỏa thuận chứ?

- Vùng đất nào? – Đức vua hỏi.

- Đó là vụ những người nông dân chiếm dụng đất công. - Thương Gia giải thích - Chúng tôi không lấy tiền trong vụ này nhưng một phần ba số đất ấy sẽ được cấp có thẩm quyền chia cho chúng tôi trong thời gian tới. Không may có quá nhiều nông dân và họ được trang bị vũ khí nhiều hơn những gì chúng tôi dự đoán. Đối diện với một cuộc tranh chấp lâu dài và tốn kém như thế, Hiệp Sĩ Áo Đen thay đổi ý định và trở về nhà sớm để tránh thiệt hại. Đó là một quyết định thông minh và hợp lý. Nhờ vào những điều khoản có lợi mà tôi đã cài vào hợp đồng, trong trường hợp anh ta không hoàn thành công việc, chúng tôi vẫn được hưởng một khoản phí bồi dưỡng kha khá.

- Khá hay không thì tôi cũng chả quan tâm nữa. Tôi sẽ không tham gia cuộc chiến ngu ngốc ấy đâu. Xin phép, giờ tôi phải đi tắm đây.

- Một lời nhắc nhở chúng ta đã đến lúc phải lên đường. - Quay sang vua Harold, quý bà Elizabeth nói. - Tôi nghĩ Ngài đã có những khái niệm rõ ràng về nhóm Người Tham Vọng rồi!

Ra đến bên ngoài, đức vua Harold nhận xét:

- Người Tham Vọng có ba đặc điểm:

1. Họ thách thức những người khác và thách thức chính bản thân mình: “Nhiều hơn, tốt hơn, nhanh hơn, chính xác hơn, sáng tạo hơn, cái gì cũng phải hơn, hơn nữa!”.
2. Với một việc không hợp lý, họ nhất quyết không làm.
3. Tập trung tất cả vào kết quả, đặt ra mục tiêu và giành lấy nó. Đặt trách nhiệm cá nhân vào mọi việc và đảm bảo cho người khác cũng có trách nhiệm như thế.

Quý bà Elizabeth mỉm cười:

- Vâng, đó chính là Người Tham Vọng. Tôi nhận thấy Ngài đã am hiểu vấn đề rồi đấy. Giờ chúng ta hãy sẵn sàng để đến thăm một nhóm người khác của Kingdomality là nhóm Người Ốn Định. Không một đất nước nào có thể phát triển yên ổn, giàu mạnh nếu thiếu Người Ốn Định.

Quý bà Elizabeth đã đúng khi nói về Người Ốn Định. Tuy nhiên, một đất nước cũng sẽ không phát triển được nếu thiếu Người Tốt Bụng, Người Tham Vọng và Người Sáng Tạo.

Ở mỗi hoàn cảnh khác nhau, mỗi tính cách sẽ có một thế mạnh nhất định. Nhưng nhìn tổng thể thì tất cả đều có giá trị như nhau. Một tổ chức muốn tồn tại lâu dài thì phải có cả bốn nhóm trên mới thành công được. Người Sáng Tạo sẽ tạo ra những cái mới, những cách tiếp cận mới và những nguồn lợi mới. Người Ổn Định lại rất thực tế, họ bảo đảm sự ổn định và đúng đắn bằng cách cân đối những khoản thu nhập, chi trả những gì đáng chi trả và đảm bảo những quyền sở hữu hợp pháp. Người Tham Vọng luôn đặt áp lực tiến tới phía trước và đòi hỏi năng suất cao cũng như cách tiếp cận hiệu quả để giải quyết vấn đề. Còn Người Tốt Bụng dựa vào cảm tính để sắp xếp mọi thứ, làm cho mọi việc thuận lợi hơn, tạo điều kiện để mọi người cống hiến được nhiều nhất.

Chương 7

ĐẾN THĂM TRỤ SỞ NGƯỜI ỐN ĐỊNH

Nằm ở phía Đông của quảng trường là trụ sở của nhóm Người Ốn Định. Một vườn hoa cạnh đó đã nở gần hết và tuyệt nhiên không có bông nào tàn úa. Nếu như khu vườn đó được trộng pha lẫn hai màu hoa trắng và đỏ thì sẽ dễ chịu hơn nhiều, nhưng ở đây, bên trái toàn là hoa đỏ còn bên phải thì toàn là hoa trắng.

- Kỳ lạ nhỉ? - Đức vua thốt lên.

- Trước đây còn lạ hơn. Cả khu vườn toàn màu đỏ, trông rất đẹp nhưng hơi nhảm chán. Một số Người Sáng Tạo đến thăm để nghị nên trộng xen kẽ những luống hoa có màu sắc khác nhau. Một khu vườn chỉ toàn hoa màu đỏ với họ là không

ổn chút nào. Cuối cùng thì những Người Sáng Tạo cũng thuyết phục được Người Ôn Định thêm vào những bông hoa màu trắng. Nhưng khi Người Sáng Tạo quay trở lại, cảnh tượng trước mắt khiến họ vô cùng sững sốt và họ đành lắc đầu chào thua. Có chính xác 327 bông hoa đỏ bên trái và 327 bông hoa trắng bên phải.

Người Ôn Định tưới hoa khoảng hai tiếng đồng hồ vào các buổi trưa thứ Ba trong tuần, bất kể trời nắng hay mưa. Người Ôn Định thật sự tự hào về khu vườn này, họ gọi nó là Vườn Sáng Tạo.

- Những Người Sáng Tạo đến đây khi nào? – Đức vua hỏi, bụng thầm nghĩ có lẽ một hoặc hai năm trước.

- 200 năm trước, – quý bà Elizabeth nói, – nhưng chỉ là ngày hôm qua đối với Người Ôn Định mà thôi.

- Ta nghĩ ta đã bắt đầu cảm nhận được một chút về Người Ôn Định rồi đấy. Hãy đến xem tấm bảng đồng của họ nào!

TRỤ SỞ NHỮNG NGƯỜI ỔN ĐỊNH

Kỹ Sư Xây Dựng, Nhà Khoa Học và Bác Sĩ

Tìm kiếm phương pháp đảm bảo
cho mọi việc vận hành một cách liên tục.

(Hành xử theo suy nghĩ thực tế)

Người Ổn Định có ý thức mạnh mẽ về những việc đúng - sai và nhìn mọi tình huống qua lăng kính hai màu trắng đen. Họ luôn tổ chức mọi việc một cách chặt chẽ và là những người quan tâm đến các chi tiết. Người Ổn Định có quan điểm bảo thủ và chú trọng đặc biệt đến các mệnh lệnh. Luật lệ và quyền hành là những khái niệm hết sức quan trọng với họ. Không có chi tiết nào là quá nhỏ nhặt đối với sự xem xét tỉ mỉ của Người Ổn Định. Không có uy lực nào quá mạnh mẽ đến nỗi không thể kiềm chế bằng cách áp dụng triệt để các luật lệ. Người Ổn Định không thích sự bất ổn. Họ cảm thấy bất

buộc phải mang trật tự đến cho những nơi còn đang lộn xộn. "Người nào việc ấy" là phương châm của Người Ốn Định. Họ bàn luận về những kế hoạch một cách đơn giản, thẳng thắn. Người Ốn Định cảm thấy bất thường khi ai đó cứ thay đổi các quyết định, dù rằng, có thể trong mắt người khác, họ bị xem là vô lý và cứng nhắc. Người Ốn Định mang đến sự nhất quán, thận trọng và trật tự cho một tổ chức. Họ đóng góp tài năng cho sự thành công của tổ chức bằng cách xoa dịu lòng ham muôn phá cách của Người Sáng Tạo, định rõ và cá nhân hóa những nhiệm vụ của Người Tốt Bụng và giảm đi ác cảm của Người Tham Vọng đối với các tiểu tiết và luật lệ.

- Vườn hoa đã nói lên tất cả phải không? – Vua Harold trầm ngâm khi Ngài đọc tấm bảng đồng. - Ta cá là chỉ cần nhìn lướt qua, ta có thể nói họ phù hợp với vị trí nào trên đồng hồ Mặt Trời. Ta đã biết Nhà Khoa Học ở mũi giờ số 3. Kỹ Sư Xây Dựng ở vị trí số 2, vì ta nghĩ rằng tip người này thích hợp với phong cách có định

hướng của Người Tham Vọng: hợp lý và thực tế. Còn Bác Sĩ sẽ có một phần tính cách của Người Tốt Bụng, nhạy cảm và thực tế nên họ ở mũi giờ số 4. - Đức vua ngồi xuống và bắt đầu vẽ một đồng hồ Mặt Trời trên đất.

- Tốt lắm! – Quý bà Elizabeth hài lòng. – Còn bây giờ, hãy đoán xem ai có mặt ở nhà nào. Người Ông Đinh thường ít khi ra khỏi nhà để đến những nơi mới lạ trừ khi có những lý do bắt buộc. – Đoạn bà đưa tay gõ cửa. Cửa mở, một bà lão lụ khụ chống gậy bước ra, vừa đi vừa ho sù sụ.

- Nhớ uống hai viên trước khi đi ngủ và trở lại tái khám sau ba ngày nữa nhé! - Một giọng phụ nữ nói với theo. Một lúc sau, Bác Sĩ xuất hiện. Với mái tóc dài màu đỏ ngang vai và những nốt tàn nhang nổi rõ trên mũi và cằm, bà ta có nụ cười ấm áp, rạng rỡ.

Khi nhìn thấy quý bà Elizabeth, gương mặt Bác Sĩ chợt sáng bừng:

- Kia quý bà Elizabeth, lâu lắm rồi không gặp!
Mời bà vào.

Rất nhanh chóng, bà ta hướng dẫn vua Harold và quý bà Elizabeth vào phòng khách trung tâm của trụ sở.

- Bà đến thật đúng lúc đấy! – Bác Sĩ nói. – Tôi vừa khám xong cho bệnh nhân cuối cùng. Kỹ Sư Xây Dựng cũng có ở nhà đấy, anh ấy đang chuẩn bị mọi thứ cho dự án mới: một cái đập bắc qua con sông phía Đông. Nhân có các vị đến thăm, tôi sẽ tìm cách kéo Nhà Khoa Học ra khỏi nhà ngục của ông ta.

- Nhà ngục ư? – Đức vua hỏi.

- À, là tôi gọi thế, chứ thật ra đó là phòng thí nghiệm của ông ta – một nơi an toàn và bí mật ở tầng hầm trụ sở. Đại khái là ông ta trộn những chất bột và chất lỏng để tìm ra những công thức, chân lý, sự bất biến...

Tính hữu ích của khoa học là hiển nhiên, không cần phải bàn cãi gì thêm. Nhưng với Nhà Khoa Học, việc phát minh hay tìm ra một nguyên lý mới còn là niềm hạnh phúc không gì so sánh được. Phương pháp khoa học là điều thiết yếu trong công việc của Nhà Khoa Học tại Kingdomality. Với họ, thế giới này dường như chỉ tồn tại những khái niệm cơ bản sau đây: chân lý, quy luật, phương pháp, quy trình thử nghiệm và thứ tự.

Nhà Khoa Học là biểu tượng cho tính trung

thực của Kingdomality và họ tự hào vì điều đó. Niềm vui lớn nhất của đời họ là được phép phát triển, phân tích, phê bình những phát minh mới. Trong khi Người Sáng Tạo say mê với những ý tưởng xuất hiện bất chợt thì Nhà Khoa Học có thể bằng lòng cống hiến cả đời chỉ cho một ý tưởng.

- Ta hiểu vì sao Nhà Khoa Học lại là một Người Ôn Định, – đức vua nói, – nhưng còn Bác Sĩ ? Ta thấy họ có vẻ giống Người Sáng Tạo hơn, mặc dù ta chưa đến trụ sở của Người Sáng Tạo. Bác Sĩ làm cho người bệnh trở nên khỏe hơn, vậy họ không phải là Người Sáng Tạo thì là gì?

- Ô không! - Bác Sĩ đáp nhanh. – Chúng tôi chỉ giúp cho sức khỏe mọi người trở lại bình thường và chúng tôi không làm việc với những người mạnh khỏe. Trong cuộc sống, Bác Sĩ luôn cố gắng làm tốt vai trò của mình để bảo vệ và chăm sóc sức khỏe mọi người, bất kể họ là ai, địa vị xã hội như thế nào, đang ở trong tình trạng nào. Phương châm của chúng tôi là: Trước hết không gây thiệt hại và sau đó là duy trì sự ổn định.

- Đôi khi, Bác Sĩ có thể đặt những phương pháp chữa trị truyền thống lên trên những phương pháp tân tiến, cả khi phương pháp điều

trị mới mẻ đó có thể có ích cho bệnh nhân. – Quý bà Elizabeth nói.

- Thật sao? - Đức vua ngạc nhiên. – Xem ra Bác Sĩ có vẻ là người không được thoái mái lắm nhỉ?

- Vâng, thật sự là như thế. – Quý bà Elizabeth đáp. – Bác sĩ rất dè dặt khi sử dụng thuốc mới hay những phương pháp điều trị mới. Đặc biệt, họ không thích sự thay đổi đột ngột mà chỉ thích sự thay đổi từ từ. Họ có thể tìm kiếm không mệt mỏi những kiến thức mới và cách thức mới để hoàn chỉnh quá trình nghiên cứu, nhưng họ chỉ thích sự tiến triển từng bước, như những gì Nhà Khoa Học đang làm. Mỗi một phương pháp mới phải được xây dựng trên nền tảng của cái cũ và phải được kiểm tra lại nhiều lần. Họ sẽ thỏa mãn hơn khi khám phá một điều mới mẻ trong quá trình nghiên cứu hơn là một phát hiện tình cờ bất chợt nào đó.

- Tại sao thế? Ta nghĩ cái gì nhanh chóng sẽ có giá trị hơn chứ, huống chi đây là chuyện “cứu người như cứu hỏa”. – Vua Harold ngạc nhiên.

- Chúng tôi không cho đó là một thiếu sót. – Bác Sĩ nói. – Ngài thử nghĩ xem, trong trường hợp xấu nhất, chúng tôi có thể mất đi người

bệnh, nhưng chỉ là một người. Nhưng nếu chúng tôi lao theo những phương pháp nhất thời hay các giải pháp chưa được chứng minh, có thể sẽ có nhiều người chết hơn. Cứ như thế sẽ dẫn tới hiệu quả là sự mất kiểm soát. Bác Sĩ là những người luôn muốn mọi việc phải có trật tự và tổ chức. Họ thích làm việc theo nhóm, thành lập những hiệp hội, xây dựng bệnh viện. Mọi thứ cần tuân theo những nguyên tắc, quy định, chính sách và trình tự nhằm mục tiêu duy nhất là duy trì sự thoải mái và phương pháp điều trị thống nhất, không chỉ cho bệnh nhân, cho xã hội mà còn cho chính bản thân chúng tôi. Cuối cùng, mục tiêu quan trọng hơn cả của chúng tôi là duy trì sự ổn định như đã nói ở trên.

- Nay giờ thì ta đã hiểu, – vua Harold nói. – Cả Nhà Khoa Học và Bác Sĩ đều hoàn toàn phù hợp với nhóm Người Ổn Định, còn Kỹ Sư Xây Dựng thì sao?

- Kỹ Sư Xây Dựng ư? – Một giọng nói vang lên từ phía sau. – Đó là một Người Ổn Định hoàn hảo, thưa Ngài. Chúng tôi vừa lô-gic vừa rất thực tế.

Quay lại, vua Harold thấy trước mặt mình là một người đàn ông đang đi tới, tay cầm quyền

sách, đâu đội chiếc mũ kim loại trông rất kỳ khôi.

- Xin chào! – Quý bà Elizabeth lên tiếng. – Đó có phải là quyển sách mới của anh không?

- Tôi viết nó từ những năm học đại học. – Kỹ Sư Xây Dựng nói với vẻ tự hào, rồi không đợi hỏi thêm, anh ta tiếp tục. – Các vị có thể tìm thấy trong các cuốn sách của tôi những kiến thức xây dựng căn bản, thiết thực nhất, các phương án thiết kế hiện đại, cả hệ số nhiệt độ co giãn của các vật liệu, nói chung là tất cả những gì cần biết về kỹ thuật xây dựng cũng như những quy định và nguyên tắc an toàn trong xây dựng.

- Cái mũ của anh trông lạ nhỉ? – Nhà vua hỏi.

- Cái này gọi là Mũ Cứng. Tôi nghĩ nên phổ biến quy định mang mũ này ở công trường xây dựng. Hiện nay, việc bắt buộc đội mũ bảo hộ không được quy định chặt chẽ. Mặt khác, không ai có ý thức bảo vệ chính mình cho đến khi gặp nguy hiểm.

- Cái đập của ông tiến hành đến đâu rồi? – Quý bà Elizabeth quan tâm.

- Thảm họa, thật sự là thảm họa! – Kỹ Sư Xây Dựng thốt lên. – Những nhà chính trị đòi xây nó

theo phương án này còn chủ đầu tư thì lại đòi xây theo cách khác. Không ai trong số họ từng tham gia dự án xây đập trước đây cả, họ chỉ giỏi nói miệng thôi. Tại sao những người thiếu hiểu biết lại luôn gây cản trở cho những người làm được việc như thế nỉ? Sao không để yên cho chúng tôi quyết định, kế hoạch đã lên đâu ra đấy cả rồi mà? Thật là một công việc bức bối nhất mà tôi từng làm!

- Thị anh cũng nói thế về công trình vừa rồi đấy thôi: nâng cấp tòa nhà đăng ký tài sản quốc gia. – Bác Sĩ nói với nụ cười mỉm pha chút châm biếm.

- Đừng nhắc tới nó nữa. - Kỹ Sư Xây Dựng nói với vẻ bức túc. - Họ giao cho Giám Mục thuộc nhóm Người Sáng Tạo đảm nhiệm công tác giám sát dự án ấy. Mặc dù mô hình Kingdomality dạy tôi phải biết trân trọng suy nghĩ của người khác, nhưng ông ta làm cho tôi muốn phát điên lên được. Đầu tiên là thế này, sau lại là thế khác, bạn tưởng rằng bạn hiểu ông ta muốn gì nhưng thực tế thì trái ngược. Tất cả đều rối tung lên. Ông ta còn không quyết định nổi là nên đóng hay mở cửa sổ trong bão tuyêt nữa chứ!

- Ta đã hiểu vì sao Kỹ Sư Xây Dựng là Người Ổn Định! – Đức vua nói.

- Ngài nên gặp Nhà Khoa Học. – Quý bà Elizabeth gợi ý.

Bỗng một tiếng nổ lớn phát ra từ phía cầu thang đá.

- Ôi trời! Lại là Nhà Khoa Học nữa rồi! – Bác Sĩ kêu lên.

- Khốn kiếp! Tất cả đều khốn kiếp! – Tiếng nói vang lên từ cầu thang, tiếp theo là một làn khói đen mù mịt tỏa ra. Lát sau, một người đàn ông mặc áo blouse dính đầy khói bụi đen kịt loạng choạng bước xuống, vừa ho khục khắc và chửi rủa không ngót.

- Con Sniffy có sao không? - Bác Sĩ hỏi một cách lo lắng.

Nhà Khoa Học thò tay vào túi áo khoác:

- May quá, nó vẫn ổn.

Một cái mặt lông lá trắng toát với cái mũi hồng hồng thò ra khỏi túi áo, khít khít liền hồi rồi thụt trở vào.

- Đến giờ ngủ rồi! - Bác Sĩ nói như giải thích cho hành động của con Sniffy.

- Tôi nghĩ là vụ nổ làm cho nó hoảng sợ đến nỗi không dám ngủ ấy chứ. - Vua Harold nói.

- Sniffy thì không thể đâu! – Nhà Khoa Học đáp - Nó đã quen với điều đó rồi!

- Ông từng gây ra nhiều vụ nổ lắm sao? – Vua Harold hỏi.

- À, gần đây thì chỉ một vài lần trong tuần thôi. - Nhà Khoa Học nói với vẻ tự hào. – Vài năm trước, gần như ngày nào tôi cũng đốt phòng thí nghiệm. Còn vào thời của cha tôi, ông ấy làm nổ phòng thí nghiệm hai lần một ngày ấy chứ! Nhưng sinh thời, ông ấy cũng như tôi, không bao giờ từ bỏ sự nghiệp nghiên cứu khoa học!

- Vậy ông đang nghiên cứu những gì? - Vua Harold hỏi.

Nhà Khoa Học bắt đầu giải thích về những gì ông ta và cha mình đã trải nghiệm trong nhiều năm, rằng họ phải kết hợp các hợp chất khác nhau dưới những điều kiện khác nhau. Khi kiểm soát được sự biến thiên về độ ẩm trong chất xúc tác thì phản ứng sẽ ổn định. Và nếu ổn định, nó sẽ không gây nổ.

- Có khi nào nhiệt độ cao chính là thủ phạm gây ra các vụ nổ hay không? – Vua Harold đánh bạo nói. – Theo như tôi hiểu về những gì ông nói thì chất xúc tác sẽ gây nổ nếu bị ông tác động trong lúc nó đang nóng.

Nhà Khoa Học nhìn đức vua ngỡ ngàng:

- Theo giả thuyết thì sự biến đổi độ ẩm mới là yếu tố quyết định, không phải nhiệt độ cao.
- Nhưng khi ông đun nó lên...
- Độ ẩm thay đổi, đó là vấn đề, chứ không phải nhiệt độ!
- Được rồi, – vua Harold nói, nghĩ rằng tranh luận nữa cũng sẽ chẳng mang lại kết quả gì, - nhưng ông sẽ làm gì tiếp theo?
- Tôi sẽ không gây nổ nữa. – Nhà Khoa Học nói. - Ít nhất tôi cũng không làm thế trong quá trình chứng minh giả thuyết đó là đúng.
- Ngoài việc chứng minh nó đúng ra, ông có được gì? Cuối cùng thì mục đích chính của ông là gì?

Nhà Khoa Học chầm chầm nhìn vua Harold:

- Không gì cả. Tôi nghĩ chúng ta sẽ không làm được gì với phát minh đó. Chúng ta sẽ kết hợp những phân tử mà không gây nổ nếu kiểm soát được sự thay đổi độ ẩm, đó là tất cả những gì thu được.
- Có hai điều Ngài cần hiểu, – quý bà Elizabeth nói với vua Harold. – Nhà Khoa Học có thể chỉ tập

trung vào công việc nghiên cứu mà bỏ qua yếu tố khả thi và lợi ích của phát minh. Sau khi đưa ra một loạt các phát hiện mới, họ sẽ quay lại hướng suy đoán ban đầu và sẽ rút ra chân lý từ nơi mà họ bỏ dở. Nhưng trong lúc này, họ có thể nhầm lẫn về điều gì đó. Do vậy, Nhà Khoa Học không giỏi về giả thuyết hay suy đoán vì suy nghĩ của họ được tôi luyện để tập trung vào những gì đã biết chứ không phải những gì chưa biết.

Thứ hai, Nhà Khoa Học không cần những gì mà người khác cho là hữu ích, mặc dù ông ta sẽ rất vui thích nếu mọi người có thể tìm ra cách áp dụng những kiến thức mà ông ta vừa phát hiện được. Sự tìm kiếm của họ chỉ hướng đến kiến thức, đến chân lý, những thực tế từng được trải nghiệm để làm giàu thêm hệ thống tri thức của chúng ta. Sự hữu ích rất tuyệt vời. Còn chân lý thì... - Quý bà Elizabeth dừng lại để tìm ra từ chính xác.

- Đẹp, nguyên sơ và thiêng liêng! – Nhà Khoa Học thêm vào. – Nó gần như đưa người phàm chạm đến thần thánh.

Đoạn, ông ta quay sang đức vua:

– Ngài vừa gặp tất cả chúng tôi rồi đấy.

Không nhiều đế đú có một bản tường trình giá trị, nhưng sự thật đẹp đẽ mà Ngài khám phá về Người Ốn Định là gì?

- Xem nào, – đúc vua đáp, – Người Ốn Định là những người thực tế của Kingdomality. Họ có ba đặc điểm:

1. Họ không thích sự lộn xộn, không thích thay đổi. Họ thích những nguyên tắc, luật lệ, sự trật tự và tính nhất quán.

2. Nỗ lực đi đến chân lý thì quan trọng hơn là giá trị thực tế của công việc, đó là quan điểm sống của họ. Đem lại sự trật tự, minh bạch là nhiệm vụ của họ trong xã hội.

3. Họ không thấy bước trung gian trong bất cứ tình huống nào. Họ nhìn cuộc sống qua lăng kính của hai màu đen hoặc trắng cũng như nhận thức sự việc chỉ có thể là đúng hoặc sai. Với họ, không có khái niệm trung hòa. Cũng giống như khu vườn kia, chỉ có nửa trắng và nửa đỏ mà thôi.

Quý bà Elizabeth nở nụ cười hiền hậu thể hiện sự tán thành rồi nói:

- Tôi nghĩ chúng ta đã sẵn sàng để đến trụ sở

cuối cùng – lãnh địa của Người Sáng Tạo.

- Người Sáng Tạo! Các vị định đi đến đó thật sao? - Cả ba Người Ôn Định cùng kêu lên kinh ngạc.

Kỹ Sư Xây Dựng quả quyết nói:

- Đấy là những người dễ thương, nhưng cũng cực kỳ điên rồ! Họ cho xây những con đường chỉ để xem nó kết thúc tại đâu. Điên khùng!

Bác Sĩ rùng mình tiếp lời:

- Nếu họ bệnh, họ sẽ làm những điều kỳ quái với bản thân mà không cần biết chúng có cơ sở y học đúng đắn hay không.

- Hỗn loạn! – Nhà Khoa Học lầm bầm. – Ở đó chỉ là một mớ hỗn loạn mà thôi. Phải công nhận là họ có rất nhiều dự án, nhiều sự thay đổi, các ý tưởng mới, sự kiện mới nhưng không hề có kế hoạch, đường lối, luật lệ, quy tắc và dĩ nhiên, không có một điều gì có thể kéo dài hơn ba ngày.

Biểu tượng và số giờ tương ứng của nhóm
Người Ôn Định
(Ở phía bên phải đồng hồ Mặt Trời)

Chương 8

ĐẾN THĂM TRỤ SỞ NGƯỜI SÁNG TẠO

Vẻ bề ngoài của trụ sở Người Sáng Tạo không giống như những trụ sở khác. Ba trụ sở của Người Tốt Bụng, Người Tham Vọng và Người Ổn Định được làm bằng đá với các cửa sổ và tường phẳng, vuông góc. Trụ sở Người Sáng Tạo không có góc vuông nào cả, tất cả đều xoắn và uốn cong. Đá và gỗ chỉ được sử dụng để làm cổng ra vào.

Trụ sở cũng có một tấm bảng đồng, nhưng nó lơ lửng trên không và xoay tròn, được nối vào sợi dây xích bằng vàng đu đưa trên ngọn cây thò ra từ mái nhà trông như một cái cột cờ. Vua Harold với tay giữ chắc tấm bảng để có thể đọc được:

TRỤ SỞ NHỮNG NGƯỜI SÁNG TẠO

Người Cai Trị Nhân Ái, Giám Mục,

Nhà Thám Hiểm

Không ngừng tìm kiếm sự mới mẻ

(Hành xử theo những ý tưởng sáng tạo)

Người Sáng Tạo là những nhà lãnh đạo khôn ngoan, bị mê hoặc bởi tương lai. Người Sáng Tạo thích những điều mới lạ (kỹ thuật tiên tiến, công nghệ hiện đại, khuynh hướng thời trang mới...). Họ là những nhà phát minh và là những nhà tư tưởng giàu tiềm năng. Họ có thể tập trung vào tương lai đến độ không chú ý đến những gì đang diễn ra quanh mình trong hiện tại. Họ có vẻ đáng trí, vô tổ chức và hay bị chi phối. Người Sáng Tạo luôn thấy thoải mái trước những thay đổi. Thực tế, họ không ngừng tìm kiếm những kinh nghiệm mới. Họ trưởng thành từ điều kiện môi trường lộn xộn vì với họ, chính

sự lộn xộn mới là nguồn gốc thật sự của những phát minh.

Tâm nhìn của Người Sáng Tạo không phản ánh thực tế nhưng hướng tới những sự kiện của tương lai. Do đó, Người Sáng Tạo thường không thực tế.

Người Sáng Tạo không giỏi giao tiếp xã hội. Họ có khuynh hướng không nhận thức về nhu cầu hằng ngày của mọi người xung quanh họ. Có lẽ họ quá chú tâm vào những ý tưởng của mình mà quên đi những chuẩn mực xã hội để có thể duy trì tập thể ổn định.

Người Sáng Tạo khích lệ Người Ổn Định thử nghiệm những điều mới mẻ, giúp Người Tham Vọng thấy được giá trị của sự thay đổi và động viên những Người Tốt Bụng tiếp tục làm việc, hãy quên đi những vấn đề hay mối quan hệ thất bại trước kia.

- Vậy đây hẳn là nơi ở của Quốc vương? – Vua Harold nói với vẻ hài lòng. - Người Cai Trị Nhân Ái, ta mong được gặp ông ta.

- Xin lỗi Ngài nhưng Ngài đã nhầm rồi. – Quý

bà Elizabeth nói. – Người Cai Trị Nhân Ái không phải là vua ở đây. Tôi đã nói với Ngài rồi, bất kỳ ai cũng có thể là vua. Người Cai Trị Nhân Ái chỉ là tên gọi của vai trò và tính cách. Nhưng tôi đồng ý rằng, đôi khi, họ hay có thái độ của người cai trị. Thứ hai, Người Cai Trị Nhân Ái là một phụ nữ, không phải là đàn ông.

- Ồ tốt thoi, ta vẫn thích gặp bà ấy. Bà ta ở đâu? - Vua Harold hỏi.

- Một câu hỏi rất hợp với Người Sáng Tạo! Người Ôn Định không hay rời khỏi nhà để đi đến những nơi xa lạ trong khi Người Sáng Tạo lại rất thích ngao du. Tôi cá là Người Cai Trị Nhân Ái hôm nay vắng nhà.

- Không có dây chuông để kéo. – Vua Harold nhìn quanh.

- Ồ, với Người Sáng Tạo, Ngài không phải bận tâm về điều đó. – Quý bà Elizabeth nói. – Chúng ta cứ việc bước vào, cổng trụ sở luôn luôn rộng mở. – Bà ta nói khi đi vào giữa hai hàng cột đá.

- Xin chào, xin chào! - Quý bà Elizabeth gọi to nhưng rõ ràng là không có kết quả.

- Không có ai cả! – Vua Harold lô vẻ thất vọng.

- Có lẽ họ đang suy nghĩ hoặc đắm mình vào công việc nên không trả lời. Phải đi tìm họ quanh đây thôi.

Hai người bắt đầu đi qua các phòng và sục vào mọi ngõ ngách nhưng vẫn không tìm thấy ai cả. Ở phía sau trụ sở, bên trong một thánh đường lớn, họ thấy một người đang đu đưa trong một cái giỏ đan bằng liễu gai nối với trần nhà bằng một sợi dây thừng to.

- Xin lỗi, ông có thấy Người Cai Trị Nhân Ái, Giám Mục hay Nhà Thám Hiểm ở đâu không? – Quý bà Elizabeth hỏi.

Một gương mặt già nua, sờn nhăn nheo vì nắng thò đầu ra khỏi cái giỏ và cười móm mém:

- Beezel boss, bye bethelwait. Dollas dames dimilglat. – Ông ta nói liền một tràng thứ ngôn ngữ lạ lẫm bằng cái giọng nhùa nhưa.

- Cảm ơn nhiều! – Quý bà Elizabeth nói và đi một vòng trở ra cổng.

- Perry pokus pilike pollanic precort. – Giọng nói ấy lại kéo dài.

- Ông ta nói cái gì thế? – Vua Harold hỏi.
 - Không biết nữa, lão ta đang say thuốc lào, tôi nghĩ vậy.
 - Thuốc lào à?
 - Ở đây, Người Sáng Tạo cho rằng đó là một loại thảo dược vô hại giúp tăng cường khả năng tưởng tượng, làm phong phú ý nghĩa và kinh nghiệm cuộc sống. Tuy nhiên, ở trụ sở Người Ổn Định, đây là một loại thuốc gây hại, vì chúng dẫn đến các hành động sai trái.
- Đức vua lặng lẽ bước theo quý bà Elizabeth, chắc Ngài đang suy nghĩ lung lăm về những điều vừa nghe được. Khi nhìn qua các cánh cửa đế ngỏ, Ngài chợt hỏi:

- Mọi người có thể thay đổi vai trò của họ không? Ví dụ như hôm nay ta là Nhà Khoa Học nhưng ngày mai là Người Hát Rong Mơ Mộng chẳng hạn?
- Ồ không đâu, – quý bà Elizabeth cười, – Ngài luôn phải là chính mình. Tuy nhiên, Kingdomality là một tấm gương chưa hoàn hảo, Kingdomality phản chiếu hình ảnh và tiềm năng của bạn. Thực tế bạn không hề thay đổi nhưng giả sử gấp một ngày tồi tệ nào đó,

bạn có thể sẽ có phản ứng khác đi một chút so với bình thường – khi mà mọi việc đều tốt đẹp.

Ngừng một chút, bà ta tiếp tục giảng giải:

- Người Tham Vọng và Người Ôn Định, theo bản chất tự nhiên, hầu như không hề thay đổi. Người Tốt Bụng, do hành xử theo cảm nhận nên thường ít ổn định. Còn với Người Sáng Tạo, họ chỉ thấy thoái mái với những thay đổi và hoàn toàn có khả năng thay đổi quan điểm trong vòng hai phút.

Lúc ra đến cổng, quý bà Elizabeth nói:

-Ồ, đúng thật là trụ sở của Người Sáng Tạo, không có ai ở nhà cả, chúng ta phải có kế hoạch khác thôi.

- Kế hoạch nào?

- Tìm họ ở các nơi khác. Người Cai Trị Nhân Ái có thể đang ở văn phòng Kho bạc Hoàng Gia, Giám Mục thì có lẽ đang trong nhà thờ của ông ta, còn Nhà Thám Hiểm thì chả ai biết anh ta ở đâu, nhưng nếu may mắn, chúng ta sẽ tìm gặp được.

Khi đến Kho bạc Hoàng gia, vua Harold rất thích thú khi thấy nhiều người đang cùng làm việc trong một căn phòng lớn. Mỗi người đều có

góc làm việc của riêng mình, gồm một cái bàn nhỏ, một cuốn sổ lớn, bàn tính và một cây bút lông. Họ đang viết những dãy số vào sổ sách kiểm toán. Tấm bảng ở trên bàn cho thấy chức vụ của họ trong Kingdomality.

- Ta nghĩ ở đây toàn những Người Ổn Định. – Nhà vua nói khi họ đi dọc những dãy bàn.

- Không hẳn như vậy! Ngài sẽ gặp ở đây đủ loại người với những ngành nghề khác nhau. À, cô ấy kia rồi, Người Cai Trị Nhân Ái của chúng ta.

Nhà vua hướng mắt vào người mà quý bà Elizabeth chỉ, Ngài chưa hình dung rõ về Người Cai Trị Nhân Ái nhưng rõ ràng, thực tế không hề giống như những gì Ngài tưởng tượng. Đó là một cô gái khoảng 30 tuổi, có đôi mắt sáng và mái tóc đen dài mượt. Khi gặp hai người, cô ấy mỉm cười và nói:

- Quý bà Elizabeth, rất vui khi gặp lại bà!

Sau khi quý bà Elizabeth giới thiệu hai người với nhau, vua Harold nhận xét:

- Chốn này trông chẳng giống một nơi dành cho Người Cai Trị Nhân Ái làm việc.

- Ô không, thưa Ngài, đây là một nơi tuyệt vời

đấy! – Người Cai Trị Nhân Ái nói. – Ở đây, tôi có mọi thứ cần thiết để làm việc một cách hiệu quả nhất. Tôi có một nhóm hỗ trợ, chính là những người đang ở trong phòng này, nhân viên thu thuế và kế toán viên. Họ báo cáo với tôi hàng ngày để tôi nắm đủ thông tin và làm cho bộ máy noi này hoạt động tốt hơn. Khi được cung cấp đầy đủ thông tin, tôi có thể can thiệp và khắc phục tình trạng người quản lý xao nhãng những dự án quan trọng. Trước khi có Kingdomality, tôi luôn gặp khó khăn trong việc điều hành nơi này. Giờ thì mọi chuyện đều tốt hơn rất nhiều rồi, cảm ơn hình thức Kingdomality. – Người Cai Trị Nhân Ái tươi cười – Các bạn đến thăm đúng lúc lắm, đã gần hết giờ làm việc rồi và chúng tôi đang chuẩn bị tổ chức cuộc họp cuối tuần. Sao các bạn không ngồi lại tham dự luôn nỉ?

Vua Harold và quý bà Elizabeth ngồi xuống một băng ghế ở góc phòng trong khi Người Cai Trị Nhân Ái thông báo với mọi người rằng đã đến giờ bắt đầu cuộc họp. Dụng cụ, bàn ghế được đẩy sang một bên và cả nhóm tụ họp quanh Người Cai Trị Nhân Ái trong một không gian cởi mở.

Người Cai Trị Nhân Ái bắt đầu cuộc họp với những đánh giá tổng thể về công việc trong tuần. Người kiểm toán giám sát toàn bộ việc thu chi ở Hoàng gia đọc bản báo cáo. Những quy định mới về thuế được cập nhật và tiếp theo là một số tranh luận về việc đánh thuế lúa mì như thế nào cho hợp lý, vì hiện nay bột mì thì bị đánh thuế trong khi lúa mì thì không.

Vào cuối buổi họp, Người Cai Trị Nhân Ái phát biểu kết thúc cuộc họp. Thoạt đầu, cô ấy khá trầm tĩnh nhưng rồi sau đó, cảm xúc dâng trào, cô ấy hăng say thể hiện tham vọng muốn biến kho bạc Hoàng gia thành một nơi mà mọi người đều phải tự hào và giải thích cho nhân viên hiểu rõ vai trò then chốt của việc nâng cao chất lượng cuộc sống của dân chúng. Đường sá, bệnh viện, quân đội, những kênh đào dẫn nước, văn phòng cảnh sát, trạm kiểm lâm, và còn hơn thế nữa, tương lai cả Kingdomality phụ thuộc vào hoạt động có hiệu quả của kho bạc. Cô ấy kết luận bằng cách đưa ra đề xuất mới: cần có những nhân viên y tế cho bệnh viện và cho hệ thống chăm sóc sức khỏe trong vương quốc. Người Cai Trị Nhân Ái nói rằng cô ấy hoàn toàn ủng hộ ý kiến đó và sẽ cân đối lại ngân khố Hoàng gia để hỗ trợ cho dự án này.

Quả thật, Người Cai Trị Nhân Ái có thể rất xứng tầm của một diễn thuyết gia năng động và đầy sức thuyết phục. Những lập luận cô ấy đưa ra xác đáng đến nỗi cả đức vua cũng phải gật đầu tán thưởng. Tuy nhiên, đầu tiên là một người, sau đó nhiều nhân viên khác đã không bị thuyết phục sau giây phút bị choáng ngợp bởi những lời hoa mỹ đó. Họ lắc đầu không đồng ý, sau đó lên tiếng phản đối. "Không thể làm được!" và "Chẳng ích gì!" là hai câu phản đối quyết liệt nhất. Người Cai Trị Nhân Ái vẫn tiếp tục nói, nhưng đến cuối buổi họp, khi mọi người đã rời khỏi phòng, cô ta mới đến nói chuyện với Walter, một trong những người phản đối mạnh nhất, để giữ ông ta lại thảo luận tiếp vấn đề.

Đức vua Harold mong chờ một sự giận dữ của Người Cai Trị Nhân Ái bởi Ngài không bao giờ tha thứ cho thái độ chống đối cấp trên một cách vô kỷ luật như thế. Nhưng Ngài đã ngạc nhiên trước sự bình tĩnh của Người Cai Trị Nhân Ái khi cô ta bắt đầu xem xét lại những gì mình đã nói. Walter bảo rằng tiền không có sẵn, và cũng không thể gia tăng ngân khố. Do đó, những dự án chưa được cân nhắc kỹ lưỡng rất có thể sẽ tạo nên sự hỗn loạn trong hệ thống chăm sóc sức khỏe và cả trong lĩnh vực khác nữa. Nếu không

thể hoàn chỉnh được thì tốt hơn hết là nên gác lại đề xuất này. Người Cai Trị Nhân Ái nói rằng đôi khi sự mất ổn định là cái giá phải trả cho sự phát triển và ngân sách có thể tăng lên nếu mọi người giảm bớt chi tiêu. Walter tiếp tục không đồng ý và nói rằng tham vọng này là không khả thi. Thêm vào đó, ông ta còn quả quyết rằng làm như thế sẽ phá vỡ hệ thống chăm sóc sức khỏe cộng đồng vốn đang hoạt động ổn định.

Hầu hết những người khác đều đã rời khỏi phòng họp khi Người Cai Trị Nhân Ái tiến Walter ra cửa:

- Walter thân mến, tôi rất tiếc khi chúng ta nhìn sự việc khác nhau, nhưng Kingdomality đã dạy chúng ta phải biết tôn trọng ý kiến của người khác. Tôi sẽ lưu tâm đến suy nghĩ của ông.

Người Cai Trị Nhân Ái nhìn Walter bước xuống cầu thang rồi quay sang viên thư ký thân tín ra lệnh:

- Kể từ lúc này, Walter đã là nhân viên cũ. Dọn dẹp chỗ làm việc của ông ta đi, mọi việc của ông ta ở đây đã kết thúc.

Nói xong, Người Cai Trị Nhân Ái ra khỏi phòng mà không nói một lời tạm biệt.

- Một phụ nữ cứng rắn! – Đức vua thốt lên. – Cô ấy gợi nhớ đến mẹ ta.

- Cô ấy đã rất cố gắng để thuyết phục Walter, tuy nhiên chẳng hiệu quả gì cả. – Quý bà Elizabeth nói – Chỉ cần một vài mâu thuẫn nhỏ là Người Cai Trị Nhân Ái đã có thể kết thúc một mối quan hệ. Nhưng một điều quan trọng hơn cả là họ cần hơn nữa sự sắc bén, khôn ngoan trong chính trị. Theo quan điểm của Ngài thì bài thuyết giảng của cô ấy thế nào?

- Thật đáng ngưỡng mộ. – Vua Harold nói – Ý kiến cải tổ hệ thống chăm sóc sức khỏe cộng đồng là rất thiết thực, ta đã nghe một vài người nói thế khi họ rời khỏi phòng họp, thậm chí, đó còn là những gì vương quốc cần. Tuy nhiên, ta cũng cho là Walter đúng. Nó sẽ dẫn đến sự lộn xộn nếu cô ta muốn thành công.

- Tôi đồng ý, - quý bà Elizabeth tán thành. – Nhưng Người Sáng Tạo thích sự lộn xộn còn hơn là không có gì cả.

Khi họ rời khỏi kho bạc Hoàng gia, đức vua Harold nói với quý bà Elizabeth:

- Ta rất ngạc nhiên khi biết rằng Người Cai Trị Nhân Ái không phải là vua của vương quốc.

- Dĩ nhiên là có thể chứ. Bất kỳ ai trong 12 vai trò đều có thể là vua hay nữ hoàng của vương quốc. Dù có dòng dõi Hoàng gia hay dân thường, Người Cai Trị Nhân Ái cũng luôn có khát khao được làm lãnh đạo. Họ là những người lãnh đạo có sức lôi cuốn quần chúng trong vương quốc. Chính khả năng liên kết mọi người và biết tập trung vào tiềm năng trong tương lai đã biến họ trở thành những nhà hoạt động xã hội trong vương quốc. Họ quan tâm đến sức khỏe và đời sống con người, giống như mọi Người Sáng Tạo, họ có khuynh hướng tập trung vào tương lai, chứ không phải trong hiện tại.

- Vậy nhóm người mà họ lãnh đạo chưa hẳn có quy mô lớn, có thể chỉ là một nhóm người trong công việc thôi, phải không? – Đức vua Harold hỏi.

- Trong công việc, gia đình, tôn giáo, thể thao, bất kỳ lĩnh vực nào. Người Cai Trị Nhân Ái luôn tìm một nhóm để lãnh đạo cũng như Người Chăn Cừu luôn tìm một nhóm để chăm sóc. Người Cai Trị Nhân Ái rất nhạy cảm và sáng tạo, trong khi Người Chăn Cừu thì thực tế và nhạy cảm. Cả hai đều chăm sóc mọi người, nhưng với những cách thức khác nhau.

- Tiếp theo chúng ta sẽ gặp Giám Mục chứ?

- Vâng, việc này nằm trong kế hoạch của chúng ta mà, phải đến tìm ở nhà thờ Palmic thôi.

Đức vua Harold theo dòng đạo Ralcoric nhưng cũng gần gũi với dòng đạo Palmic, cả hai đều thờ ngón tay cái thần thánh. Ngón cái được tin là rất linh thiêng, thành kính và Chúa của họ được thể hiện bằng biểu tượng hai ngón cái không lồ, ngũ ở thiên đàng cùng với nhiều thiên thần ngón tay khác.

Kinh thánh chính của đạo Palmic được tập hợp vào một quyển sách tên là “Đạo Ngón Cái”. Tín đồ của đạo này tin rằng hai ngón cái giơ lên là dấu hiệu của thần linh. Những người ủng hộ đạo Palmic khi họp mặt thường móc ngón tay cái vào nhau và lắc lắc như khi người khác bắt tay vậy. Khi họ bước vào nhà thờ Palmic, đức vua thấy có một tảng đá thiêng hình ngón tay cái làm bằng cẩm thạch hồng. Bên cạnh bệ thờ là Giám Mục mặc một chiếc áo thụng dài đang ngồi đó, và một người đang báo cáo gì đấy với ông ta. Ủy viên Giáo hội đang báo cáo rằng có ba thành viên đứng về phía nhà thờ còn một người khác thì ủng hộ nhà nước. Vấn đề bây giờ là do Giám Mục quyết định. Vua Harold thích

thú nhận ra đây là vấn đề chia sẻ quyền lực giữa nhà thờ và nhà nước.

Đức vua, quý bà Elizabeth và lão phù thủy – mới vừa quay về sau chuyến ngao du một mình - ngồi xuống ghế dài để quan sát sự việc.

Khi bốn Ủy viên Hội đồng đến, ba người đứng cùng nhau còn người kia đứng tách riêng ra. Giám Mục bắt đầu cuộc nói chuyện với mỗi bên. Đức vua quan sát sắc diện của Giám Mục nhưng cũng không thể biết được ông ta đang nghĩ gì. Những câu hỏi ông ta dành cho cả hai bên đều chặt chẽ và đi đúng trọng tâm vấn đề.

Cuối cùng, người ủng hộ nhà nước nói:

- Vấn đề rất đơn giản thưa Đức ông, thực tế đã cho thấy họ sai.

- Thật sao? Thực tế ấy dù sao cũng chẳng liên quan đến ta. – Giám Mục phất tay tỏ ý không quan tâm.

- Nhưng thưa Đức ông, họ rõ ràng đã rất quan tâm vấn đề đó, họ từng nói với nhau như thế.

- Nhưng họ không nói với ta – Giám Mục đáp. - Khi ông ngồi vào chiếc ghế Ngón Tay Cái lâu như ta, ông sẽ học được rằng, thực tế không

phải là dữ kiện đáng được quan tâm lúc này. Không có gì đáng tin cậy cả. Hôm nay đó là thực tế, nhưng ngày mai sẽ khác. Thực tế của con người chỉ là điều kỳ quái đối với Đạo Ngón Cái chúng ta. Tuy vậy, ta phải nói là ta đồng ý với quan điểm của ông.

- Thưa Đức ông, - ba người còn lại hốt hoảng kêu lên, - Ngài đồng ý với quan điểm của ông ta sao? Chúng tôi đã thề với bảng danh dự Palmic và chúng tôi sẽ kháng nghị.

- Các anh cũng có phần đúng. - Giám Mục nói và trước khi vị Ủy viên Hội đồng kia kịp phản kháng trước sự thay đổi đột ngột đó, Ngài đã quay sang gật đầu với ông ta. - Tôi đã nói tôi đồng ý với ông và tôi nhận thấy ba người này cũng có phần đúng – Ngài thêm vào và gật đầu với ba vị kia. – Ta cho phép các anh rời khỏi nhà thờ và yêu cầu các anh có mặt tại đây trong vòng một tuần với những kế hoạch cụ thể để thi hành quyết định của ta.

- Quyết định nào? – Đức vua thì thầm hỏi quý bà Elizabeth.

- Giám Mục là thế đấy. Không vương bận bởi thực tế và không nhận thức về mâu thuẫn. Ông

ta công khai tuyên bố đồng ý cả hai ý kiến loại trừ nhau – Quý bà Elizabeth trả lời. – Cách hành xử của ông ta thay đổi như một con tắc kè và đôi khi, đó là cách mà một Giám Mục tiếp cận thực tế đầy sáng tạo và đơn giản, với những quan điểm nghịch lý như thế. Thực tế mà Người Ôn Định cho là đẹp đẽ, dễ chấp nhận thì đối với Người Sáng Tạo, đặc biệt là Giám Mục, lại mang một chút thách đố. Ông ta sử dụng, xoay vòng và phớt lờ nó như thể nó chỉ thích hợp trong một phút chốc nào đấy. Giám Mục ít khi bảo vệ chính kiến của mình và cũng ít khi gắn bó với ý tưởng; tính thiết thực và thay đổi là bản chất của họ.

- Rồi những người kia sẽ làm gì? – Đức vua thắc mắc - Họ không hề biết ông ta muốn gì.

- Một lần nữa, đó là phong cách điển hình của Giám Mục. Giám Mục hiếm khi đặt ra mục tiêu. Họ chỉ thích lướt qua những cơ hội. Nếu Giám Mục nói rõ về những gì ông ta muốn, ông ta có thể sẽ tạo ra những sai lầm chính trị ngớ ngẩn. Ngài không thể leo lên đến chiếc ghế Ngón Tay Cái để rồi lại phạm sai lầm. Giám Mục là những nhà chính trị xuất sắc!

Trong khi vua Harold và quý bà Elizabeth thì thăm, Giám Mục rời khỏi ghế và đi qua chính

điện. Tại đó, ông ta bắt đầu cầu nguyện với một quyền kinh để ở bệ thờ. Khi cần sang trang, ông ta chỉ toàn sử dụng ngón tay cái của mình.

- Họ gọi đó là cách lật trang sách bằng ngón tay cái. Ông ta có thể mất đến vài giờ đồng hồ cầu nguyện và suy ngẫm để nhìn thấy những viễn cảnh tương lai. – Quý bà Elizabeth giải thích. - Những viễn cảnh đó sẽ điều khiển họ cố gắng thay đổi mọi người cũng như mọi tình huống để tránh hoặc hướng theo tương lai mà ông ta đã thấy.

Một số người nghĩ rằng Giám Mục là những người cổ hủ, già nua, luôn bám chặt vào quá khứ và chống lại sự thay đổi nhưng không thật sự đúng như vậy. Người Ôn Định thích mọi thứ được giữ nguyên hiện trạng vì họ đề cao giá trị của sự tin cậy. Giám Mục chỉ gắn bó với đức tin và nghi lễ, chính sách và quy tắc để nâng cao việc giữ vững đức tin hay cảm hóa giáo dân. Hãy nhớ rằng, mục tiêu chính của Giám Mục là hướng về viễn cảnh tương lai và để ủng hộ quan điểm đó, ông ta mong muốn mọi sự thay đổi, về con người và hoàn cảnh xã hội, để thu hút thêm nhiều giáo dân hơn nữa. Sự thay đổi của hiện tại là nhằm đảm bảo cho các tiềm năng của tương lai. Đó là những gì mà Giám Mục thường hô hào.

Vua Harold nói:

- Giám Mục đạo Ralcoric của ta cũng thường nói về tương lai. Giám Mục của ta hay khuyên ta những điều phải làm và còn đe dọa bằng những điều khủng khiếp nếu ta không thực hiện. Kiếp sau bị thiêu đốt giữa đầm lầy nóng bỏng và sẽ bị những con cốc cực độc cắn xé là một trong những điều khủng khiếp mà ông ta hay đe dọa.

- Cũng hiệu quả đấy, tôi nghĩ vậy! - Quý bà Elizabeth nói. – Giám Mục biết rõ điều gì sẽ kích thích người khác và cũng biết cách giật dây để điều khiển họ.

Trong các tổ chức ngày nay, Giám Mục cũng là người rất biết cách giật dây điều khiển mọi thứ. Người khác có thể buộc tội họ là lôi kéo hay ngăn cản, đe dọa cuộc sống của người khác, nhưng Giám Mục không nghĩ rằng đó là tiêu cực vì những triển vọng mà họ nhìn thấy là rất quan trọng và đáng giá.

Ngoài ra, Giám Mục tin rằng không cần phải dùng đến thủ thuật đối với những giáo dân trung thành; luôn e dè với người ngoại đạo tuy vẫn mong muốn sẽ cảm hóa được họ. Giám Mục có khả năng thấy những tiềm năng. Họ có thể thao túng mọi thứ xung quanh mình để biến những điều không thể thành có thể. Đó là những gì làm cho họ trở thành các chính trị gia thành công. Giám Mục thoái mái khi cùng lúc ở hai thời điểm, hiện tại hoặc tương lai hoặc cả hai bên. Họ hài lòng với sự mập mờ và không chắc chắn - điều có thể làm người khác lo sợ. Bằng cách không có ý kiến rõ ràng với bất kỳ một quan điểm hay một vấn đề cụ thể nào trong tổ chức, Giám Mục có thể thay đổi nhanh chóng để lợi dụng những cơ hội giúp họ thúc đẩy sự thay đổi cần thiết để mang đến tương lai mà họ đã nhìn thấy trước đó. Giám Mục có thể là một nhà lãnh đạo đầy quyền năng, đặc biệt trong những thời điểm đầy áp lực và thử thách. Họ có khả năng nhìn thấy cơ hội và tìm ra lối thoát ở nơi mà người khác chỉ thấy sự kết thúc. Họ có thể giải quyết mọi thứ dù cho hoàn cảnh có tuyệt vọng đến đâu.

- Chúng ta ra khỏi đây thôi! – Vua Harold nói và quý bà Elizabeth gật đầu đồng ý. Trên đường đi, quý bà Elizabeth hỏi đức vua:

- Có phải dòng đạo Ralcoric trong Ngài cảm thấy không thoải mái khi ở bên cạnh một Giám Mục dòng Palmic?

- Không hẳn là như thế!

- Giám Mục thường có những điều báo về cuộc sống của người khác. - Quý bà Elizabeth nhận xét. - Họ là những người tiên đoán tương lai với sự tưởng tượng vô cùng sáng tạo. Họ có thể thấy cuộc sống trong hiện tại, tương lai và quá khứ cùng một lúc. Trong họ có thể tồn tại cả hai cái nhìn đối lập mà vẫn giữ được sự cân bằng giữa hai quan điểm đó. Vài người nghĩ là họ điên, nhưng họ xem đó như một dấu hiệu cho thấy họ thông thái như thế nào.

- Giờ chúng ta đi đâu? – Vua Harold hỏi.

- Không biết nữa. – Quý bà Elizabeth trả lời. – Thật khó mà biết Nhà Thám Hiểm đang ở đâu. Có một điều chắc chắn về Nhà Thám Hiểm là họ thường không có mặt ở vương quốc vì mải đi thám hiểm ở những nơi xa.

- Nhưng họ tìm kiếm những gì kia chứ? – Đức vua hỏi.

- Mọi thứ! Những ý tưởng hay, những khám phá có giá trị.

- Và họ sẽ là những anh hùng khi trở về?

- Không hẳn vậy. Có một trong hai khả năng xảy ra khi anh ta trở về. Thứ nhất, người ta có thể hỏi “Chuyện đó có ích gì?” và Nhà Thám Hiểm giải thích liên hồi cho mọi người, hoặc là mơ hồ hoặc là đầy chi tiết nhảm chán. Dù là thế nào đi nữa, những gì Nhà Thám Hiểm tìm thấy thường không được chú ý và ứng dụng trong vương quốc. Nhưng anh ta hiếm khi nhận thấy điều ấy vì ngay sau đó, anh ta lại bị cuốn hút vào những chuyến ngao du mới.

- Còn thứ hai?

- À, còn một trường hợp nữa là vương quốc đã trở nên lạc hậu đối với họ khi họ trở về. Thật là một thử thách cho Nhà Thám Hiểm khi phải giảm bớt nhịp sống sôi động để ở nhà cho đến khi đã giúp mọi người thông suốt về những tư tưởng tiến bộ hoặc cách thức sử dụng những phát minh mới. Không ai mau chán nản như Nhà Thám Hiểm. Họ biết rõ điểm khác biệt giữa sự sống và cái chết chính là sự thay đổi. Không thở, không nhịp tim, không thay đổi. Đó là chết. Họ nghĩ càng thay đổi

càng tạo ra nhiều cơ hội để tận hưởng cuộc sống. Họ thích tạo lập con đường cho riêng mình. Rất tự tin trong quyết định, sự tự tin đó sẽ nhắc nhở họ tiếp cận cuộc sống, phát triển mọi thứ một cách quyết đoán và vượt qua những thách thức của nó.

Đức vua Harold nhìn quý bà Elizabeth, gương mặt lộ vẻ nghi ngờ:

- Ta nhận ra bà nói với ta về vai trò của Người Sáng Tạo nhiều hơn các vai trò khác. Vì sao thế?

- Ô, như Ngài thấy đấy, chúng ta đã gặp hầu như tất cả những nhóm người cơ bản của Kingdomality, nhưng riêng ở nhóm Người Sáng Tạo, chúng ta chỉ trò chuyện được một chút với Người Cai Trị Nhân Ái, không có dịp nói chuyện với Giám Mục và tôi nghĩ chúng ta sẽ khó mà gặp được Nhà Thám Hiểm. Gặp được đủ mặt nhóm Người Sáng Tạo là một điều khó khăn, nên tôi phải nói về họ nhiều hơn để Ngài hiểu rõ. – Đoạn, quý bà Elizabeth chỉ vào một người đang đi ra từ một cửa hàng nhỏ - Người đó có lẽ biết Nhà Thám Hiểm đang ở đâu. Ngài đợi tôi ở đây nhé!

Một lát sau, quý bà Elizabeth quay lại, cùng đi với bà là một phụ nữ lớn tuổi.

- Đúng như tôi dự đoán, Nhà Thám Hiểm đã đi

khỏi vương quốc vào đầu tháng này và như thường lệ, không ai biết khi nào anh ta trở về. Tôi không gặp anh ta, nhưng nhìn xem tôi tìm được ai đây. Harold, tôi muốn Ngài gấp mẹ của Nhà Thám Hiểm.

- Bà rất duyên dáng, tôi chắc chắn đấy thưa bà! – Đức vua Harold nhã nhặn cúi chào người phụ nữ.

- Và đây là phù thủy của chúng tôi – Quý bà Elizabeth giới thiệu.

- Rất hân hạnh! – Lão phù thủy lùa bàu chào.

- Rất vui khi gặp mọi người. – Mẹ của Nhà Thám Hiểm nói. – Cứ gọi tôi là Alice cho thân mật.

- Thật tiếc vì không gặp được con trai bà – Đức vua nói. – Tôi hiểu là rất khó mà gặp được anh ta ở nhà.

- Ồ, chuyện đó thì..., – người mẹ thở dài nói, – nó cứ đi đi về về suốt như vậy thôi, thậm chí có lúc tôi còn không kịp gặp mặt khi nó về nhà. Nó là một đứa trẻ ngoan, tuy vậy, cũng không đáng tin cậy lắm đâu. Cha nó luôn bảo rằng nó rất đáng trí và nồng nỗi. Nhưng tôi biết nó không phải là người như vậy. Đó chẳng qua là vì nó đã lớn và mối ràng buộc giữa nó với chúng tôi tất nhiên cũng trở nên lỏng lẻo theo; hơn nữa, tâm trí nó mải theo đuổi

những điều mới lạ, những con đường mới, những vùng đất mới, ý tưởng mới, nhanh đến nỗi chúng tôi không thể theo kịp. Ông nhà tôi cho thế là ngớ ngẩn, nhưng thật ra nó không như thế.

- Bà nói đúng đấy, anh ta cũng đã có những thành công nhất định - Quý bà Elizabeth đồng tình.

- Vâng, ý tôi muốn nói là nó cũng có đôi chút thành công. - Bà Alice nói, giọng đầy tự hào. - Một chút thôi, vì tôi biết chiếc máy gọt khoai tây chạy nhờ sức gió mà nó mang về không hữu dụng mấy; khinh khí cầu chạy bằng hơi nóng của nó cũng đã nổ tung và có thể nó sẽ chẳng bao giờ muốn đi thám hiểm bằng khinh khí cầu nữa. Tuy nhiên, cái chum nhuộm và thuộc da của nó thì cũng hữu ích đấy chứ! Chính thứ ấy đã cứu Người Chăn Cừu một phen đấy. Rồi một loạt khoáng sản mới nó vừa tìm được trong chuyến đi vừa rồi, chao ôi, những thứ ấy còn cứng hơn cả sắt nữa. Nó còn có những ý tưởng tuyệt vời khác để tư vấn cho Chính Trị Gia về hướng khai thác và sử dụng những khoáng sản đó. Người Cai Trị Nhân Ái sẽ biến những ý tưởng của nó thành hiện thực sau khi đề ra dự án khai thác chi tiết. Thật là tuyệt vời! Nhưng thật không may cho quý vị, nó vừa nghe nói có một loại nhạc cụ mới ở một vương quốc nào

đó nên đã vội đi xem ngay. Dĩ nhiên, nếu nó nghĩ ra phương pháp mới để sáng tạo các giai điệu độc đáo thì nó sẽ mang về cơ hội mới cho nền âm nhạc của vương quốc, và biết đâu, có thể nó sẽ tham gia cả việc kinh doanh trong lĩnh vực âm nhạc.

- Nghe có vẻ như anh ta là một Nhà Thám Hiểm không dễ bị trói buộc vào bất cứ một giới hạn nào.

- Nó có quá nhiều việc để làm. – Bà Alice hào hứng nói. - Nó không bao giờ có mặt khi tôi cần và nếu có mặt, một nửa thời gian ấy nó dành cho những khám phá mới mẻ sau mỗi chuyến đi, thậm chí, quên cả bữa cơm khi tôi gọi. Dù vậy, nó rất có trách nhiệm với những dự án ở vương quốc. Ngài nghĩ ai đã sáng tạo ra hình thức Kingdomality đầu tiên?

-Ý bà là... - Đức vua ngạc nhiên.

- Không phải Người Hát Rong Mơ Mộng, Hiệp Sĩ Áo Đen hay Kỹ Sư Xây Dựng. Chắc chắn vậy! – Mẹ của Nhà Thám Hiểm mỉm cười một cách tự hào. – Giờ tôi phải về nhà đây! Tôi không bao giờ biết khi nào nó về nhưng cũng có thể nó đang chờ bữa ăn tối của tôi. Đã 47 ngày nay, trưa nào tôi cũng làm món xúp bồ câu và vịt quay mà nó ưa

thích để rồi lại phải đỗ đi vào buổi tối, nhưng thế nào rồi cũng có một ngày gần đây, nó trở về và ăn hết các món tôi nấu.

Đức vua Harold, quý bà Elizabeth và lão phù thủy nhìn theo dáng người phụ nữ nhanh nhẹn băng qua quảng trường.

- Chỉ có những người mẹ mới làm được điều đó! - Lão phù thủy nhăn mặt.

- Thật tiếc khi ông chỉ có thể ban cho đức vua Harold đáng kính đây một điều ước, nếu không Ngài đã yêu cầu ông tìm ngay Nhà Thám Hiểm. – Quý bà Elizabeth nhìn lão phù thủy đầy ngụ ý.

- Phải, phải, giá mà... – Lão phù thủy cụp mắt xuống, lắp liếm ngay.

- Sẽ rất tuyệt nếu tìm thấy anh ta. – Đức vua nói.
– Nhưng sau khi gặp mẹ anh ta, ta nghĩ mình đã biết những điều chủ yếu về Nhà Thám Hiểm. Ta đã từng gặp vài người như thế ở vương quốc của ta. Và ta cho rằng em trai ta chính là Nhà Thám Hiểm. Nó giống những gì bà Alice mô tả về con trai bà ấy, trừ việc nó rất hay ganh đua.

- Đúng là Nhà Thám Hiểm! – Quý bà Elizabeth nói. – Họ ở gần phía Người Tham Vọng hơn. Giờ

thì Ngài đã biết về những Người Sáng Tạo. Ngài có thể nói điều gì về họ đây?

- Ô, ta chắc rằng họ khác hoàn toàn so với Người Ổn Định, Người Tốt Bụng và Người Tham Vọng. Sau đây là những gì ta có thể rút ra về Người Sáng Tạo:

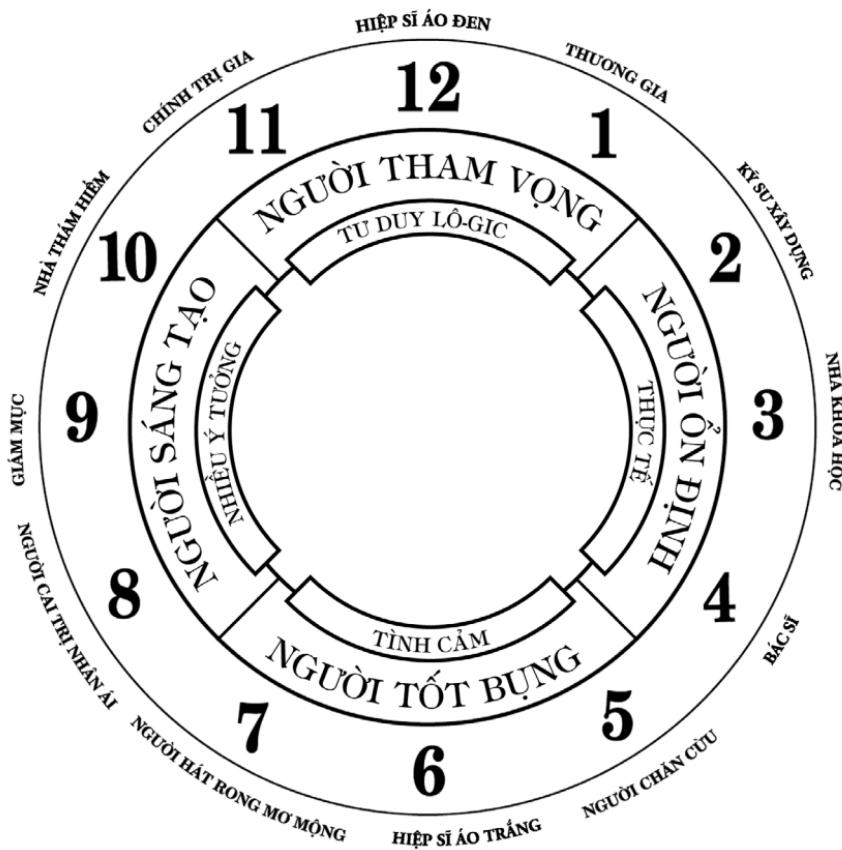
1. Người Sáng Tạo thích thay đổi. Họ khuấy đảo mọi thứ mà không quan tâm rằng điều đó có thể tạo ra sự lộn xộn. Họ tin rằng sự lộn xộn là nguồn gốc của sự phát triển, không có sự thay đổi nào lại đồng nghĩa với sự đình trệ và không có gì tệ hơn là tình trạng đình trệ và chán nản. Sự thay đổi là con đường duy nhất đến với tương lai mà họ nhận thấy. Người Sáng Tạo tìm kiếm suốt đời để có được những ý tưởng mới, những con đường mới.

2. Người Sáng Tạo tập trung vào tương lai hay những thế giới khác nên xa rời thực tế. Họ thiếu thực tế và không nhạy cảm trong quan hệ với người khác.

3. Họ là những người có khả năng dự đoán tương lai; họ tin rằng ở những thế giới khác, họ sẽ được hạnh phúc hơn.

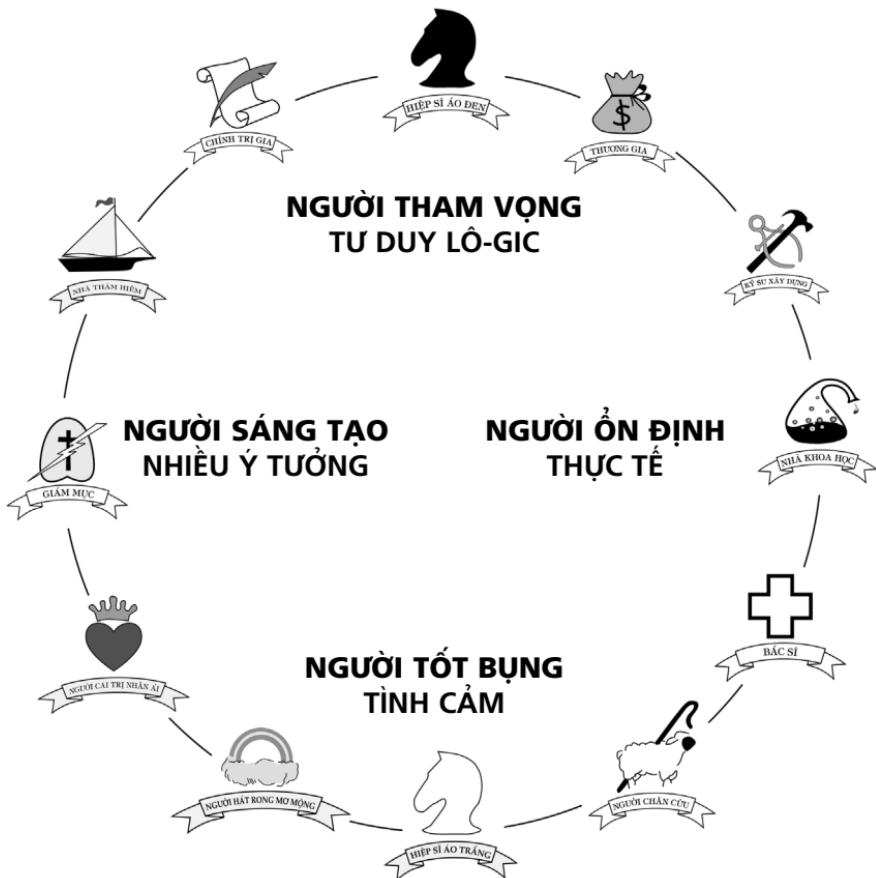

Đức vua nhanh chóng ghi chũ “Người Sáng Tạo” vào đúng vị trí trên đồng hồ Mặt Trời của Kingdomality. Ngài cũng dễ dàng nhớ lại tính cách chủ yếu của 12 vai trò.

- Ngài chỉ cần nhớ Người Tốt Bụng nhạy cảm, Người Tham Vọng lý trí, Người Ổn Định thực tế, Người Sáng Tạo đầy ý tưởng là bốn nhóm chính tham gia vào việc tạo lập ra Kingdomality.

Nhà vua đặt tất cả vào tấm bản đồ vô hình trong đầu của Ngài, với tất cả bốn nhóm và 12 vai trò.

- Ta rất mong được áp dụng ngay hình thức Kingdomality – Đức vua nói. – Ta từng nghĩ phải tìm hiểu nhiều hơn về 12 vai trò nhưng sau khi đến bốn trụ sở, ta chắc là mình đã hiểu rõ và đến lúc bắt đầu thực hành. Ta sẽ là phù thủy của Kingdomality.

Quý bà Elizabeth nói:

- Phép thuật rất dễ thực hiện nếu Ngài biết cách áp dụng những thủ thuật. Nhưng Kingdomality đã cung cấp cho Ngài những bí mật. Đó là người hướng dẫn để Ngài hiểu làm thế nào liên kết mọi người vào cùng một tổ chức. Nó đưa ra những điều cơ bản và hướng dẫn Ngài sử dụng. Nếu những gì chưa biết là một điều bí ẩn với Ngài thì Kingdomality sẽ giúp Ngài khám phá để sử dụng con người tốt hơn và đem đến một bộ máy nhân sự hoạt động hiệu quả hơn. Đó không phải là phép thuật, vì Ngài đã nắm rõ bí mật. Thế nhưng, kết quả nó mang lại thì đúng là điều kỳ diệu. Nếu Ngài muốn có được kết quả đó, Kingdomality chính là con đường đúng đắn để đi.

Mọi việc đã kết thúc, quý bà Elizabeth nhắc mọi người đã đến lúc trở về nhà.

Người Cai Trị Nhân Ái có thể được tìm thấy ở bất kỳ một tổ chức hay đoàn thể nào. Họ là những nhà lãnh đạo hoặc cũng có thể là những người quản lý, nổi bật với những thành công mang tính sáng tạo. Họ cũng hết sức công bằng khi đối xử với mọi người. Ngày nay, một người có khả năng lãnh đạo mạnh mẽ như vậy có thể được nhận ra nhờ vào biểu hiện vượt trội về tính cách trong một nhóm người có cùng trình độ. Hiện nay và cả trong tương lai, những nhà lãnh đạo tuyệt vời sẽ là những người có khả năng tôi rèn tính cách của mình và tạo nên một tập thể với những tính cách bổ sung cho nhau.

Ở câu chuyện này, chúng ta thấy quân đội của ông Lockletter thất bại vì có ít Người Ôn Định; mặt khác, trường học kém chất lượng vì có quá nhiều Người Ôn Định. Tương tự vậy, nếu có quá nhiều hay quá ít Người Tham Vọng, Người Tốt Bụng, Người Sáng Tạo cũng sẽ gây ra rắc rối. Sự cân bằng không phải lúc nào cũng dễ có được bởi vì nó luôn đòi hỏi sự thận trọng, cái nhìn trung lập và thái độ bằng lòng với thực tế. Rõ ràng là nhu thế! Nhưng,

hãy nhìn vào bộ máy nhân sự ở các tổ chức, công ty ngày nay, chúng ta thấy một thực tế là: người lãnh đạo chỉ muốn tuyển những nhân viên có cùng quan điểm, tính cách, chí hướng và giao việc cho họ theo cảm tính, chủ quan. Cần phải thay đổi thực tế này!

Chương 9

THỰC HIỆN KINGDOMALITY

Chớp mắt, quý bà Elizabeth nhìn xung quanh trong sự ngạc nhiên và bất bình: họ đã trở về chính điện của đức vua Harold.

- O kìa, – lão phù thủy phân bua – bà vừa bảo là đi về cơ mà!

- Trời ạ, lão lùn ơi, sao lão lại hậu đậu đến thế, - quý bà Elizabeth đưa cả hai tay lên trời – tôi nói đã đến lúc về nhà không có nghĩa là phải trở về ngay lập tức như thế này. Thôi được rồi. – Quay sang đức vua, bà ta quan tâm hỏi - Ngài cảm thấy thế nào?

Chưa kịp nhận câu trả lời, quý bà Elizabeth đã nghe một tiếng động vang dội nổ cửa

chính điện. Người cố vấn thân cận nhất của đức vua, ông Rodney xứ Miclamac bước vào.

- Thảm họa, thưa bệ hạ! Thảm họa rất lớn đã xảy ra. – Ông Rodney kêu lên.
- Chuyện gì vậy? – Đức vua hỏi.

- Cây cầu mới ở phía Tây. Những người miền Tây khăng khăng đòi xây dựng nó bằng vật liệu mới, gọi là xi măng. Họ nói nó còn tốt hơn cả gỗ. Đó là những gì họ đang cố gắng thuyết phục: Xi măng tốt hơn gỗ! Đội cận vệ phụ trách xây dựng đang rất dao động, họ không muốn sử dụng gỗ nữa. Còn dân chúng ở phía Đông thì muốn sử dụng những tảng đá lớn để xây cầu. Họ bảo rằng thời gian hoàn thành chiếc cầu có thể mất 100 năm, nhưng bù lại, nó sẽ tồn tại vĩnh viễn. Nhưng giờ, họ không có tiền mà cũng không có đá để làm. Thế là đội xây dựng ở miền Tây quyết định cúng tế thần sông để xin phép xây cây cầu bắc qua sông bằng thứ vật liệu mới vì đây là một điều cần thiết. Họ đã đi tìm ẩn sĩ để nhờ chủ trì cho buổi lễ. Ngay khi người miền Tây đi khỏi thì những công nhân mà chúng ta đã tuyển lựa từ vùng Hồ Lớn ở phía Bắc đã thu dọn đồ đạc và bỏ về. Họ nhận thấy rằng cây cầu sẽ được bắc về phía Tây. Mà điều đó thì không lợi lộc gì cho họ cả.

- Đέ ta đoán xem nào, – đức vua cắt ngang lời than văn của ông Rodney. - Còn những công nhân từ phía Nam thì đang kêu gọi đoàn kết mọi người và mong muốn sự hòa bình. Phải thế không?

Ông Rodney nhìn gần như khóc:

- Đúng vậy, thưa bệ hạ! Nhưng không ai trong số họ chịu đoàn kết cả. Những người miền Tây thì có thể, hạ thần nghĩ vậy, nhưng những việc khác đã thu hút mối quan tâm của họ và họ đã đột ngột bỏ đi. Còn người dân phía Bắc thì từ chối thẳng thừng. Họ nói sự đoàn kết không có ý nghĩa gì cả và cũng không giải quyết được vấn đề xi măng hay đá. Trong khi đó, những nhà lãnh đạo miền Đông lại không muốn tham dự vào vì họ không muốn mất thời gian cho “những cuộc gấp gõ không cần thiết và nhảm nhí”. Do đó, người miền Nam đã nổi giận, bởi họ thấy không ai ủng hộ việc bắt tay cùng nhau xây dựng chiếc cầu. Họ bỏ đi trong trạng thái rất tức giận. Đó là một thảm họa, thưa bệ hạ. Một thảm họa lớn! Chẳng ai biết bao giờ cây cầu sẽ được hoàn thành so với dự định.

- Tất nhiên nó sẽ được hoàn thành, – đức vua trầm tĩnh nói, – chỉ là do chúng ta chưa

khai dậy hết khả năng làm việc của dân chúng mà thôi. Chúng ta phải bắt tay vào việc ngay bây giờ. Đầu tiên, chúng ta phải tập trung sự chú ý của mọi người. Ta muốn ra bốn tuyên cáo Hoàng gia. Tuyên cáo đầu tiên, ông hãy tới gặp đội công nhân miền Tây và nói rằng Serena Nhà Tiên Tri đã tuyên bố thời gian thuận lợi nhất bắt đầu xây dựng cây cầu là vào tuần sau. Bên cạnh đó, một buổi nói chuyện về viễn cảnh tương lai của vương quốc sẽ được tổ chức vào thứ hai, tiếp theo là một bữa ăn tối ngoài trời, để đánh dấu sự khởi công công trình.

- Viễn cảnh tương lai? Chúng ta sẽ làm gì với cuộc họp đó? - Ông Rodney sững sốt.

- Không cần làm gì nhiều, - đức vua nói, - chỉ cần chúng ta nói về viên thủy thủ đã trở về sau sáu tháng ngao du và thông báo tìm ra các vùng đất mới. À, tên anh ấy là gì nhỉ?

- William Lang Thang. Nghe đâu rằng hiện nay anh ta đang theo đuổi thuật giả kim. - Ông Rodney trả lời.

- Tuyệt vời. Hãy đặt chủ đề buổi nói chuyện là “Những cơ hội vàng của Nhà Thám Hiểm”. Tiếp theo đó, người hãy cho tìm tất cả các nhà

tiên tri và bố trí cho họ ở trong những chiếc lều xung quanh phòng họp. Ta luôn thích những người có khả năng bói chỉ tay, nhưng hãy tìm thêm một số nhà tiên tri biết bói quả cầu và cả những vị chuyên bói bài. Cuối cùng, nên thông báo cho người miền Tây biết chiếc cầu là “công trình thế kỷ” độc đáo nhất từ trước tới nay. Như vậy, đó sẽ là cơ hội để họ trở thành những kỹ sư phi thường của thế kỷ. Điều này sẽ là niềm khích lệ lớn cho mọi người.

Tuyên cáo thứ hai dành cho người miền Đông. Hãy cho người đến gặp họ và tuyên bố sẽ tổ chức một bữa ăn tối long trọng đánh dấu lễ khởi công xây dựng chiếc cầu, kinh phí trích từ ngân khố Hoàng gia. Về phần đá tảng và xi măng, hãy nói với mọi người rằng phần phía Đông của chiếc cầu sẽ được làm chắc chắn bởi những tảng đá lớn, còn phía Tây xây bằng bê tông. Tiến độ công trình sẽ được giám sát bởi cơ quan chuyên trách giám sát của vương quốc. Một cuộc khảo sát để quyết định ranh giới xây dựng chiếc cầu sẽ được tiến hành với sự có mặt đầy đủ của nhóm người miền Đông ngay sáng hôm sau.

Tuyên cáo thứ ba dành cho người phương Nam, trong đó tuyên bố rằng tuần sau sẽ có

buổi kỷ niệm trọng thể đánh dấu bước ngoặt về chiếc cầu mới. Trong buổi lễ sẽ tiến hành nghi thức khánh thành bảng đồng danh dự nhằm biểu dương những công hiến lớn lao của người miền Nam trong việc cải tạo hệ thống đập ngăn nước mặn. Tất cả mọi công nhân xây dựng cầu đều được tôn vinh. Sau đó thêm vào một số mẫu tin nói về nhu cầu khẩn cấp cho việc xây cầu, như vậy các lính chữa cháy tình nguyện có thể nhanh chóng tới phụ giúp.

Cuối cùng, ta muốn gửi một tuyên cáo đến những ai đến từ phía Bắc. Nội dung sẽ tuyên bố về một cuộc thi thiết kế cây cầu “thế kỷ” tại chỗ và sẽ thưởng tiền cho tất cả những người thắng cuộc. Cuộc thi sẽ có tên là “Lời mời quốc tế”. Đồng thời, cho treo những khẩu hiệu như: “Công trình mang tầm vóc toàn cầu！”, “Một kỷ quan không thể bỏ qua！”, “Hãy đến để giành lấy các phần thưởng bằng vàng！”. Chúng ta sẽ mở rộng quy mô cuộc thi, thông báo đến cả những kiến trúc sư ở các vương quốc khác. Đừng lo lắng về việc xây dựng chiếc cầu, ngài Rodney – Đức vua kết luận. – Nó đang được triển khai đúng theo kế hoạch. Những tuyên cáo này sẽ đưa những người công nhân quay trở lại và chúng ta sẽ

sử dụng đúng chiến lược đã đề ra để họ tập trung vào việc xây dựng cầu. Hãy tạo ra sự hứng thú cùng những điều mới mẻ cho người miền Tây, các chính sách và thủ tục rõ ràng cho người miền Đông, sự quan tâm và lợi ích cho dân miền Nam cùng các thử thách liên tục và những động cơ hợp lý cho người miền Bắc.

- Thần cũng thấy vậy, - ông Rodney hồ hởi nói. – Như thế mọi người đều nhận được những gì họ muốn.

- Thực sự, khi mọi người có được những gì họ cần thì hình thức Kingdomality đã được thực hiện. Và nói về điều đó, ta có một nhiệm vụ quan trọng cho ông đây, ông Rodney. Ta muốn ông giám sát công việc ở công trường và báo cáo cho ta mỗi sáng thứ Hai được không?

Ông Rodney đáp :

- Ô vâng, thưa bệ hạ. Một bản báo cáo chi tiết sẽ được trình lên Ngài vào mỗi sáng thứ Hai.

Cúi đầu tạm biệt, ông Rodney bước ra khỏi chính điện với cảm giác hạnh phúc khôn tả, trái ngược hẳn so với khi bước vào.

- Ta chắc chắn Rodney là một Người Ổn

Định, đó là lý do vì sao ta lại giao cho ông ấy việc giám sát công trình xây dựng. – Đức vua nói. – Ta vẫn thường giao cho ông ấy những công việc về các chính sách mới và việc khai nguồn phát triển của vương quốc, nhưng ta nghĩ công việc sắp tới sẽ phù hợp với tính cách và khả năng của ông ấy hơn.

- Một ý kiến tuyệt vời, thưa đức vua! – Quý bà Elizabeth nói. Như tất cả những nhà cố vấn quản lý thông minh và thành công, quý bà Elizabeth hiểu một việc làm tốt luôn cần nhận được lời khen.

Đức vua cũng giống như tất cả các vị vua khác, rất vui mừng khi nhận được lời khen nhưng Ngài vẫn nhìn bà ta với ánh mắt nghi ngại.

- Ta có thể giao đúng việc cho Rodney bởi vì ta hiểu ông ấy rõ ràng là một Người Ổn Định. Nhưng làm thế nào để sắp xếp công việc cho người mà ta không hiểu rõ?

- Một câu hỏi rất cần thiết, thưa bệ hạ. Và đây là cách để giải quyết điều đó. Ngài có thể đưa cho họ bài kiểm tra gồm tám câu hỏi. Đây là một bản sao của bài kiểm tra và cách

chấm điểm⁽¹⁾. Nhưng nếu Ngài muốn có quyết định nhanh chóng, hãy hỏi câu hỏi sau: Nhìn chung thì một quyền sách nên dài chừng bao nhiêu?⁽²⁾.

Người Sáng Tạo sẽ giả sử đó là một quyền tiêu thuyết hư cấu và muốn biết nó hay thế nào. Theo họ nghĩ, nếu quyền sách hay thì cũng nên được kéo dài thành nhiều tập. Người Ôn Định thì giả sử đó là loại sách người thật việc thật. Họ nghĩ quyền sách chỉ cần cung cấp

Chú thích:

(1). Nếu bạn chưa làm bài kiểm tra, hãy lật sang trang 182, bạn sẽ thấy một bài trắc nghiệm, nó sẽ giúp bạn biết mình thuộc nhóm người nào. Hoặc bạn có thể thực hành bài thực tập trắc nghiệm trên website : www.kingdomality.com, sau đó, bạn sẽ biết được mình đóng vai trò nào trong Kingdomality.

(2). Để biết người bạn định tìm hiểu thuộc nhóm nào, hãy đề nghị một cuộc trò chuyện với họ. Trước hết, hãy hỏi rằng họ có thể dành cho bạn bao nhiêu thời gian. Nếu là Người Ôn Định, họ sẽ nói: "Chúng ta sẽ kết thúc khi giải quyết xong mọi việc."; Người Tốt Bụng sẽ trả lời: "Tùy anh thôi."; trong khi đó, Người Sáng Tạo sẽ yêu cầu bạn cho anh ta biết chủ đề của cuộc trò chuyện rồi mới đưa ra câu trả lời; còn Người Tham Vọng, anh ta sẽ cho bạn biết ngay một khoảng thời gian cụ thể.

đủ các thông tin cần thiết là vừa. Người Tốt Bụng thì không quan tâm đó là tiểu thuyết hư cấu hay không hư cấu, nhưng họ muốn biết cuốn sách có chuyen tais được một thông điệp cao đẹp nào hay không? Nếu đó là quyển sách tốt thì dài mấy cũng không sao. Giống như Người Tốt Bụng, Người Tham Vọng không quan tâm đến nó là tiểu thuyết hư cấu hay không hư cấu mà sẽ hỏi Ngài cần bao nhiêu thời gian để đọc cuốn sách đó.

Ngay khi quý bà Elizabeth vừa nói xong thì cánh cửa chính điện lại được mở ra, lần này là sự có mặt của Lincoln xứ Lanslow, vị trung sĩ trung thành của nhà vua trong Hội đồng Lập pháp.

- Thưa bệ hạ... – Vị trung sĩ tận tụy của Hội đồng bắt đầu nói.

Nhưng ngay lập tức, nhà vua ngắt lời:

- Trung sĩ, ta rất thích cách suy nghĩ của anh về sự việc, nhưng nghe này, anh nghĩ một quyển sách thông thường nên dài bao nhiêu?

- Bẩm, thần nghĩ là nên tùy vào nội dung của quyển sách a. Thần không muốn phí giấy nếu nó không phải là một quyển sách đáng đọc.

- Đáng đọc à? Có nghĩa là nó mang đến những thông tin hữu ích?

- Đúng vậy thưa bệ hạ!

- Vậy thì, Lincoln xứ Lanslow, ta cần sự giúp đỡ của anh, ta cần anh giới thiệu cho ta vài người. – Đức vua nói, đặt tay lên vai Lincoln xứ Lanslow và dẫn anh ta ra cửa.

Giọng đúc vua nhỏ dần khi ra khỏi căn phòng. Quý bà Elizabeth quay sang lão phù thủy, khẽ nháy mắt và nói:

- Vị vua này sẽ làm cho cả vương quốc của Ngài bừng sáng cho xem!

- Chắc rồi!

Rõ ràng, lão phù thủy chỉ luôn nói những lời phụ họa.

Chương 10

ĐÔI LỜI KẾT CỦA TÁC GIẢ

Quý bà Elizabeth và lão phù thủy đã đúng. Thành công chưa từng có đã đến với vương quốc. Gia đình, trường học, những tổ chức thương mại và cả quân đội đều sử dụng hình thức Kingdomality.

Thay cho sự cộc cằn, khó chịu, hay sinh sự trước kia là một thái độ hòa đồng, hợp tác và lạc quan của thần dân trên khắp vương quốc của đức vua Harold. Khi Kingdomality thay đổi cách làm việc của họ và mọi việc bắt đầu có dấu hiệu tiến triển, thái độ của họ cũng trở nên tích cực hơn, dẫn đến các kết quả tốt đẹp trên cả mong đợi. Khi kết quả khả quan hơn thì thái độ của họ lại càng tích cực hơn. Và cứ thế, quá trình

phát triển chung đã hình thành. Một số người nhận ra rằng bấy lâu nay họ đã làm công việc không phù hợp với năng lực tự nhiên của họ. Chopper Charles, đao phủ của đức vua đã gác đao và mở một cửa hàng bán quần áo thời trang nhập khẩu cho các quý bà.

Hãy nhìn xem! Kingdomality đã tạo nên một quan điểm mới cho phép mọi người có cái nhìn khác đi và kết hợp được những gì họ làm với những gì họ thích.

Trong khi đức vua Harold đang cùng với cận thần của mình thống kê kết quả trắc nghiệm với câu hỏi “Một quyển sách thông thường nên dài bao nhiêu?” thì bạn hãy vào website: www.kingdomality.com để khám phá vai trò của mình là gì. Hàng ngàn tổ chức, tập đoàn, công ty trên thế giới đã sử dụng website này để tìm hiểu về tính cách của các nhân viên, đồng nghiệp.

Cuối cùng, sau khi đọc xong cuốn sách này, bạn hãy tiếp tục xem phần phụ lục tóm tắt về 12 vai trò. Phụ lục này được thiết kế nhằm cung cấp cho bạn một cái nhìn tổng thể và nhanh chóng về các đặc điểm của 12 vai trò trong cuộc sống.

Phụ lục I

BẢNG THAM KHẢO NHANH VỀ 12 VAI TRÒ

1. Người Chăn Cừu:

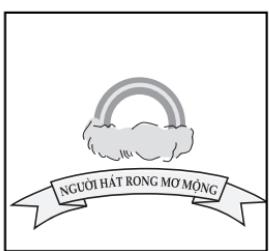

Người Chăn Cừu là những người tốt. Họ có xu hướng nhất quán trong cách cư xử với mọi người. Họ luôn lắng nghe bởi vì họ luôn quan tâm chân thành

tới mọi người và các cuộc nói chuyện. Mục đích quan trọng nhất của họ là liên kết mọi người lại với nhau. Họ luôn thận trọng, đáng tin cậy và đem lại niềm tin, sự thoải mái cũng như sự ổn định. Người Chăn Cừu cũng rất tận tụy và quan tâm đến mọi người trong cuộc sống. Ngoài ra, họ còn luôn đồng cảm, chu đáo, khoan dung, cũng

như rất thực tế. Vì lợi ích của cả nhóm, họ chọn lựa các thành viên trong nhóm rất cẩn thận. Nếu một thành viên nào trong nhóm tỏ ra là một người nham hiểm, đe dọa đến lợi ích của nhóm, thành viên đó sẽ bị loại trừ khỏi nhóm. Sự chuyên tâm vào một mục đích của Người Chăn Cừu được cho là thao túng và cứng rắn. Tuy vậy, Người Chăn Cừu biết quan tâm đến những gì người khác nghĩ và nhận xét về họ.

2. Người Hát Rong Mơ Mộng:

Người Hát Rong Mơ Mộng mang những nét tính cách rất đặc trưng. Họ là người làm công tác dân vận và thích kể cho mọi người về sự tuyệt vời của quê hương, xứ sở mình. Người Hát Rong Mơ Mộng luôn biết tìm thấy sự lạc quan trong bất kỳ tình huống nào. Phương châm sống của họ là “sau cơn mưa trời lại sáng”. Họ có khả năng xây dựng một tập thể tốt và làm cho mọi người thoải mái trong mọi hoàn cảnh. Gần như hoàn toàn hài lòng về bản thân, Người Hát Rong Mơ Mộng đi du lịch khắp các vùng đất để làm phong phú

hương, xú sở mình. Người Hát Rong Mơ Mộng luôn biết tìm thấy sự lạc quan trong bất kỳ tình huống nào. Phương châm sống của họ là “sau cơn mưa trời lại sáng”. Họ có khả năng xây dựng một tập thể tốt và làm cho mọi người thoải mái trong mọi hoàn cảnh. Gần như hoàn toàn hài lòng về bản thân, Người Hát Rong Mơ Mộng đi du lịch khắp các vùng đất để làm phong phú

cuộc sống và phát huy trí tưởng tượng. Họ là những người lạc quan đầy thi vị của vương quốc, có thể biến hiện thực khắc nghiệt thành thơ ca. Họ là những người có niềm lạc quan bất tận, luôn biết động viên, ủng hộ và tin vào những điều tốt đẹp trong tương lai. “Mọi thứ rồi sẽ tốt đẹp” cũng là triết lý sống của họ. Giống như cái tên của mình, họ thường xuyên sáng tạo nhưng nhiều khi họ là những người mơ mộng không thực tế. Thỉnh thoảng, ta có thể tìm thấy họ đang thơ thẩn ngồi ở một lề đường ngắm nhìn những ngọn cỏ.

3. Hiệp Sĩ Áo Trắng:

Hiệp Sĩ Áo Trắng là những anh hùng. Họ tin tưởng và đấu tranh vì chính nghĩa bởi theo họ, chính nghĩa luôn luôn đúng. Họ không thích chém giết, nhưng sẽ làm điều đó nếu thấy cần thiết cho sự nghiệp chính nghĩa. Hiệp Sĩ Áo Trắng cũng là những người tạo nên các cuộc vận động trong vương quốc và thích chinh phục những thử thách. Họ là những người đầy lý tưởng và trách

nhiệm trong cuộc đấu tranh mang lại tự do cho quần chúng nhân dân. Họ tôn thờ sự chính nghĩa và sẵn sàng dấn thân vào các cuộc đấu tranh gian khổ vì lý tưởng đó. Thủ thách càng lớn càng hấp dẫn họ. Hiệp Sĩ Áo Trắng có thể chấp nhận hy sinh vì chính nghĩa cũng như họ có thể chấp nhận những thống khổ kéo dài trong khi những người khác đang được tận hưởng cuộc sống. Hơn nữa, họ cũng không bị dao động bởi những lợi lộc hấp dẫn. Mỗi khi họ cảm thấy sự chịu đựng đã đến giới hạn, họ sẽ không im lặng nữa và sẽ thẳng thắn yêu cầu mọi người công nhận những hy sinh của họ. Hiệp Sĩ Áo Trắng rất cần sự ngưỡng mộ và tán dương của những người xung quanh.

4. Thương Gia:

Thương Gia là những người tạo nên nền tảng của tổ chức. Họ rất tỉ mỉ, suy tính mọi thứ cẩn thận và cực kì cân nhắc trong các quyết định. Thương Gia thích những quyết định hoàn hảo và luôn cầu toàn trong bất cứ việc gì. “Tốt” vẫn là chưa đủ đối với họ. Thương Gia luôn cần thời gian để cân nhắc

và tính toán kỹ càng tất cả các yếu tố khi giao dịch. Họ thuộc loại người thẳng thắn và nghiêm túc. Ngay khi đã chắc chắn mình hành động khôn ngoan, Thương Gia vẫn liên tục xem xét vị thế của bản thân để hạn chế thấp nhất rủi ro và nâng cao phần lợi nhuận. Ở Thương Gia, không có khái niệm “sự tuyệt đối”. Họ dựa vào các lập luận và sự sáng suốt để tìm ra cơ hội.

5. Chính Trị Gia:

Chính Trị Gia là những người nắm giữ quyền lực chính trị thật sự. Chính Trị Gia thường làm việc hăng say để có được bất cứ điều gì cần thiết giúp hoàn thành công việc. Bên cạnh đó, họ còn có hướng nhìn đúng đắn và có chiến lược rõ ràng cho sự phát triển. Nhưng cần chú ý, đừng bao giờ chỉ dẫn cho họ phải làm mọi thứ như thế nào. Quan điểm của họ là “Mọi lĩnh vực đều cần được chỉnh đốn”. Họ thường tập trung vào năng suất và kết quả cuối cùng. Người khác có thể thấy họ rất thẳng tính ở những thời điểm họ nóng giận. Chính Trị Gia thực sự nắm giữ quyền lực lớn mạnh trong tổ

chức. Thông thường, họ làm việc theo kinh nghiệm của chính mình nên có thể tiến hành công việc một cách nhanh chóng và hạn chế tối đa sự chỉ trích hay quấy rầy của người khác. Chính Trị Gia là nhà lô-gic học xuất sắc và cũng là chiến lược gia tài ba. Họ luôn nhắm tới kết quả và hiệu quả tuyệt đối.

6. Hiệp Sĩ Áo Đen:

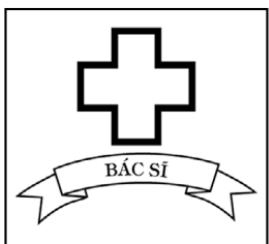

Hiệp Sĩ Áo Đen là những chiến binh thực thụ. Đối với họ, tất cả mọi sự kiện đều là những trận chiến và người thắng cuộc sẽ giành được chiến lợi phẩm. Nếu biết mình sẽ không được hưởng lợi ích gì, họ sẽ nhanh chóng bỏ cuộc và đi tìm một dự án khác, một trận chiến khác. Các Hiệp Sĩ Áo Đen có khả năng thuyết phục cao, có uy tín và tư duy lô-gic. Họ có thể đưa ra những chiến lược vững chắc và sử dụng hiệu quả các khả năng để đạt được nó. Hiệp Sĩ Áo Đen là người khôn ngoan khi họ luôn chú ý tới những rủi ro có liên quan đến lợi ích của mình, nhưng cũng sẵn sàng sử dụng vũ khí khi cần. Hiệp Sĩ Áo Đen thường có găng tay và áo giáp.

với đồng minh. Những gì người khác cho là khó khăn thì với họ là tất yếu. Không muru meo, không xem các cuộc thi đấu chỉ là trò giải trí, Hiệp Sĩ Áo Đen tin rằng mọi việc xảy ra trong cuộc sống này đều có một ý nghĩa nhất định.

7. Bác Sĩ:

Bác Sĩ là những chuyên gia tận tụy, bình tĩnh và lịch sự. Cách tốt nhất để hiểu những Bác Sĩ là làm cho họ khó chịu bởi sự lộn xộn, mất trật tự hay đi ngược một

quá trình sẵn có. Họ thường rất kiên định, nhưng đó là vì họ tin rằng những gì họ đang làm là một công việc rất nghiêm túc. Những người khác có thể nghĩ rằng họ là những người sống tách biệt, vì họ luôn tránh xa những cuộc đối đầu do sợ làm người khác buồn đau hay xúc động. Trong công việc, họ là những người có trách nhiệm và làm việc có mục tiêu. Họ nổi bật nhờ khả năng chịu khó lắng nghe, nhanh chóng nhận ra vấn đề và có những lời khuyên thực tế. Họ thích sự hệ thống và quan niệm thế giới phải là nơi mà trật tự và sự hợp lý chế ngự mọi thứ

lộn xộn. Các Bác Sĩ luôn không ngừng chú trọng nâng cao tay nghề, cập nhật kiến thức và hoàn thiện thao tác. Họ miệt mài tìm kiếm “phương cách tốt nhất” và làm việc không mệt mỏi cho đến phút cuối cùng, nhưng vẫn luôn sử dụng những phương pháp đã được thừa nhận. Họ cho rằng sự tiến bộ trong hiểu biết là một quá trình tiến triển có trật tự. Các Bác Sĩ rất khó thay đổi, những tư tưởng mới phải được kiểm chứng rất kỹ lưỡng trước khi được họ thừa nhận.

8. Kỹ Sư Xây Dựng:

Kỹ Sư Xây Dựng là những người cầu toàn. Một khi họ đã đặt ra một kế hoạch cụ thể, chỉ có những cuộc tranh luận gay gắt mới có thể thay đổi được họ. Họ cảm thấy thoải mái nhất khi sống trong một môi trường trật tự và ổn định. Họ cũng cung cấp cho những người khác các phương pháp hiệu quả để đạt được thành công trong công việc. Họ thẳng thắn trong việc giải quyết vấn đề. Kỹ Sư Xây Dựng thích nhìn thấy hiệu quả của công việc. Họ không chịu được sự mập

họ. Họ cảm thấy thoải mái nhất khi sống trong một môi trường trật tự và ổn định. Họ cũng cung cấp cho những người khác các phương pháp hiệu quả để đạt được thành công trong công việc. Họ thẳng thắn trong việc giải quyết vấn đề. Kỹ Sư Xây Dựng thích nhìn thấy hiệu quả của công việc. Họ không chịu được sự mập

mờ và các cuộc tranh luận chính trị. Ngược lại, họ rất thích sự chính xác và rõ ràng. Họ luôn muốn tự quyết định những vấn đề cần thiết liên quan đến công việc của mình. Họ rất nhanh nhạy trong việc tìm ra những điều không nhất quán nhưng lại thiếu kiên nhẫn với những người không chịu cố gắng.

9. Nhà Khoa Học:

Làm việc trong những phòng thí nghiệm cách ly với bên ngoài, các Nhà Khoa Học không ngừng say mê nghiên cứu để tìm ra các nguồn tri thức đích thực. Mục tiêu của

họ là tìm kiếm những chân lý về thế giới mà họ đang sống. Tuy nhiên, họ hơi “giáo điều” trong quá trình theo đuổi này. Họ ủng hộ quan điểm rằng thế giới luôn có trật tự của nó. Niềm vui lớn nhất đối với họ là không bị ai quấy nhiễu trong khi đang phát triển, phân tích và bình phẩm các khái niệm mới. Họ xem tất cả các dữ liệu như là một kho báu đầy tiềm năng cần được duy trì và phục vụ cho những giá trị có thể đạt được trong tương lai. Họ không thực sự nổi bật về khả năng suy đoán hay đề ra các

giả thuyết bởi tâm trí của họ chỉ chú ý tới điều đã được khám phá chứ không phải điều chưa được biết tới. Các Nhà Khoa Học đặc biệt nổi trội về các kỹ năng phân tích. Họ thường được đánh giá là khá thô lỗ, cộc cằn và thiếu quan tâm, bởi nói chung, họ hoàn toàn không ý thức về việc mọi người nhìn nhận họ ra sao. Trí tuệ và sự tò mò có lúc đem lại sự may mắn nhưng đôi khi lại là tai ương với các nhà khoa học.

10. Người Cai Trị Nhân Ái:

Người Cai Trị Nhân Ái là những người có tầm nhìn xa trông rộng. Họ thường chia sẻ tầm nhìn rộng lớn của mình với tất cả mọi người. Họ là những nhà lãnh đạo

đầy lôi cuốn và quyền lực. Người Cai Trị Nhân Ái tin rằng họ luôn mang đến cho mọi người những điều tốt đẹp. Họ thể hiện sự tận tụy qua những nỗ lực và đấu tranh. Người Cai Trị Nhân Ái rất tận tâm trong việc cải thiện những điều còn chưa tốt trong tổ chức. Khả năng kết nối tập thể tự nhiên trong họ cũng như sự chú tâm vào những triển vọng tương lai khiến họ trở thành các nhà hoạt

động xã hội. Người Cai Trị Nhân Ái là một trong những nhà lãnh đạo uy tín có thể dùng quan điểm và tầm nhìn của mình để hướng thế giới đến những điều tốt đẹp hơn. Họ không chỉ quan tâm đến mọi người mà còn đòi hỏi những tình cảm đáp lại từ người khác. Họ không chú ý nhiều lắm vào hoàn cảnh hiện tại mà thường hướng đến những thay đổi đầy tiềm năng và những cải thiện còn đang ở phía trước. Họ mong đợi những kết quả khả quan từ tầm nhìn sâu rộng của mình và thích thú chia sẻ những dự án đó với mọi người.

11. Giám Mục:

Giám Mục nhanh chóng vượt qua những khó khăn, thách thức khi công việc của Nhà thờ (chính là những bí mật của thế giới khác) và Nhà nước (chính là hiện thực

cụ thể của đời sống) chồng chéo nhau. Các Giám Mục nổi tiếng bởi khả năng điều hành chuyên nghiệp và đầy thuyết phục trong chính trị. Họ có thể thoái mái hướng theo cả hai chính kiến trong một cuộc tranh luận mà không cảm thấy thiếu tận tâm với bên nào. Họ sáng tạo nên mọi thứ. Giám

Mục thích sự mơ hồ, bởi những gì họ đang xem xét cũng chẳng mấy khi có thật. Giám mục có tài hiện thực hóa các viễn cảnh và những điều tưởng tượng. Nên thận trọng trước sự phản nỗ của Giám Mục, nó hay thay đổi và có ảnh hưởng rộng lớn. Giám Mục đòi hỏi sự trung thành bền vững và luôn thử thách niềm tin của các giáo dân, để từ đó, họ có thể xác định lại một lần nữa mức độ tận tụy của các giáo dân. Nếu họ cảm thấy bất cứ điều gì làm sút giảm niềm tin vững chắc, họ sẽ tiến hành ngay một cuộc thẩm tra.

12. Nhà Thám Hiểm:

Nhà Thám Hiểm là những người tạo ra ý tưởng mới. Họ có một ảnh hưởng nhất định đến mọi người nhưng không nhất thiết có nhu cầu được người khác

thấu hiểu hay yêu quý. Bởi họ có xu hướng sống không ràng buộc và luôn hướng đến phía trước. Mục đích quan trọng của Nhà Thám Hiểm gói gọn trong lời hiệu triệu nổi tiếng: "Hãy đi đến nơi chưa có dấu chân người!". Họ là những nhà lãnh đạo tự tin, quyết đoán và có khả năng

truyền cảm hứng cho mọi người. Họ luôn tìm kiếm sự thay đổi và tính cạnh tranh khiến họ luôn muốn trở thành thủ lĩnh đứng đầu. Sự tự tin của Nhà Thám Hiểm khoác lên vẻ ngoài của họ một vẻ bốc đồng, và một vài người có thể cho là họ khá kiêu ngạo. Những Nhà Thám Hiểm nhìn thấy nhiều cơ hội nhưng điều này cũng khiến họ gặp khó khăn trong việc xác định trình tự ưu tiên. Họ thích đi du lịch mọi lúc, mọi nơi với nhiều kế hoạch khác nhau. Do đó, họ thường xuyên thực hiện những chuyến ngao du và khi trở về đều mang theo một số giá trị, hoặc vật chất hoặc tinh thần và những tri thức mới. Khi chịu bỏ thời gian để giúp mọi người hiểu biết về những khám phá mới của mình, Nhà Thám Hiểm có thể đạt được thành công lớn.

Phụ lục II

BẠN THUỘC NHÓM NGƯỜI NÀO?

Phần lớn chúng ta thường mong ước về một nơi hoàn hảo, lý tưởng, nơi mang đến cho chúng ta một cuộc sống vui vẻ trong hạnh phúc, hòa bình. Rất nhiều câu chuyện viết về những vùng đất huyền bí, những xứ sở tưởng tượng đã khơi dậy trong chúng ta hy vọng, ước mơ và bao khát khao về những điều tốt đẹp của cuộc sống. Việc tạo ra một xứ sở lý tưởng như vậy cũng là điều mà cuốn sách này áp dụng để gợi cho bạn những suy nghĩ và hình dung về nó.

Khi thực hiện bài trắc nghiệm dưới đây, có thể tâm trạng hiện tại của bạn sẽ ảnh hưởng đến phản ứng cũng như sự lựa chọn của bạn. Đừng lo lắng! Hãy trả lời với sự lựa chọn đầu tiên, thể hiện khuynh hướng bản năng thật sự của chính bạn. Hãy xem những câu hỏi này là những gợi ý

giúp bạn khám phá thêm về những khả năng có thể diễn ra hơn là những điều chắc chắn sẽ xảy ra. Không có câu trả lời sai, cũng như không có gì là đúng tuyệt đối cả.

Bây giờ, hãy nhìn vào những câu hỏi dưới đây. Mỗi câu sẽ có một số gợi ý trả lời cơ bản. Công việc của bạn là xếp hạng câu trả lời từ 1 đến 4. Với câu trả lời thích nhất, bạn hãy đánh số 1 và cứ thế, theo thứ tự ưu tiên giảm dần, câu trả lời không phù hợp với bạn nhất thì đánh số 4. Bây giờ, hãy chuẩn bị bút giấy sẵn sàng để tìm ra vương quốc của chính bạn.

1) Vương quốc của bạn ở đâu?

- A - Một nơi ám áp với làn gió nhẹ
- B - Những ngọn núi cao mát mẻ
- C - Một nơi thú vị, mới lạ và khác biệt
mà chưa ai biết đến
- D - Một nơi quen thuộc

2) Địa hình thế nào?

- A - Thoải mái, dễ đi lại và đẹp
- B - Thủ thách với những vùng đất hiểm trở
để chinh phục

*C - Đa dạng với nhiều vùng đất thú vị
khác nhau*

D - Giống với noi bạn đang sống

3) Khí hậu thế nào?

A - Ấm áp

B - Lạnh

C - Thay đổi mỗi ngày

D - Bình thường (thay đổi theo mùa)

**4) Mô hình lý tưởng của vương quốc
của bạn là gì?**

*A - Hội nhập và đổi mới, vì lợi ích
của cộng đồng*

B - Tư bản (kinh tế thị trường cạnh tranh)

C - Tự do thương mại

D - Truyền thống và vững chắc

5) Nét đặc trưng của vương quốc của bạn là gì?

A - Quan tâm đến vấn đề con người

B - Các nguồn lợi nhuận

C - Công nghệ đột phá

D - Các mặt hàng tiêu dùng đáng tin cậy

6) Mỗi quan hệ quốc tế của vương quốc bạn ra sao?

- A - Hợp tác, hòa bình
- B - Tập trung vào các hiệp định thương mại
- C - Tập trung vào việc khai phá những vùng đất mới
- D - Duy trì các đồng minh lâu dài và truyền thống

7) Bạn sử dụng phương tiện giao thông vận tải nào?

- A - Những phương tiện quen thuộc
- B - Những phương tiện hiệu quả
- C - Những phương tiện mới hoặc đang thử nghiệm
- D - Ngựa, xe đạp và đi bộ

8) Bạn sẽ làm gì khi tuổi cao và ốm yếu?

- A - Vui vầy cùng con cháu
- B - Những công việc liên quan đến kinh doanh
- C - Những việc đòi hỏi tư duy sáng tạo
- D - Những việc an toàn, hợp lý và đã được kiểm chứng

Còn bây giờ là lúc bạn tự đánh giá mình. Bạn hãy cộng tất cả số điểm mà bạn đã ghi cho từng câu hỏi (Theo hướng dẫn ban đầu: 1 điểm cho câu trả lời đúng với ý bạn nhất, cho tới 4 điểm là câu trả lời mà bạn không thích nhất). Như vậy, ký tự nào có tổng số điểm thấp nhất sẽ tượng trưng cho nhóm tính cách của bạn: “A” là nhóm của Người Tốt Bụng, “B” là nhóm của Người Tham Vọng, “C” là nhóm của Người Sáng Tạo và “D” là nhóm của Người Ổn Định.

Nếu như bạn làm bài trắc nghiệm này trước khi đọc cuốn sách (điều đó tốt cho bạn hơn), bạn sẽ vui thích khi nhận ra một trong bốn tên gọi trên bỗng trở nên có ý nghĩa thân thiết với bạn đến nhường nào. Và khi đó, bạn cũng đừng quên lật lại trang đầu tiên của cuốn sách để tham gia chuyến hành trình đến “Kingdomality” nhé!

Phụ lục III

CHUYẾN VIẾNG THĂM CỦA VUA PETER

Không lâu sau khi đức vua Harold của chúng ta trở về, lão phù thủy và quý bà Elizabeth bất ngờ xuất hiện cùng một vị khách mời: vua Peter.

- Rất vui được gặp Ngài! - Vua Harold nói rồi nhìn sang lão phù thủy và quý bà Elizabeth. – Hai người bạn của chúng ta đây đã cung cấp cho tôi những thông tin quý giá. Tôi hy vọng Ngài có thể chỉ cho tôi những kinh nghiệm bổ ích khác.

- Đó chính là lý do tôi đến đây. – Vua Peter nói. – Hãy nhớ rằng Ngài đang là Vua. Các chữ cái trong từ này – K.I.N.G (*trong tiếng Anh có nghĩa là “vua”*) – sẽ hướng dẫn Ngài thông qua một quá trình khám phá đầy thú vị như sau.

Hãy bắt đầu với ký tự “K” - “Know yourself, know others” (“Biết người biết ta”) - ngụ ý hãy hiểu rõ bản thân và người khác. Với bốn nhóm tính cách cơ bản, Ngài cần hiểu được điều gì khiến Ngài và mọi người có thể làm việc được cùng nhau. Kingdomality là chiếc gương ảo thuật thần kỳ, nó phản ánh Ngài là ai và mọi người là ai. Nó có thể không quá sáng bóng và chỉ cho Ngài thấy tất cả mọi thứ, nhưng nó đủ sắc nét để có thể giúp Ngài hiểu rõ mọi người. Kingdomality sẽ giúp Ngài khám phá nét đặc biệt trong chính bản thân Ngài cũng như sự khác biệt giữa những người khác.

Một khi Ngài hiểu được bản thân và hiểu được người khác, Ngài có thể làm được hai điều. Thứ nhất, Ngài sẽ có khả năng giao tiếp tốt hơn. Bởi vì Ngài hiểu khi ở vị trí người khác thì mọi thứ sẽ thế nào, người khác nhìn thế giới ra sao. Ngài có thể diễn đạt các thông tin một cách thuyết phục bởi Ngài đã thực sự chú ý tới những gì Ngài muốn mọi người lắng nghe.

Vua Peter ngừng một lát rồi mỉm cười nói tiếp:

- Sẽ không bao giờ đạt được kết quả mong muốn nếu Ngài hứa hẹn với Người Ổn Định một chuyến thám hiểm mở rộng tầm nhìn đầy

những ý tưởng mới hoặc đề nghị với Người Tham Vọng một dự án giá trị nhưng có ít cơ hội thành công. Ta đã kiểm nghiệm điều đó.

Quý bà Elizabeth tiếp lời:

- Điều thứ hai Ngài có thể làm tốt hơn là tạo động lực cho người khác. Sự thúc đẩy cần được chú trọng hơn.

- Điều đó là quá khó với ta. – Vua Peter trầm ngâm. - Vai trò chính của ta trong Kingdomality có vẻ như là một Bác Sĩ: duy trì địa vị, giữ mọi thứ trật tự và giúp đỡ mọi người. Ta chưa bao giờ nghĩ những gì thúc đẩy ta cũng sẽ tạo động lực cho người khác. Và ta đã mất một khoảng thời gian khá dài để hiểu rằng không chỉ những người khác nhau nhìn mọi thứ theo cách khác nhau mà cái nhìn riêng biệt của từng người, trong từng hoàn cảnh cũng mang một giá trị nhất định.

Hiểu được Ngài là ai, mọi người là ai sẽ giúp Ngài truyền đạt các kế hoạch hoặc ý tưởng cụ thể tới họ và tạo động lực cho họ làm việc.

Tiếp theo, ký tự “I” – “Identify the issues” (“*Xác định được đâu là cốt lõi vấn đề*”). Để làm được điều đó, Ngài cần quan tâm đến hai câu

hỏi sau đây. Thứ nhất, “Điều gì đang xảy ra?”. Ngài cần biết những quan điểm của Người Tốt Bụng, Người Sáng Tạo, Người Tham Vọng và cả Người Ôn Định cũng như tất cả các dạng tính cách trong bốn nhóm đó, để thấy được mọi việc một cách rõ ràng. Thứ hai, “Cách giải quyết nào là hợp lý hơn cả?”. Một lần nữa, Ngài lại cần phải thu thập dữ liệu từ tất cả các ý kiến khác nhau trong Kingdomality. Tùy theo sự am hiểu của Ngài về những vấn đề đặt ra trong hai câu hỏi này mà Ngài sẽ đối diện với khó khăn hay cơ hội. Còn nếu Ngài không thể phân định được giữa những gì đang xảy ra và *những gì sẽ khiến tình hình tốt hơn* thì quả là một tai họa lớn!

Tiếp theo là ký tự “N” – “Name your team” (“Hiểu rõ nhóm của mình”). Một khi Ngài đã nhận ra các vấn đề, hiểu được bản thân và mọi người, Ngài cần tạo ra một nhóm hoạt động có hiệu quả; hoặc Ngài có thể chọn ra một người phù hợp nhất để ủy quyền cho họ thực hiện việc đó. Muốn có được sự ưu việt của Kingdomality, đòi hỏi Ngài phải tìm hiểu mọi thứ kỹ càng hơn nữa, nhằm khám phá được những tầng năng lực khác nhau của con người để đạt được thành công trong một dự án cụ thể.

Đó không phải là một bí mật lớn. Ngài cần hòa hợp được các kỹ năng sẵn có và yêu cầu của công việc. Ví dụ như cần một người trí thức để trông coi Thư viện Hoàng gia. Còn với quân đội, người Ngài cần là những sĩ quan thông thạo về các chiến lược quân sự. Ngài đã để cho một Người Sáng Tạo có tri thức quản lý thư viện và một chuyên gia quân sự thuộc dạng Người Ổn Định quản lý quân đội, tại sao vậy, thưa Ngài Harold?

- Bởi vì ta muốn Người Sáng Tạo sẽ phát triển, mở rộng thư viện cùng với những dự án mới mẻ khác và Người Ổn Định giúp thẩm nhuần tính truyền thống và trung thành trong quân đội. – Đức vua Harold đáp.

- Ngài đã có một quyết định hoàn toàn đúng đắn! – Vua Peter tỏ ý khen ngợi. – Ngài đã liên kết yêu cầu, đòi hỏi của công việc với những nhóm tính cách để có được kết quả như Ngài mong đợi. Sau khi tôi hiểu biết về 12 vai trò trong Kingdomality và những sở trường của họ, tôi không bao giờ tổ chức một cuộc họp mà không đánh giá các kỹ năng chuyên môn và năng lực của những người có liên quan. Những kỹ năng chuyên môn cho Ngài biết họ có thể làm được công việc đó hay không, còn năng lực

sẽ cho Ngài biết họ thích làm việc đó theo cách nào và họ sẽ làm thế nào để hoàn thành nó.

Cuối cùng là ký tự “G” - “Get goals and get going” (“Đề ra mục tiêu và sẵn sàng thực hiện”). Khi đã hiểu về bản thân và người khác, biết kết hợp mọi người với nhiệm vụ dựa trên khả năng và vai trò của họ trong Kingdomality, Ngài cần phải đặt ra các mục tiêu. “Sẵn sàng thực hiện” nhắc Ngài phải thúc đẩy tiến trình, không để cho một dự án kéo dài quá mức cho phép.

Để giúp Ngài ghi nhớ những kinh nghiệm này, tôi có một món quà đặc biệt cho Ngài đây!

– Vua Peter kết luận bằng cách tặng cho vua Harold một tấm bảng đồng, trên đó được khắc:

K: Know yourself, know other

(Biết người biết ta)

I: Identify the issues

(Xác định đâu là cốt lõi vấn đề)

N: Name your team

(Hiểu rõ tập thể của mình)

G: Get goals and get going

(Đề ra mục tiêu và thực hiện)

- Tất cả những gì Ngài phải làm là hành động theo các bước trên, chắc chắn Ngài sẽ gặt hái được thành công! - Vua Peter nói thêm sau khi trao tấm bảng đồng cho vua Harold và thấy rõ sự cảm kích của vị vua này đối với những lời chỉ dẫn tận tình cũng như món quà do ông trao tặng.

- Đúng vậy, nhưng bên cạnh đó còn có một số việc quan trọng khác, – quý bà Elizabeth bổ sung. – Đó là đề ra thời hạn cuối cùng, kiểm tra khối lượng công việc đã hoàn thành, rèn luyện thêm các kỹ năng và xác lập một cơ sở ghi nhận công lao. Tuy nhiên, cần cẩn nhắc cẩn thận để khen thưởng đúng việc đúng cách, không nên hiểu khen thưởng chỉ đơn giản là lấy vàng từ ngân khố quốc gia để ban tặng một cách vô tội vạ.

Vua Peter cảm thấy rất vui vì tin chắc rằng hình thức Kingdomality sẽ tạo nên những điều kỳ diệu trên vương quốc của vị vua láng giềng đáng mến Harold. Tuy nhiên, Ngài vẫn cảnh báo vua Harold:

- Linh cảm của một Bác Sĩ cho tôi biết Ngài sẽ gặp một số khó khăn trong thời gian tới.

- Tôi biết, – vua Harold mỉm cười, - bởi Kingdomality là một mô hình mới với rất nhiều nội dung, ý tưởng, mục tiêu đòi hỏi sự nỗ lực cao độ để thực hiện và hoàn thành. Nhưng tôi cũng

biết rằng, muốn duy trì và phát triển vương quốc của mình, nhất định tôi phải áp dụng những hiểu biết này để xây dựng thành công một quốc gia như tôi hằng mơ ước.

- Nhất định rồi! Chúng tôi tin chắc rằng Ngài sẽ thành công! – Vua Peter và quý bà Elizabeth mỉm cười hài lòng khi siết chặt tay tạm biệt vua Harold để lên đường chu du đến một vương quốc khác.

VỀ CÁC TÁC GIÀ⁹

SHELDON BOWLES

Sheldon Bowles là một doanh nhân thành đạt, một nhà báo xuất sắc của các báo “New York Times”, “USA Today”, “Business Week” và là một diễn giả danh tiếng.

Công việc biên tập cho tờ báo của trường thời còn học đại học đã đưa ông đến với tờ báo Winnipeg Free. Tại đây, ông phụ trách chuyên đề về những sự kiện xảy ra tại châu Âu, Bắc Mỹ và châu Á trước khi trở thành biên tập viên kinh tế. Sau đó, ông cộng tác với Cục An ninh Hoàng gia Canada, trở thành phó chủ tịch, rồi chủ tịch và cuối cùng là tổng giám đốc điều hành của Domo Gas.

Sheldon cũng là chủ tịch của Precision Metalcraft Inc. Ông thích công việc kinh doanh các sản phẩm tái chế. Ông còn mở một cửa hàng bảo trì xe hơi uy tín nhất ở Bắc Mỹ. Ông hợp tác với công ty Trao đổi và Tư vấn, với vai trò là

giám đốc Trung tâm Bảo tồn Tự nhiên của Canada và một số công ty tư nhân khác ở Canada và Mỹ.

Khi không còn theo đuổi sự nghiệp kinh doanh, Sheldon đã truyền đạt những kinh nghiệm quý báu của mình cho các độc giả trên toàn thế giới trong những quyển sách đồng tác giả với Ken Blanchard như: "Raving Fans", "Gung Ho!", "Big Bucks!" và "High Five!".

SUSAN SILVANO

Trước khi thành lập công ty Hướng nghiệp Quốc tế (CMI) vào năm 1976, Susan đã có ba năm cùng làm việc với những thanh niên khuyết tật ở Florida nhằm giúp họ định hướng nghề nghiệp trong tương lai. Bà còn làm cố vấn và nghiên cứu tâm lý học ở đảo Rhode trong suốt bốn năm với mối quan tâm phát triển những giáo trình hướng dẫn học sinh, sinh viên ở mọi lứa tuổi trong việc học tập và phát huy tối đa khả năng làm việc của mình. Susan đã nhận bằng cử nhân khoa học ở trường Đại học Texas (Austin), bằng Thạc sĩ về Hướng dẫn và Cố vấn ở Đại học Florida, Atlanta. Bà còn hoàn thành

các khóa học cao cấp về thống kê, tâm lý học, cách ứng xử và phát triển con người ở trường Cao đẳng và Đại học Đảo Rhode.

RICHARD SILVANO

Richard Silvano từng là phó chủ tịch công ty Hướng nghiệp Quốc tế (CMI) và là người sáng lập Kingdomality®. Ông dành gần 30 năm của cuộc đời mình để tư vấn và định hướng nghề nghiệp trong tương lai cho mọi người ở các lứa tuổi, giúp họ nhận biết ngành nghề thích hợp, lĩnh vực mà họ có thể phát huy tối đa khả năng và sở trường, cũng như chỉ cho họ thấy làm thế nào để giải quyết các khó khăn thật hiệu quả.

Richard còn là người đi đầu trong việc hướng nghiệp, tư vấn việc làm, huấn luyện nhân sự, phát triển và lập kế hoạch nhằm hướng đến thành công. Ông làm việc với rất nhiều tổ chức, cơ quan và tập thể, giúp họ nhận ra tiềm năng thật sự của mình. Hơn nữa, ông còn khuyên bảo họ cần tập trung đầu tư vào nguồn tài sản quý giá nhất của công ty, đó chính là nhân lực.

KINGDOMALITY

BÍ MẬT
TRỊ VỊ VƯƠNG QUỐC
ĐẾN QUẢN LÝ
CÔNG TY

MỤC LỤC

<i>Lời giới thiệu của First News</i>	5
<i>Lời giới thiệu của TS. Ken Blanchard</i>	7
1. Gặp gỡ đức vua Harold	11
2. Khám phá bốn miền đất của vương quốc	25
3. Mười hai vai trò của Kingdomality	42
4. Gặp gỡ Alfred	51
5. Đến thăm trụ sở Người Tốt Bụng	61
6. Đến thăm trụ sở Người Tham Vọng	80
7. Đến thăm trụ sở Người Ổn Định	104
8. Đến thăm trụ sở Người Sáng Tạo	122
9. Thực hiện Kingdomality	156
10. Đôi lời kết của tác giả	167

Phụ lục

1. Bảng tham khảo nhanh về 12 vai trò	169
2. Bạn thuộc nhóm người nào?	182
3. Chuyến viếng thăm của vua Peter	187
<i>Về các tác giả</i>	195

ĐIỀU KỲ DIỆU CỦA CUỘC SỐNG

KINGDOMALITY

**BÍ MẬT TRỊ VÌ VƯƠNG QUỐC
ĐẾN QUẢN LÝ CÔNG TY**

First News

Chịu trách nhiệm xuất bản:

TRẦN ĐÌNH VIỆT

Biên tập : Lê Văn Tân

Trình bày : First News

Sửa bản in : Hướng Dương

Thực hiện : First News - Trí Việt

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

62 Nguyễn Thị Minh Khai - Quận 1

ĐT: 8225340 - 8296764 - 8220405 - 8223637 - 8296713

In lần thứ 1. Số lượng 1.000 cuốn, khổ 13 x 20,5 cm tại XN In Cty Văn hóa Phương Nam (160/13 Đại Cung, Q.11, TP. HCM). Giấy đăng ký KHXB số 71-2006/CXB/96-07/THTPHCM cấp ngày 23/01/2006. In xong và nộp lưu chiểu quý III/2006.